Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016 Κρήσκεντος Μάρτυρος, Ἀναστασίας, Βασιλίσσης Μαρτύρων, Λεωνίδου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Θεοδώρου, Παυσολυπίου Μαρτύρων | ΕΤΟΣ ΝΣΤ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2113

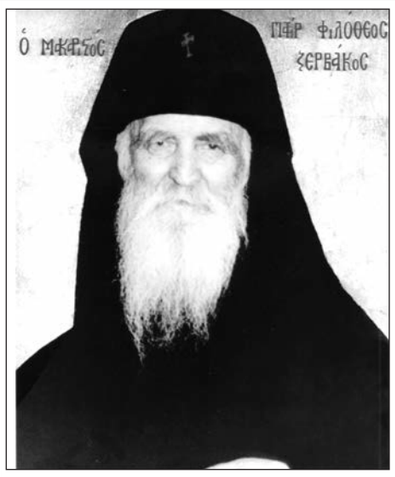

Ἀνέκδοτος ἐπιστολὴ τοῦ π. Φιλοθέου πρὸ τὸν π. Μᾶρκον

«Μὴ εὕρουν αἰτίας καὶ ἐμποδίσουν νὰ δημοσιεύεται ὁ Ο.Τ.»

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔξ ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἱερομονάχου π. Μάρκου Μανώλη παραδέτομεν μίαν μνημειώδη ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εἶχε στείλει εἰς τὸν π. Μᾶρκον ὁ μακαριστὸς ἅγιος Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος, καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Λογγοβάρδας Πάρου, πανορθοδόξως γνωστὸς διὰ τοὺς σθεναροὺς ἀγῶνας του ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν διακρίνεται ἡ ἀταλάντευτος στάσις τοῦ ἁγίου Γέροντος κατά ἰσχυρῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, καταδέσαντος μήνυσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῶν οἰκουμενιστῶν. Συγκεκριμένως, ἐμήνυσε τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Ἰάκωβον καὶ τὸν Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μελίτωνα, «ἐπὶ ἀντορθοδόξοις ἐνεργείαις καὶ διδασκαλίαις». (Ο.Τ. ἀρ. φ. 122 - 123).

Συγχρόνως ὁ ὁμολογητὴς τῆς πίστεως, κατάφορτος ἀρετῶν καὶ ἔργων, εἶχε ἀναγνωρίσει τοὺς ἀγῶνας τῶν ὁμολογητῶν Πνευματικῶν μας Πατέρων π. Χαραλάμπους καὶ π. Μάρκου καὶ ὡς ὁδοδείκτης κατηύδυνε καὶ προστάτευε τὸν π. Μᾶρκον.

Ἐν Πάρῳ τῇ 2-12-1970

Τῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ μοι καὶ προσφιλεστάτῳ **Ἱερολογιωτάτῳ Διακόνῳ Μάρκῳ Εὐγενικῷ** Χαίρειν καὶ εὖ πράττειν

Ἀγαπητέ μοι Μᾶρκε,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἀνέγνων. **Διὰ τὴν μήνυσιν ἣν ὑπέβαλον τῇ Ἱ Συνόδῳ οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις.** Ἐγὼ ἀνέμενον νὰ ὑπέβαλεν ἡ Σύνοδος κατ' ἐμοῦ μήνυσιν, διότι κατηγόρησα τοὺς φίλους της θαυμαστάς, καταφρονητὰς τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου ἀληθοῦς πίστεως καὶ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων, φιλοπαπιστάς, φιλολουθηροκαλβανιστὰς καὶ φιλοκαρναβαλιστάς. **Τὶς εἶδεν ἐὰν τὴν ἀνέγνωσαν, ἢ ἴσως ἀνέγνωσαν τὴν ἐπικεφαλίδα καὶ θυμωθέντες τὴν ἐξέσχισαν ἢ τὴν ἔρριψαν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.** Ἡ μήνυσις ὑπεβλήθη εἰς τὸν ἀδέκαστον καὶ ἀπροσωπόληπτον Κριτὴν καὶ Δικαστήν, ὅστις ὡς κριτὴς Δικαιώτατος καὶ ἀλάνθαστος γινώσκει τὰ πάντα καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ ἀποδίδει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ πολλάκις δὲν ἀποδίδει εὐθύς, ἀναμένων τὴν μετάνοιαν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ καταφρονητῶν, «οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν» (Ψαλμ. Δαβὶδ 102); **ἀργεῖ μέν, ἀλλ' οὐδέποτε λησμονεῖ. «Τοῖς ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ** πειθομένοις δὲ τῇ

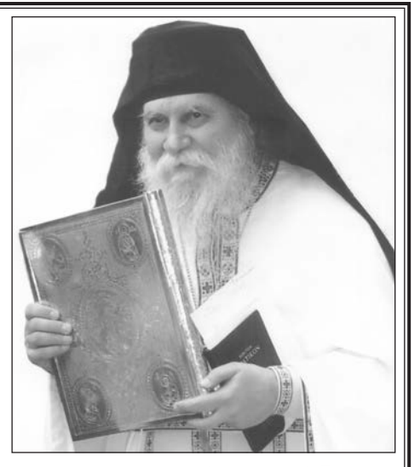

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ «Ο.Τ.» διὰ τὰς ἀξιώσεις τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως συγκλονίζει τὸ Πανελλήνιον

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΙ' ΑΠΟΚΡΟΥΣΙΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΩΝ

«Μεγαλυτέρα καταστροφὴ - ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ - θὰ εἶναι ἡ - ὅ μὴ γένοιτο, Χριστέ μου - ἄρση σήμερα τοῦ αὐτοκεφάλου μας καὶ ἐπανυπαγωγή μας στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο».

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ***

Ἀφορμὴ στὴ σύνταξη τοῦ παρόντος σημειώματος μοῦ ἔδωσε τὸ βαρυσήμαντο ἄρθρο τοῦ ἀγαπητοῦ Συναδέλφου π. Βασιλείου Βολουδάκη, στὸ φ. 2112/ 8.4.2016 τοῦ Ο.Τ. μὲ τὸν τίτλο «Ὁ Παναγιώτατος ἐτόλμησε νὰ ζητήση ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰς «Νέας Χώρας»». Στὸ κείμενο αὐτό, διακρινόμενο γιὰ τὴν ἀγωνιστικότητα καὶ εὐστοχία του, ὁ π. Βασίλειος σημειώνει: «Ἔγκυρότατες πληροφορίες ποὺ περιῆλθαν εἰς γνῶσιν μου ἀπὸ κορυφαίους παράγοντες τῆς Πατρίδας μας, ἀποκαλύπτουν ὅτι ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαῖος προέβη εἰς πρωτοφανῆ, ἀποτρόπαιον, ἀντιεκκλησιαστικὴν καὶ ἀντεθνικὴν ἐνέργειαν. Ἐκορύφωσε τὶς ἐπιδιώξεις του διὰ ἐπικυριαρχίαν ἐπὶ τῶν «Νέων Χωρῶν» (κακῶς, βεβαίως, ἀποκαλουμένων τοιουτοτρόπως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῶν Μητροπόλεων τῆς ἑνιαίας Πατρίδος μας, τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Βορείου Ἑλλάδος), ζητώντας ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τὴν ἐπανυπαγωγὴ τῶν «Νέων Χωρῶν» εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοικοδοσία τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως».

Ὀρθότατα, ἐπίσης, ὁ π. Βασίλειος, γιὰ τὴν στήριξη τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, κανονικῶς καὶ ἱστορικῶς, ἐπικαλεῖται τὸν Συνοδικὸν Τόμον τοῦ 1850, ποὺ ὁρίζει τὴν αὐτοκεφαλία μας ὡς ἑξῆς: «... ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀρχηγὸν ἔχουσα καί κεφαλήν, ὡς καί πᾶσα ἡ Καθολική καί Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία (π. Γ.Δ.Μ.: ἄρα ἀποκλείεται ὀρθοδόξως κάθε «παπικὸς πρῶτος») τὸν Κύριον καὶ Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχη τοῦ λοιποῦ **κανονικῶς αὐτοκέφαλος**... ἐπιγινώσκομεν αὐτὴν καὶ ἀνακηρύσσομεν πνευματικὴν ἡμῶν **ἀδελφὴν** (π. Γ.Δ.Μ. ὄχι θυγατέρα).. καὶ ὡς τοιαύτην τοῦ λοιποῦ ἀναγνωρίζεσθαι καὶ μνημονεύεσθαι τῷ ὀνόματι «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δαψιλεύομεν δὲ αὐτῇ καὶ πάσας τὰς προνομίας καὶ πάντα τὰ κυριαρχικά δικαιώματα, τὰ τῇ ἀνωτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ παρομαρτοῦντα...». Γιὰ τὴν ἱστορία σημειώνουμε, ὅτι συντάκτης τοῦ κειμένου αὐτοῦ ὑπῆρξε ὁ ληξουριώτης τιτουλάριος Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως (τῆς Καρίας) καὶ πρῶτος Σχολάρχης τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης (1844 - 1864), ὁ ὀρθοδοξότατος Κωνσταντῖνος Τυπάλδος - Ἰακωβάτος (1795 - 1867), ὡς γραμματεὺς τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἄστοχος καὶ ἐσφαλμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ.

Τοῦ ***Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς Σεραφείμ***

Βλέπε εἰς τὴν 6ην σελ.

Εἰς τὴν Λέσβον ὁ Πάπας καὶ οἱ ἄλλοι ἄθεοι. Ὅλοι κερδίζουν, χαμένη ἡ Ὀρθοδοξία

Γράφει ***ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεόδωρος Ζήσης,*** *Ὁμότιμος Καθηγητὴς Α.Π.Θ.*

1ον

1. Πνευματικὸς ξεσηκωμὸς ἐναντίον τοῦ πάπα τὸ 2001

Δὲν μᾶς ἔφταναν τὰ ἄλλα πνευματικὰ φαρμάκια καὶ δηλητήρια, μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς πότισαν καὶ μᾶς ποτίζουν οἱ πολιτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοί μας ἡγέτες· μᾶς ἔλειπε ὁ πάπας, γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὴν δόση καὶ νὰ αὐξήσει τὴν στενοχώρια καὶ τὴν θλίψη μας.

Ἤθελαν νὰ βεβαιωθοῦν οἱ δικοί μας ἄθεοι, ὅσοι περιλαμβάνονται μέσα στὸν ὅρο αὐτὸ κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, ἂν μετὰ ἀπὸ δε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ὁ «Ο.Τ.» ἀποκαλύπτει

Τελευταίως γίνεται ἐκτενὴς συζήτησις διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Μεγάλης Συνόδου καὶ ὁ Σεβ. Γαλλίας ἀπήντησεν ὅτι, ὡς ἤδη ἔχει ἀποφασισθῆ, ἑκάστη Τοπικὴ Ἐκκλησία θὰ ἀναλάβῃ τὰ ἰδικά της ἔξοδα. Ποῖοι θὰ εἶναι οἱ χρηματοδόται διὰ τὸ Πατριαρχεῖον; Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Κρήτης ἐπεκοινώνησε μαζί μας καὶ ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν Ο.Τ. ὅτι ὁ Πατριάρχης ζητεῖ δι' ἐπιστολής του νὰ συμβάλουν εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τὰ μοναστήρια! Ἡ Ἱ. Μονὴ μᾶς ἐξέφρασε τὴν δυσαρέσκειάν της διὰ τὸ αἴτημα τοῦ Πατριάρχου, ὅμως δὲν δύναται νὰ πράξῃ διαφορετικά. Ἐρωτῶμεν τὸ Πατριαρχεῖον: Εἶναι ὑποχρεωμέναι αἱ Ἱ. Μοναὶ εἰς καιροὺς μεγίστης δυσπραγίας νὰ συμβάλουν οἰκονομικῶς διὰ μίαν ἀντικανονικῶς συγκαλουμένην Σύνοδον; Ἀνάλογον αἴτημα ἔχει ὑποβληθῆ καὶ εἰς τὰς σταυροπηγιακὰς Ἱ. Μονὰς τῆς ὑπολοίπου ἐπικρατείας; Δὲν τολμοῦν νὰ ἀντείπουν εἰς τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις καὶ αὐτὸ ἐκλαμβάνεται ὡς «θειοτάτη» ἐπιταγή;

Περὶ τῆς «ἀντι»-Ἡμερίδος τῆς Θεολ. Σχολῆς

Τά ἀποκαλυπτήρια μιᾶς ἐξυφανθείσης συγκαλύψεως!

Τοῦ ***Δημητρίου Ἱ. Κάτσουρα,*** *Θεολόγου*

1ον

Ἡ ἀλήθεια, λέγουν οἱ Πατέρες, δέν εἶναι δυνατόν νά κρυφθεῖ, *«κἂν μυρίοις συσκιάζεται παραπετάσμασι»*! Καί τοῦτο ἰσχύει ὄχι μόνο γιά τήν πραγματική ἀλήθεια, ἀλλά καί γιά τήν «ἀλήθεια», δηλαδή τήν κρυμμένη πραγματικότητα τῆς ἀπάτης, ὅσων δέν θέλουν νά ἔρχονται τά ἔργα τους στό φῶς, γιά νά μή ἐλεγχθοῦν ἀπό αὐτό καί ἀποκαλυφθοῦν ἔτσι οἱ πονηροί σχεδιασμοί των. Τότε, βεβαίως, ἰσχύει μᾶλλον τό Εὐαγγελικόν *«οὐδέν κρυπτόν ὅ οὐ φανερόν γενήσεται»*! (Λουκ. η΄, 17).

Κατ' αὐτάς, τά ἀνωτέρω ἐπιβεβαιώθηκαν δραματικῶς στή διοργάνωση ἀπό τήν Κοσμητεία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἡμερίδος, ἀφιερωμένης στή Θεματική τῆς μέλλουσας νά συγκληθεῖ Ἁγίας καί Μεγάλης Πανορθοδόξου Συνόδου 2016.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Συνέπεια λόγων καὶ πράξεων

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά ὑπάρχει συνέπεια λόγων καί πράξεων. Αὐτά πού ὑποστηρίζουμε πρέπει καί νά τά ἐφαρμόζουμε. Νά μή ἀκολουθοῦμε τήν εὔκολη ὁδό, νά διδάσκουμε τούς ἄλλους καί νά τούς προτρέπουμε νά τηροῦν στή ζωή τους τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, μιμούμενοι τούς ἁγίους, πού καθημερινά τιμᾶ μέ τίς ἀκολουθίες ἡ Ἐκκλησία, καί οἱ ἴδιοι νά μένουμε ἀδιάφοροι καί ἀπρόσεκτοι στή ζωή μας.

Τό κήρυγμα πρέπει νά εἶναι βιωματικό, δηλαδή ὁ κήρυκας νά ἔχει ζήσει τά ὅσα διδάσκει ἤ γιά νά ἀκριβολογήσω νά ἔχει τήν ἀγαθή προαίρεση νά τηρεῖ ὁ ἴδιος τά ὅσα λέει, προσπαθώντας τό κατά δύναμη. Πρωτίστως πρέπει νά εἶναι ταπεινός ἀγωνιστής στήν προσωπική του ζωή καί μετά νά εἶναι κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Μόνο τότε ὁ λόγος του θά εἶναι σταθερός, σαφής καί πειστικός. Ὁ ὑποκριτικός λόγος ἔχει πάντα ἀρνητικά ἀποτελέσματα, παρόλο πού στήν ἀρχή ἐντυπωσιάζει.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἔστοχος καὶ ἐσφαλμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ.

Τοῦ ***Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς Σεραφείμ***

Βλέπε εἰς τὴν 6ην σελ.

Ἡ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ποντίφικος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχει προκαλέσει δικαίως σφοδρὰς ἀντιδράσεις. Δυστυχῶς, πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ χωρὶς νὰ γνωρίζουν εἰς βάθος τὴν κατάστασιν πιστεύουν ὅτι ἡ φαινομενικῶς ἀνδρωπιστικὴ πλευρὰ τοῦ Πάπα δὰ προσδώση δημοσιότητα εἰς τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος. Ὅμως ἔως σήμερον τίποτε οὐσιαστικὸν δὲν εἶχε πράξει διὰ τὸ μεταναστευτικόν, καὶ οὔτε δὰ πράξῃ, διότι ἡ ἐπίσκεψίς του ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Βατικανοῦ καὶ ὅσων κρύβονται ὄπισθεν αὐτοῦ. Ποῖος τὸν ἐκάλεσε; Ποῖος ὁ λόγος νὰ ἐπισκεφθῆ αἴφνης τὴν Χώραν μας; Τί γεωπολιτικὸν ρόλον ἐπιθυμεῖ νὰ διαδραματίση;

Ὁ Σεβ. Νέας Ἰωνίας ἔφερε τὸν Πάπαν

Παρὰ τὴν ἔριδα τῶν ἀνακοινωθέντων μεταξὺ Ἀθήνας καὶ Φαναρίου διὰ τὸ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος προσεκάλεσε τὸν Ποντίφικα, ὅπως προσφάτως ἀπεκαλύφθη, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ κρίσιμος διαμεσολαβητὴς ἦτο ὁ Σεβ. Νέας Ἰωνίας κ. Γαβριήλ. Νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι εἰς παλαιοτέραν συνέντευξίν του δὲν εἶχεν ἀποκρύψει ὅτι εἶναι οἰκουμενιστής. Ἑπομένως, τὸ ἐπιβεβαιωμένον ἀκράδαντον δεδομένον εἶναι ὅτι ὁ Σεβ. Νέας Ἰωνίας συνέβαλε τὰ μέγιστα, ὥστε νὰ ἔλθῃ ὁ Πάπας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συμφώνως πρὸς τὶς «ΑΚΤΙΝΕΣ» τῆς 5ης Ἀπριλίου 2016:

«Ἡ ἰταλικὴ ἐφημερίδα La Stampa ἀναφέρει ὅτι στὶς 21 Μαρτίου εἶχε ἔρθει στὴν Ρώμη ὁ μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας Γαβριήλ, γιὰ νὰ ἐξετασοῦν καὶ νὰ ἀποφασιστοῦν, σὲ ἀπόλυτη ἐχεμύθεια, οἱ λεπτομέρειες τοῦ ταξιδίου τοῦ Ἀργεντινοῦ Ποντίφικα».

Διατί ὁ Πάπας ἦλθε τώρα;

Τὰ πλήθη τῶν προσφύγων συρρέουν εἰς τὴν πατρίδα μας ἐδῶ καὶ τρία ἔτη τουλάχιστον. Τελευταίως ὄντως τὸ πρόβλημα ἔχει ὀξυνθῆ, ἀλλὰ ἤδη ἔχουν μεταβῆ διεθνεῖς προσωπικότητες εἰς τὴν Λέσβον, μὲ τὸν Πάπαν νὰ καταφθάνη τελευταῖος τῶν τελευταίων, ἀκόμη καὶ μετὰ ἀπὸ ἠθοποιοὺς τοῦ Χόλλιγουντ!Ἕνα δημοσίευμα ἴσως ρίχνει φῶς εἰς τὴν ὑπόδεσιν. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ ἄρθρον τῆς κ. Ἀλίκης Κοτζιᾶ εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» τῆς 1ης Μαρτίου 2016:

«Ἡ ζωὴ ξεπερνᾶ σὲ φαντασία καὶ ἀκρότητες ἀκόμη καὶ τὴν τέχνη... Αὐτὸ λέγεται συχνὰ καὶ ἀποδείχθηκε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ μὲ τὴν πρόσφατη ταινία «Spotlight Ὅλα στὸ φῶς», ποὺ βραβεύτηκε μὲ δύο �four Ὅσκαρ... Ὡς εἰρωνεία τῆς τύχης, ἡ ἀπονομὴ τῶν κινηματογραφικῶν βραβείων στὴν ταινία, τὸ σενάριο τῆς ὁποίας βασίζεται σὲ ἀληθινὴ ἱστορία παιδεραστίας στοὺς κόλπους τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἔγινε τὴν ἡμέρα τῆς κατάθεσης στὴ Δικαιοσύνη, τοῦ Αὐστραλοῦ καρδινάλιου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Βατικανοῦ, Τζὸρτζ Πέλ, γιὰ τὰ περιβόητα σκάνδαλα ποὺ ἀμαύρωσαν τὴν εἰκόνα τοῦ Βατικανοῦ… Τὰ σκάνδαλα παιδεραστίας ἀποτέλεσαν τὸ μεγαλύτερο πλῆγμα στὸ Βατικανὸ ἀλλὰ καὶ στὴ φήμη τοῦ Πάπα Βενέδικτου, ὁ ὁποῖος προτίμησε νὰ παραιτηθεῖ τὸ 2012. Ἀπὸ τότε ποὺ ἀνέλαβε ὁ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἐπισκεφθεῖτε τὴν ἀνανεωμένην ἰστοσελίδα τοῦ Ο.Τ.!

Ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες,

Εἴμαστε στὴν εὐχάριστη θέση νὰ σᾶς πληροφορήσουμε ὅτι ἡ ἰστοσελίδα τοῦ Ο.Τ. www.orthodoxostypos.gr ἀποτελεῖ πλέον ἕνα σύγχρονο μέσο Ὀρθοδόξου πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ ἀντιοικουμενιστικοῦ ἀγώνα, καθὼς ἀνανεώθηκε καὶ ἐμπλουτίζεται καθημερινὰ μὲ ἀποκλειστικὰ ἄρθρα. Ἐπίσης ἐνσωματώνει σύγχρονο βιβλιοπωλεῖο μὲ δυνατότητα online παραγγελιῶν, ὁμιλίες τῆς Π.Ο.Ε., ἀρχεῖο τῶν φύλλων τοῦ Ο.Τ. καὶ πολλὲς ἄλλες πληροφορίες, σὲ ἕνα σύγχρονο περιβάλλον χρήσεως.

Ἐπισκεφθεῖτε τὴν ἰστοσελίδα μας καὶ συστῆστε την στοὺς φίλους καὶ γνωστούς σας, γιὰ νὰ εἶστε πάντοτε ἔγκυρα καὶ ἔγκαιρα ἐνημερωμένοι γιὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα καί γιὰ νά συμβάλλετε στόν ἀντιαιρετικό καί ἀντιοικουμενιστικό ἀγῶνα.

Ἐξαετές μνημόσυνον τοῦ Ἱερομονάχου π. Μάρκου Μανώλη

Τό Σάββατον 16ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου μετά τήν θείαν Λειτουργίαν θά τελεσθῆ τό ἐξαετές μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἱερομονάχου π. Μάρκου Μανώλη, ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ καί πνευματικοῦ προϊσταμένου τῆς «Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως» καί τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου».

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΙΣΣΑ

Ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ἐπιλεγομένη Κουκουζέλισσα. Εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας Ἁγ. Ὄρους.

Ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς εἰκόνος ἔγινε τὸ θαῦμα τῆς δωρεᾶς ἑνὸς χρυσοῦ νομίσματος ὑπὸ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Κουκουζέλην, ἐπειδὴ ἔψαλλε τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον μετὰ πόθου καὶ κατανύξεως μὲ ἀγγελικὴν μελῳδίαν.

«π. Μᾶρκε, ὁ Ἅγιος Πορφύριος σέ ἀγαποῦσε πολύ»

"Ἀγαπημένε μου πατέρα, εὐλογημένε μου Γέροντα, τὴν εὐχή σου. Κάθε φορά ποὺ μπαίνει ὁ Ἀπρίλιος ἐνθυμοῦμαι τὴν μακαρία κοίμησή σου, τότε ποὺ τὸ ἀγαπημένο σου ποίμνιο, γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ὁποίου ἔδωσες τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς σου, σὲ ἀποχαιρέτισε γιὰ τελευταία φορά. Πλῆθος κόσμου, περίπου 5.000 ἦρθαν, γιὰ νὰ σοῦ ἀνταποδώσουν τὸ ἐλάχιστο ποὺ μποροῦσαν, σὲ σχέση μὲ αὐτὰ ποὺ τοὺς προσέφερες ἐσὺ τόσα χρόνια. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀναγνώρισε, κατανόησε, αἰσθάνθηκε, τὴν σπανιότητα τῆς ταπεινῆς σου ψυχῆς, τὴν καθαρότητα καὶ καλοσύνη τῆς καρδιᾶς σου, τὴν θυσιαστικὴ ἀπέραντη ἀγάπη σου, γιὰ αὐτὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας σου κραύγαζε μία μόνο λέξη, τὴν λέξη Ἅγιος.

Σεβαστέ μου πατερούλη Μᾶρκε, μᾶς λείπεις καὶ πονᾶμε, πολὺ σωστὰ ἐπεσήμανε ὁ πατέρας Βασίλειος Βολουδάκης, ὅτι τὸ κενό σου, ἡ ἀπουσία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Μακαριώτατε Πατριάρχα, μόνον οἱ ἔνοχοι σιωποῦν!

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Διάβασα τό γράμμα τοῦ κ. Εὐσταθιάδη πού δημοσιεύσατε στήν ἔγκριτη ἐφημερίδα σας, «Σιωπᾶ τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων» (1 Ἀπριλίου), καί θά ἤθελα νά τόν εὐχαριστήσω γιά τό ἐνδιαφέρον του γιά τό Πατριαρχεῖο μας καί γιά τά καλά του λόγια γιά τήν ἀναξιότητά μου, καθώς ἐπίσης κι' ἐσᾶς πού τό δημοσιεύσατε. Δυστυχῶς τό Πατριαρχεῖο ὄχι ἁπλῶς σιωπᾶ, ἀλλά κωφεύει ἀπολύτως σέ κάθε φωνή διαμαρτυρίας γιά τήν κατάσταση, στήν ὁποία βρίσκεται ἐδῶ καί πολλά χρόνια καί τήν ὁποία ἔχω καταγγείλει μέ πολλούς τρόπους (βλέπε προσωπική μου ἱστοσελίδα www.archbishopnikiphoros.com).

Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοί ἀναγνῶστες σας γνωρίζουν τήν κατάσταση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ἐπιφυλλίδες τοῦ Ὀρθοδόξου Τύπου

Ἡ Θεολογία τοῦ πρωτείου καὶ ἡ Πανορθόδοξος Σύνοδος

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλῆ***

3ον

Τὰ πρόσωπα σὰν ἐλεύθερα ποὺ εἶναι καὶ οἱ προσωπικὲς διαφορές τους, σύμφωνα μὲ τὸν στοχασμὸ τοῦ Περγάμου, προηγοῦνται τῆς δῆθεν ἀναγκαστικότητος τῆς φύσεώς τους. Μὲ ἄλλα λόγια τὴν καταργοῦν ὁριστικά. Γιατί πλέον δὲν τὴν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ μόνα τους μποροῦν νὰ βρεθοῦν σὲ σχέση καὶ νὰ ἐπικοινωνήσουν. Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονὸς ὅτι μιλάει γιὰ τὴν ὀντολογία τῆς ἑτερότητος, τὴν ὀντολογία δηλαδὴ τῆς διαφορᾶς. Γιὰ νὰ τὸ καταλάβουμε καλύτερα ἂς δοῦμε πῶς ὁρίζεται τὸ πρόσωπο. "Ὅλοι καταλαβαίνουμε ὅτι αὐτὸ ποὺ διαφοροποιεῖ τὴν προσωπικὴ ὕπαρξη ἀπὸ κάθε ἄλλη μορφὴ ὑπάρξεως, εἶναι ἡ αὐτοσυνειδησία καὶ ἡ ἑτερότητα. Αὐτοσυνειδησία λέμε τὴν αὐτεπίγνωση τῆς ὕπαρξης, τὴν βεβαιότητα ποὺ ἔχω ὅτι ὑπάρχω, ἕνα ὄν μὲ ταυτότητα, ταυτότητα ποὺ μὲ διαφοροποιεῖ ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄν. Καὶ αὐτὴ ἡ διαφοροποίηση εἶναι μία ἀπόλυτη ἑτερότητα, ἕνας μοναδικὸς ἀνόμοιος καὶ ἀνεπανάληπτος χαρακτήρας ποὺ καθορίζει τὴν ὕπαρξή μου. Ὡστόσο ἡ αὐτεπίγνωση τῆς ὕπαρξης, τὸ ἐγώ, ἡ ταυτότητα, ἡ συνείδηση τῆς ἀπόλυτης ἑτερότητας, δὲν εἶναι μόνον ἕνα προϊὸν τῆς σκέψης, ἀποτέλεσμα μιᾶς λειτουργίας τοῦ ἐγκεφάλου ποὺ τὴ λέμε νόηση. Ἡ αὐτοσυνειδησία εἶναι κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ μία νοητικὴ βεβαιότητα, ἔχει ὑποστρώματα ποὺ σήμερα διερευνᾶ μία ὁλόκληρη ἐπιστήμη, ἡ ψυχολογία τοῦ βάθους, καὶ τὰ ὀνομάζει ὑποσυνείδητο, ἀσυνείδητο, ἐγώ, ὑπερεγὼ μὲ μύριους τρόπους προσπαθεῖ νὰ καθορίσει αὐτὸ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ καὶ ΣΧΟΛΙΑ

«Μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμα σου»

Η Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν Νηστειῶν εἶναι ἀφιερωμένη σὲ μία πολὺ ἀμαρτωλὴ γυναίκα, ἡ ὁποία μετάνιωσε, ἀσκήθηκε, ἀγίασε καὶ θεώθηκε! Πρόκειται γιὰ τὴν ἁγία Μαρία τῆς Αἰγυπτίας, τὴν διαβόητη πόρνη τῆς Ἀλεξάνδρειας, ἡ ὁποία ἀσκοῦσε τὴν θανάσιμη ἁμαρτία τῆς πορνείας ἀπὸ τὰ δώδεκα χρόνια της. Μπορεῖ νὰ εἶχε διαφθαρεῖ σὲ ἔσχατο σημεῖο τὸ σαρκίο της, ὅμως μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς της διατηροῦνταν, ἐν ὑπνώσει, μία σπίθα σωτηρίας. Αὐτὴ ξύπνησε, στὸν πανίερο ναὸ τῆς Ἀναστάσεως στὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπου πῆγε ἡ ἁμαρτωλὴ γυναίκα, ὄχι νὰ προσευχηθεῖ, ἀλλὰ νὰ βρεῖ πορνικοὺς πελάτες. Ὁ καρδιογνώστης Θεὸς διακρίβωσε τὴν κρυμμένη σπίθα στὴν ψυχῆς της καὶ τὴν κάλεσε θαυματουργικὰ νὰ ἀλλάξει πορεία στὴ ζωή της. Ἐκείνη, γιὰ πρώτη φορά, κατάλαβε τὸ μεγάλο λάθος της καὶ πῆρε τὴ μεγάλη ἀπόφαση νὰ ἀνακτήσει «τὸ καθ' ὁμοίωσι», τὸ ὁποῖο εἶχε ἀμαυρώσει μὲ τὴν ἄσωτη ζωή της! Στόχος της πλέον ἡ μάχη κατὰ τοῦ κακοῦ ἑαυτοῦ της, τῶν ψυχοκτόνων παθῶν της. Μοναδικὸς δρόμος ἡ ἄσκηση. Σαράντα ὁλόκληρα χρόνια, στὴν ἀφιλόξενη ἔρημο τῆς Ἰουδαίας, πολεμοῦσε τὸ διάβολο, τὴ σάρκα καὶ τὸν κόσμο. Ἀπὸ τὸν σκληρὸ πόλεμο βγῆκε νικητής. Κατόρθωσε νὰ ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ γίνει σκεῦος θεοφόρο, κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ τιμή της, κατὰ τὴν ἁγία Τεσσαρακοστή, ὑπῆρξε ἐπιβεβλημένη. Νὰ γίνει τὸ παράδειγμα τῆς μετάνοιας καὶ γιὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς. Νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ δρόμο τῆς ἄσκησης καὶ τοῦ ἀγώνα, ὅπως ἐκείνη, νὰ τύχουμε τῆς πολυπόθητης σωτηρίας!

Τὸ κλειδὶ τῆς σωτηρίας μας τὸ κρατοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ εἶναι ἡ μετάνοιά μας!

Η ΑΓΙΑ μας Ἐκκλησία, μᾶς προβάλλει ὡς ζωντανὸ παράδειγμα μετανοοῦντος ἀνθρώπου τὴν ἁγία Μαρία Αἰγυπτία, γιὰ νὰ μᾶς διδάξει τὴν ὑψιστη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἡ συγχωρητικότητα. Παραθέτουμε ἕνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ θεολογικὴ πραγματεία τοῦ Θεολόγου κ. Λάμπρου Σκόντζου: «Ἀναφέρονται ἄπειρα παραδείγματα στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας ὅπου ἄνθρωποι ἀπόλυτα ἁμαρτωλοί, μεταφέροντας στὸ εἶναι τους φρικτὰ ἐγκλήματα καὶ βορβόρους ἠθικῶν παρεκτροπῶν, μεταβλήθηκαν σὲ χαρισματικὲς καὶ ἁγίες προσωπικότητες, προκαλώντας συχνὰ τὰ εἰρωνικὰ σχόλια τῶν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐπικριτῶν Της. Ὅμως αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμο, νὰ ἀνασέρνει ἀπὸ τοὺς δυσώδεις βόθρους τῆς ἁμαρτίας πεσόντα ἀνθρώπινα πρόσωπα, νὰ τὰ καθαρίζει ἀπὸ τοὺς ψυχοσωματικούς των ρίπους καὶ νὰ τὰ καθιστᾶ φωτεινὲς προσωπικότητες, ἀντάξιες τῆς ἀξίας τους ὡς εἰκόνες τοῦ Θεοῦ! Αὐτὸ εἶναι τὸ ἄφθαστο μεγαλεῖο τῆς εἰλικρινοῦς μετάνοιας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀήττητη δύναμη, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴν προσωπικὴ συντριβὴ καὶ τὴ μεταστροφὴ καὶ ἡ ὁποία ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπο στὴ σφαῖρα τῆς θεώσεως. Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε πὼς οἱ κρουνοὶ τοῦ θείου ἐλέους καὶ τῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἀκένωτοι. Φτάνει νὰ πάρουμε τὴ μεγάλη καὶ συνάμα σωτήρια ἀπόφαση νὰ ἀνορθωθοῦμε ἀπὸ τὸ βρώμικο δεσμωτήριο τῆς ἁμαρτίας, ὅπου βρισκόμαστε δεμένοι, ἐπειδὴ τὸ θέλουμε ἐμεῖς! Τὸ κλειδὶ τῶν χειροπεδῶν μας τὸ κρατᾶμε ἐμεῖς, ὅπως κρατᾶμε καὶ τὸ κλειδὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἡ μετάνοιά μας!». Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα!

Ὁ κ. Φραγκίσκος εὐλογεῖ καταλήψεις ἰδιοκτησιῶν!

Ο ΘΛΙΒΕΡΟΣ «ἀλάθητος» κάνει ὅ,τι μπορεῖ, γιὰ νὰ εἶναι στὴ δημοσιότητα. Κι' αὐτὸ διότι, θέλει νὰ πείσει τὴν ἀνθρωπότητα νὰ δεχτεῖ τὴν ἰδιότητά του, ὡς «ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ», προκειμένου νὰ γίνει ὁ παγκόσμιος πνευματικὸς ἡγέτης της. Νέο του «κατόρθωμα» ἡ προσέγγιση τοῦ «Ταρζάν», ἤτοι ἑνὸς ἀναρχικοῦ ἀριστεροῦ τῆς Ρώμης, τοῦ Ἀντρέα Ἀλτσέττα, ὁ ὁποῖος ἁρπάζει σπίτια πολιτῶν καὶ τὰ δίνει στοὺς ἄστεγους! Δεῖτε τὴν εἴδηση: «Ὁ πάπας Φραγκίσκος ἀπάντησε μὲ ἐνθαρρυντικὸ τόνο σὲ ἐπιστολὴ τοῦ ἀριστεροῦ πρώην δημοτικοῦ συμβούλου τῆς Ρώμης, Ἀντρέα Ἀλτσέττα, γνωστοῦ καὶ ὡς "Ταρζάν", ὁ ὁποῖος πρωτοστατεῖ σὲ καταλήψεις ἀκινήτων ὑπὲρ τῶν ἀστέγων καὶ ὅσων δὲν μποροῦν νὰ νοικιάσουν στίπια στὶς τιμὲς τῆς ἐλεύθερης ἀγορᾶς. Ὁ Ἀλτσέττα ἔγραψε στὸν πάπα Μπεργκόλιο, ἀποκαλώντας τον "φίλτατο καὶ πολυτιμότατο ποντίφικα" καὶ ζητώντας του μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἁγίου Ἔτους τῶν καθολικῶν, ποὺ θὰ ἀρχίσει τὸν Δεκέμβριο, νὰ δοθοῦν τὰ ἀκίνητα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, στὰ ὁποῖα θὰ φιλοξενηθοῦν οἱ προσκυνητές, σὲ ἄστεγους καὶ φτωχὲς οἰκογένειες ποὺ ἔχουν δεχθεῖ ἔξωση καὶ ζοῦν στὴν Ρώμη … "Ὁ πάπας αὐτὸς τάσσεται χωρὶς δισταγμοὺς μὲ τὸ μέρος τῶν ἀσθενέστερων", πρόσθεσε ὁ ἰταλὸς ἀριστερὸς πολιτικὸς τῆς Κομμουνιστικῆς Ἐπανίδρυσης» (Ἰστολ. Τὰ νέα)! Πέρα ἀπὸ τὸ φτηνὸ αὐτὸ ἐπικοινωνιακό του τρίκ ὁ «ἀλάθητος», ἔδειξε ἀκόμα μία φορὰ τὸ ἰησουΐτικο προσωπεῖο του. Ἀντὶ νὰ ἀνοίξει τὰ χιλιάδες ἀκίνητα τοῦ πάμπλουτου Βατικανοῦ στὴ Ρώμη καὶ ἀλλαχοῦ, νὰ στεγάσει τοὺς ἄστεγους, προσεταιρίζεται τὸν ἀναρχικό, ὁ ὁποῖος ἁρπάζει τὰ σπίτια τῶν πολιτῶν! Κάνει «συχώριο μὲ ξένα κόλλυβα», ὅπως λέει ἡ παροιμία!

Τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ρωσίας «ἐγονάτισεν» εἰς τὸν Οἰκουμενισμόν!

ΧΑΘΗΚΕ δυστυχῶς καὶ ἡ ἐλπίδα μας ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας θὰ ἦταν τὸ ἀνάχωμα κατὰ τοῦ παπισμοῦ καὶ τοῦ οἰκουμενισμοῦ, μὲ τὴ συνάντηση τοῦ Πατριάρχου κ. Κυρίλλου μὲ τὸν «ἀλάθητο» στὴν Κούβα τὸν περασμένο Φεβρουάριο. Ὁ κ. Κύριλλος ζήλεψε τὴ «δόξα» τῆς Νέας Ρώμης καὶ τῆς Ρώμης καὶ «ἔβαλε πλώρη» νὰ γίνει ἡ Τρίτη Ρώμη, δίνοντας «γῆ καὶ ὕδωρ» στὸν οἰκουμενισμό! Ἀποκαλυπτικὸ ἦταν σχετικὸ ἄρθρο στὴν ἐφημερίδα μας: «Ἡ ψευδο-Τρίτη Ρώμη ἀκολουθεῖ πιστῶς τὴν Νέαν Ρώμην καὶ ἀμφότεραι τὴν Ρώμην»! Ἐζήλευσε τὴν "δόξαν" τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὁ οἰκουμενιστικώτερον καὶ ἀπὸ τὸν Οἰκουμενισμόν! Τὸ κείμενον ἀποτελεῖται ἀπὸ τριάντα σημεῖα, ἀρκετὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἀφοροῦν εἰς τὸν πόλεμον τῆς Μ. Ἀνατολῆς καὶ τῆς Οὐκρανίας, τὸν θεσμὸν τοῦ γάμου, ὁ ὁποῖος πλήττεται, τὰς ἐκτρώσεις, τὴν εὐθανασίαν, τὴν πτωχείαν κ.ἄ. Ἐξ ἴσου μέγα μέρος ἀφορᾶ εἰς τὰς σχέσεις μὲ τοὺς Παπικούς»! Αὐτὴ εἶναι δυστυχῶς ἡ κατάσταση. Ἡ πολυπληθέστερη Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία «γονάτισε» στὸν ἐπάρατο οἰκουμενισμό! Δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ προσευχόμαστε ἀέναα, μὲ δάκρυα καὶ κοπετούς, γιὰ νὰ κάνει ἔλεος ὁ Κύριος καὶ νὰ συνεφέρει τοὺς ἀσυγκράτητους οἰκουμενιστὲς Ἱεράρχες μας στὸ δρόμο τῶν ἁγίων Πατέρων μας!

«Καλπάζει» ἡ εἰδωλολατρία εἰς τὴν Εὐρώπην!

ΕΙΧΑΜΕ γράψει πρὸ καιροῦ ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶναι ἕνα θνησιμαῖο καὶ τυμπανιαῖο πτῶμα, ἐξαιτίας τῆς ἀπίστευτης ἠθικῆς της ἀποστασίας, ἀλλὰ καὶ ἡ πνευματικὴ καὶ θρησκευτική της ἀποστασία εἶναι τὸ ἴδιο τραγική. Δεῖτε ἕνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα: Γιὰ «μία χούφτα εὐρὼ» ἀρνοῦνται τὴν πίστη τους στὸ Χριστὸ καὶ ἀσπάζονται τὴν μαύρη εἰδωλολατρία! «Ἀκόμα καὶ τὴν πίστη τους ἄλλαξαν οἱ Ἰσλανδοὶ προκειμένου νὰ μὴ πληρώσουν φόρους! Περίπου 3.000 πολίτες τῆς χώρας ἔχουν ἤδη γίνει πιστοὶ στὴν λεγόμενη ἐκκλησία τοῦ Ζουϊσμοῦ, τὴν ἀρχαία θρησκεία τῶν Σουμερίων. Ὁ λόγος ποὺ ἀλλαξοπίστησαν οἱ Σκανδιναβοί, ἔχει νὰ κάνει μὲ τὸν νόμο, ὁ ὁποῖος προβλέπει τὴν χρηματοδότηση τῶν θρησκειῶν καὶ τῶν δογμάτων στὴ χώρα. Σύμφωνα μὲ αὐτὸν τὸν νόμο, κάθε θρησκεία ποὺ ἔχει ποίμνιο, ἀπολαμβάνει προνομίων καὶ χρηματοδότησης ἀπὸ τὸ κράτος. Πρακτικὰ αὐτὸ σημαίνει ὅτι κάθε πολίτης ἄνω τῶν 16 ἐτῶν δηλώνει τὸ θρήσκευμά του στὶς φορολογικὲς ἀρχές. Κάθε χρόνο, μαζὶ μὲ τὴν φορολογία ποὺ πληρώνει, ὁ πολίτης καταβάλει καὶ περίπου 75 εὐρὼ τὰ ὁποῖα πηγαίνουν στὰ ταμεῖα τῆς θρησκείας ἢ τοῦ δόγματος στὸ ὁποῖο εἶναι ἐνταγμένος. […] ὁ Ζουϊσμὸς ἔχει γίνει ἡ ταχύτερα ἀναπτυσσόμενη θρησκεία καὶ ἔχει ξεπεράσει ἀκόμη καὶ τοὺς μουσουλμάνους – στὴν σκανδιναβικὴ χώρα μὲ πληθυσμὸ 323.000 κατοίκους.Οἱ Ζουϊστὲς θέλουν ἡ θρησκεία τους νὰ μεγαλώσει πολύ, … γιὰ νὰ μετατρέψουν τὴν Ἰσλανδία σὲ μία εἰδωλολατρικὴ χώρα» (http://www.tribune.gr)! Ἰδοὺ ποὺ ὁδήγησε ὁ παπικὸς καὶ ὁ προτεσταντικὸς «Χριστιανισμὸς» τὴν Ἑλλάδα Ἤπειρο, στὴ λατρεία τῶν δαιμονίων, διὰ τοῦ παγανισμοῦ!

> **Ἡ κοινὴ γλῶσσα καὶ αἱ ἐπιδιώξεις μεταξὺ οἰκουμενισμοῦ καὶ θεοσοφίας!**
>
> **«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ μητέρα» τοῦ σύγχρονου οἰκουμενισμοῦ εἶναι ἡ Θεοσοφία, τὸ «πνευματικὸ δημιούργημα» τῆς μεγαλύτερης πνευματίστριας ὅλων τῶν ἐποχῶν, Ἔλενας Μπλαβάτσκυ! Αὐτὴ ἔριξε τὸ «σπόρο» τῆς συνένωσης ὅλων τῶν θρησκειῶν καὶ τὴ δημιουργία τῆς πανθρησκείας! Δεῖτε μία προσευχὴ τῆς «διαδόχου» της, Ἄννας Μπεζάντ: «Διδάσκαλε τῆς Μεγάλης Λευκῆς Ἀδελφότητας, Κύριε ὅλων τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου, ἔλα πάλι στὸν κόσμο ποὺ Σὲ χρειάζεται, καὶ σῶσε τὰ Ἔθνη ποὺ καλοῦν δυνατὰ γιὰ βοήθεια. Μίλησε τὸ Λόγο τῆς Εἰρήνης, ποὺ θὰ κάνει τοὺς λαοὺς νὰ σταματήσουν τὶς διαμάχες τους. Μίλησε τὸ Λόγο τῆς Δύναμης, ποὺ θὰ κάνει τὶς μαχόμενες κάστες καὶ τάξεις νὰ γνωρίσουν ὅτι εἶναι ἕνα.**
>
> **Ἔλα μέσα στὴν Ἰσχὺ τῆς Ἀγάπης Σου! Ἔλα μέσα στὴ Λαμπρότητα τῆς Δύναμής Σου!**
>
> **Καὶ σῶσε τὸν κόσμο ποὺ χάνεται, ἐπειδὴ αἰσθάνεται τὴν ἔλλειψή Σου.**
>
> **Ὦ, Σύ, ποὺ εἶσαι ὁ Διδάσκαλος Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων. … «εἶναι καθῆκον μας νὰ διδάξουμε τὴν ἑνότητα τῶν θρησκειῶν, τὴν ὁποία Ἐκεῖνος θὰ στέψει μὲ τὴ Διακήρυξη αὐτῆς τῆς Ἑνότητας ὡς μιᾶς Παγκόσμιας Θρησκείας» (http://www.theosophicalsociety.gr)! Σᾶς θυμίζουν κάτι αὐτὰ τὰ λόγια; Μήπως εἶναι πανομοιότυπα μὲ αὐτὰ τῶν σύγχρονων οἰκουμενιστῶν; Ἀσφαλῶς ναί! Καὶ μία διευκρίνιση: ἡ ἐν λόγῳ «κυρία» προσευχόταν στὸ δικό της «θεό», τὸν Ἑωσφόρο, τὸ «θεὸ» τῆς μελλοντικῆς πανθρησκείας, γιὰ νὰ ἑνώσει τὶς θρησκεῖες, οἱ «δικοί» μας οἰκουμενιστές, σὲ ποιὸ «θεὸ» ἄραγε προσεύχονται; Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ «θεός», ὁ ὁποῖος θέλει νὰ λατρευτεῖ μέσῳ τῆς μιαρῆς καὶ ἀνόσιας πανθρησκείας; Ὁ νοῶν νοείτω!**

Πάπας Φραγκίσκος: Νὰ εἴμεθα ἀνεκτικοὶ εἰς τὰ πάθη καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ προηγούμενου σχολίου μας σχετικὰ μὲ τὴν πρώτιστη εὐθύνη τοῦ δυτικοῦ «Χριστιανισμοῦ», γιὰ τὴν ἠθικὴ καταβαράθρωση τῆς Εὐρώπης, ὁ παπισμὸς εἶναι ὁ νεκροθάφτης της καὶ ὁ πάπας ὁ ἐργολάβος τῆς κηδείας της! Δεῖτε τί ἐννοοῦμε, διαβάζοντας πρόσφατες δηλώσεις τοῦ «ἀλάθητου» γιὰ τὴν ἀνοχὴ τῆς ἁμαρτίας: «Γιὰ νὰ πείσει πὼς πρέπει νὰ εἴμαστε ἀνεκτικοὶ μὲ τοὺς συνανθρώπους μας, γράφει ὁ πάπας Φραγκίσκος ὅτι "ἂν οἱ συνθῆκες στὴ ζωή μου ἦταν λίγο διαφορετικές, τότε εἶναι πολὺ πιθανὸ νὰ κατέληγα στὴ φυλακή". Τὸ βιβλίο ποὺ ἔγραψε ὁ Πάπας Φραγκίσκος, τὸ πρῶτο του ἐνῶ βρίσκεται στὸν παπικὸ θρόνο καὶ ποὺ πρόκειται νὰ κυκλοφορήσει τὸ ἑπόμενο διάστημα ἀποτελεῖ μήνυμα γιὰ τὴν ἀνεκτικότητα ποὺ ὀφείλουμε ὅλοι νὰ δείχνουμε στοὺς συνανθρώπους μας […] Εἰδικὰ ἡ Ἐκκλησία, σημειώνει, πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἀνεκτικὴ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, τὰ πάθη καὶ τὰ ἐλαττώματά τους, νὰ συγχωρεῖ καὶ νὰ τοὺς δέχεται ὅλους στοὺς κόλπους της. Κάνει εἰδικὴ ἀναφορὰ στοὺς ὁμοφυλόφιλους καὶ τοὺς διαζευγμένους, ποὺ θεωροῦνται ἁμαρτωλοί, σύμφωνα μὲ τὸ καθολικὸ δόγμα. Προσπαθώντας νὰ ἀπαντήσει στὶς προκλήσεις ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἐκκλησία τὸν 21ο αἰώνα, λέει ἀκόμα πὼς ἡ οὐσία τοῦ Καθολικισμοῦ δὲν βρίσκεται στὴν "καταδίκη τῶν ἀνθρώπων", ἀλλὰ στὸ "ἀτέλειωτο ἔλεος τοῦ Θεοῦ", ποὺ εἶναι "τὸ πιὸ σημαντικὸ μήνυμα" τῆς Χριστιανοσύνης, ἀλλὰ καὶ ἡ "ταυτότητα τοῦ Θεοῦ". Παροτρύνει ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς "νὰ ξεπεράσουν τὴν προκατάληψη καὶ τὴν ἀκαμψία": "Ὁ Ἰησοῦς συγχώρεσε ἀκόμα καὶ ἐκείνους ποὺ τὸν σταύρωσαν καὶ τὸν ἀτίμασαν - πρέπει νὰ ἐπιστρέψουμε στὸ Εὐαγγέλιο", γράφει ὁ Πάπας» (Τομέας ἐνημέρωσης prisonplanet.gr)! Εἶδατε νὰ καυτηριάσει πουθενὰ τὴν ἁμαρτία ὁ «ἀλάθητος»; Οὔτε καὶ ἐμεῖς! Ἄρα τὴν ἀνέχεται! Ἔχετε ἀντιρρήσεις ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ «πνευματικὸς» νεκροθάφτης τῆς Εὐρώπης;

Ἀπίστευτον: Ἔβαλαν τὰ νήπια νὰ προσευχηθοῦν εἰς τὸν Ἀλλάχ!

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι «ἄρχισαν τὰ ὄργανα» τῆς ἄλωσης τῆς Πατρίδας μας ἀπὸ τοῦ Ἰσλάμ. Δεῖτε τὴν ἀκόλουθη εἴδηση καὶ θὰ καταλάβετε τὴ δεινή μας θέση: Δασκάλες ἔβαλαν τὰ χριστιανόπουλα νὰ προσευχηθοῦν στὸν Ἀλλάχ! «Στὸ 79ο νηπιαγωγεῖο τῆς περιοχῆς τῶν Σεπολίων, τὴν ἡμέρα ποὺ οἱ μουσουλμάνοι κατέλαβαν τὶς πλατεῖες τῆς Ἀττικῆς, γιὰ νὰ προσευχηθοῦν, οἱ δασκάλες ἀποφάσισαν νὰ διδάξουν τοὺς μικροὺς μαθητὲς τί ἐστὶ μπαϊράμ. Ὄχι, δὲν κάνετε λάθος. Κάποιοι ἄνθρωποι ἐπέλεξαν νὰ μάθουν στὰ παιδιὰ ἡλικίας τεσσάρων-πέντε ἐτῶν γιὰ τὸ μπαϊράμ, δηλαδὴ τὴ μουσουλμανικὴ γιορτή. Καὶ αὐτὸ γιατί ἀνάμεσα στὰ 30 συνολικὰ παιδάκια, τὰ τρία ἦταν μουσουλμανόπαιδα. Ἔτσι, ἀντὶ γιὰ μάθημα, τὰ παιδάκια "μυήθηκαν" στὴ μουσουλμανικὴ θρησκεία. Καὶ σὰν νὰ μὴ ἔφτανε αὐτό, κάποια στιγμή, ἐμφανίστηκαν στὸν παιδικὸ σταθμὸ οἱ γονεῖς τῶν μουσουλμανόπαιδων, γιὰ νὰ προσευχηθοῦν μαζί τους! Ὅπως εἶναι φυσικό, τὰ παιδάκια ἀντιμετώπισαν τὸ ὅλο περιστατικὸ σὰν παιχνίδι καὶ μὲ δεδομένη τὴν παιδικὴ περιέργεια, ἔπεσαν καὶ αὐτὰ στὸ ἔδαφος καὶ ἄρχισαν νὰ προσκυνοῦν τὸν Ἀλλάχ, χωρὶς κανεὶς νὰ κάνει τίποτε γιὰ νὰ τὰ ἐμποδίσει» (Ἰστολ. http://orahmas.blogspot.gr/)! Φρικτὸ καὶ ἀνήκουστο: Οἱ δάσκαλοι, τοὺς ὁποίους πληρώνουμε ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας, μυοῦν τὰ παιδιὰ μας στὴν δαιμονοθρησκεία, ἡ ὁποία διδάσκει καὶ ἐφαρμόζει τὴ βία, τὸν ὄλεθρο καὶ τὸ θάνατο!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΚΡΗΣΚΗΣ

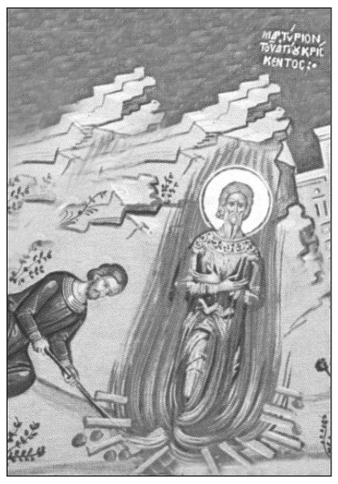

Στίς 15 Ἀπριλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν μνήμη τοῦ μάρτυρος Κρήσκεντος. Ὁ ἅγιος Κρήσκης καταγόταν ἀπό τά Μύρα τῆς Λυκίας, ἦταν χριστιανός, ἀπό γένος σπουδαῖο καί ἔζησε ὅταν ἀκόμα ἄκμαζε ἡ εἰδωλολατρία. Βρισκόμενος ὁ ἅγιος σέ γεροντική ἡλικία καί βλέποντας ὅτι ἦσαν πολύ αὐτοί πού προσέφεραν θυσίες σέ ἄψυχα ξόανα καί παρακινούμενος ἀπό θεῖο ζῆλο, τούς ἔλεγξε γιά τήν πλάνη τους καί τούς παρότρυνε νά γνωρίσουν τόν ἀληθινό Θεό καί νά πιστεύσουν σέ αὐτόν, ἀφοῦ ὁ Κύριος εἶναι ὁ μόνος δημιουργός τοῦ παντός καί ὁ χορηγός τῆς ζωῆς. Ὁ ἡγεμόνας τῆς πόλης ὅμως κινούμενος ἀπό τούς δαίμονες καί τήν ἀσέβειά του τόν συνέλαβε καί ὅταν τόν ρώτησε πιό ἦταν τό ὄνομά του καί πιά ἡ καταγωγή του, ὁ ἅγιος Κρήσκης τοῦ ἀπάντησε μὲ θάρρος ὅτι ἦταν χριστιανός καί ὅτι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός εἶναι ἐκεῖνος τῶν χριστιανῶν. Ὅταν τόν πρόσταξαν νά θυσιάση στά ἄψυχα εἴδωλα ἀρνήθηκε καί μάλιστα ἔλεγε ὅτι τό σῶμα του δέν μπορεῖ νά κάνη τίποτε ἄλλο ἀπό ἐκεῖνο πού θέλει ἡ ψυχή του, δηλαδή νά προσφέρη θυσία μόνο στόν Χριστό, ἐπειδή κινεῖται καί κυβερνᾶται ἀπό αὐτήν. Τότε οἱ εἰδωλολάτρες τόν κρέμασαν καί τοῦ ξέσκισαν τό σῶμα, κατόπιν ἄναψαν μία τεράστια φωτιά, στήν ὁποία τόν ἔρριξαν, μέ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὅμως ὁ ἅγιος Κρήσκης ἔμεινε τελείως ἀβλαβής. Ἔτσι, βλέποντας τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ τόν εὐχαρίστησε παρέδωσε τήν ψυχή του στόν Κύριο, πού τόν ἀξίωσε νά λάβη τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ Θεολογία τοῦ πρωτείου καὶ ἡ Πανορθόδοξος...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

του. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ καὶ οἱ γύρω του σχηματίζουν διαφορετικοῦ εἴδους αὐταπάτες, ποὺ δὲν εἶναι πάντοτε ταυτόσημες μὲ αὐτὲς ποὺ ἔχει σχηματίσει ὁ ἴδιος. Βασισμένες σὲ τέτοιου εἴδους σχέσεις οἱ ἐπιδερμικὲς διαφορὲς μεταβάλλονται διαρκῶς πασχίζοντας παραταῦτα νὰ ἐπιτύχουν ἕνα εἶδος ταύτισης ἢ ταυτότητος τῆς ἀτομικότητος χωρὶς ποτὲ νὰ καταφέρουν νὰ τὸ ἐπιτύχουν πλήρως αὐτό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑποφέρουν ὅλες οἱ ἀτομικότητες ἀπὸ μεγάλη ποικιλία ψυχολογικῶν προβλημάτων. Γιὰ παράδειγμα ὁ Γιῶργος σχημάτισε ὁρισμένες εἰκόνες γιὰ τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴ βρεφικὴ ἡλικία, ἀπὸ τὴν σχέση ποὺ εἶχε μὲ τὸ ἄμεσο οἰκογενειακὸ περιβάλλον, τὸ σχολεῖο, τὴν ἐκπαίδευση, τὴν κουλτούρα τῆς χώρας ποὺ ζεῖ, τὴν τηλεόραση, τὸν κινηματογράφο, τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης τὸ διαδίκτυο. Τὸ σύνολο τῶν στοιχείων αὐτῆς τῆς εἰκόνας αὐτοσυνειδησίας δὲν εἶναι πραγματική, ἀλλὰ φανταστικὸ καὶ μεταβάλλεται καθημερινά, γιατί οἱ σχέσεις τῶν στοιχείων ποὺ τὴν ἀποτελοῦν μεταβάλλονται. Πρόκειται γιὰ φαντασιακή, γιατί ὁ Γιῶργος δὲν ἔζησε στὴν κλασσικὴ ἐποχή, γιὰ νὰ ἔχει πραγματικὴ ἐμπειρία της, οὔτε βέβαια ζεῖ στὴν Ἀφρική, γιὰ νὰ καταλάβει τὴν πεῖνα ἢ τὶς ἀρρώστιες ποὺ τὴν μαστίζουν. Τὰ διάβασε, τὰ εἶδε μὰ δὲν ἔχει μία ἄμεση ἐμπειρία. Καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ ἐγγυηθεῖ ὅτι ὅλα αὐτὰ ἀνήκουν σὲ μία πραγματικότητα καὶ δὲν εἶναι πληροφορίες ποὺ ἐξυπηρετεῖ ἕνα συγκεκριμένο σκοπὸ καὶ αὔριο θὰ μεταβληθοῦν; Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ μάλιστα τὸ διαδίκτυο μεταβάλλει γρήγορα τὴν κάθε φαντασιακὴ εἰκόνα καὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς διαφοροποιεῖ τὴν σημερινὴ ἐποχὴ ἀπὸ τὶς προηγούμενες. Ὅταν βλέπουμε μία εἴδηση στὸ διαδίκτυο, ἀναγράφεται πάντα ὥρα καὶ στιγμή. Μετὰ ἀπὸ πέντε λεπτὰ οἱ λεπτομέρειες τῆς εἰδήσεως μεταβάλλονται, μεταβάλλοντας μαζί τους καὶ τὴν ἐτερότητα τοῦ Γιώργου, ἡ ὁποία βασίζεται σὲ αὐτὸ τὸν κονιορτὸ φαντασιώσεων ποὺ θὰ διαλυθεῖ καὶ θὰ φύγει. Ἔτσι ὁ Γιῶργος μὲ αὐτὴ τὴν ἀναγκαία αὐταπάτη, ποὺ τὸν συνοδεύει ὡς αὐτοσυνειδησία του, σχηματίζει σχέσεις μὲ τὴν οἰκογένειά του, τὸ τόπο του, τὴν Εὐρώπη, τοὺς διαφορετικοὺς πολιτισμοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν μία ἄλλη αὐτοσυνειδησία καὶ ἑτερότητα ἐξίσου φαντασιακές. Φεύγει μία ἡμέρα στὴν δύση καὶ γνωρίζει ἄλλους ἀνθρώπους, ἄλλο τρόπο σκέπτεσθαι, ἄλλον πολιτισμό. Μεταβάλλει πολλὲς ἀπὸ τὶς φαντασιακές του εἰκόνες. Ξαφνικὰ γνωρίζει τὴν Ἄννα, τὴν ἐρωτεύεται καὶ δημιουργεῖ μία φαντασιακὴ σχέση μαζί της. Αὐτὴ ἡ σχέση ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εἰκόνα ποὺ ἔχει σχηματίσει γι' αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἄννα ἔχει δημιουργήσει μία ἄλλη αὐταπάτη γιὰ τὸν Γιῶργο καὶ τὸν ἑαυτό της. Ὅλες αὐτὲς οἱ φαντασιακὲς εἰκόνες θὰ μεταβληθοῦν καὶ στὸν Γιῶργο καὶ στὴν γυναίκα του, ἂν ζήσουν παντρεμένοι γιὰ 30 χρόνια. Θὰ μεταβληθοῦν, ἀλλὰ δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ νὰ ταυτιστοῦν, γιατί εἶναι ἀναγκαῖες αὐταπάτες ποὺ χωρὶς αὐτὲς δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ δημιουργηθεῖ ἡ σχέση. Φανταστεῖτε τὸν Γιῶργο νὰ ἀνακαλύπτει κάποια στιγμὴ κοιτάζοντας τὸν ἑαυτό του στὸν καθρέπτη ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ ἡ γυναίκα του (ἢ τὸ ἄμεσό του περιβάλλον) φανταζόταν γιὰ τὸν ἴδιο ὅτι , ἀλλὰ κάτι ἐντελῶς διαφορετικό. Ἂν προσπαθοῦσε νὰ ἐκφράσει αὐτὸ τὸ κάτι στοὺς ἄλλους τότε θὰ δημιουργοῦσε στὸν ἑαυτό του μεγάλα προβλήματα ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τὸν ὁδηγήσουν ὄχι μόνο στὴν ἀποκοπή του ἀπὸ τὸ ἄμεσο περιβάλλον του, ἀλλὰ καὶ σὲ ψυχιατρικὴ κλινική.

Κάθε ἀτομικὴ αὐτοσυνειδησία ἔχει ἀνάγκη νὰ κάνει σύγκριση μεταξὺ φαντασίας καὶ πραγματικ

Ἡ στήλη τῆς «Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων»

Συνοπτικὸν Ὑπόμνημα διὰ τὰ «προβλήματα τοῦ ἀναθεωρημένου Προγράμματος Σπουδῶν 2014»

2ον.-Τελευταῖον

5. Ἰσχυρίζονται πὼς μὲ τὰ νέα ΠΣ στηρίζεται «τὸ δικαίωμα ὅλων τῶν παιδιῶν γιὰ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση» τὸ ὁποῖο, ὅμως, ὅπως καὶ τὰ δικαιώματα τῆς θρησκευτικῆς ἑτερότητας, εἶναι ἤδη ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἀπὸ τὶς διεθνεῖς καὶ εὐρωπαϊκὲς συμβάσεις - τὶς ὁποῖες σέβεται καὶ ἐφαρμόζει ἡ ἑλληνικὴ Πολιτεία. Ἀντίστοιχα, ἐπίσης, ἀποσιωπᾶται ἔντεχνα ὅτι εἶναι ἐπίσης κατοχυρωμένο τὸ δικαίωμα τῶν Ὀρθόδοξων μαθητῶν νὰ διδάσκονται τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, σύμφωνα μὲ τὰ δόγματα τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ μὲ βάση τὰ διεθνῶς κατοχυρωμένα δικαιώματα τῶν γονέων νὰ ἐπιλέγουν οἱ ἴδιοι τὴ θρησκευτικὴ κατεύθυνση τῶν τέκνων τους.

6. Προκειμένου νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νέων Προγραμμάτων, χρησιμοποιεῖται στὰ ΠΣ ὡς ὅπλο κάποιες σύγχρονες μορφὲς διδασκαλίας, οἱ ὁποῖες, ὅμως, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοστοῦν καὶ στὰ ἰσχύοντα ἕως σήμερα Προγράμματα καὶ βιβλία ποὺ ἀφοροῦν στὸ μάθημα (2003-2006), χωρὶς νὰ κινδυνεύουν νὰ ἀπολεσθεῖ ἡ ὀρθόδοξη ταυτότητά τους. Προφανῶς ἡ κατάργηση τοῦ Ὀρθόδοξου Μαθήματος καὶ ἡ ἀντικατάστασή του ἀπὸ τὴν πολυθρησκεία δὲν θὰ μποροῦσε νὰ καθιερωθεῖ, παρὰ μόνον μὲ τὸ δῆθεν παιδαγωγικὸ «προσωπεῖο» τῶν Προγραμμάτων.

7. Ἰσχυρίζονται πὼς στὰ νέα ΠΣ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν προσφερόμενων σὲ αὐτὸ πληροφοριῶν, ἀφορᾶ στὸν Χριστιανισμό. Ὅμως:

α) Τὸ πρόβλημα τῶν ΠΣ, δὲν ἀφορᾶ στὴν ποσότητα, ἀλλὰ στὴ δομὴ καὶ στὴν ποιότητα, ἀφοῦ μὲ τὴ συστηματικὴ μείξη ἑτερόκλητων θρησκειακῶν πληροφοριῶν, ἡ περίτεχνη ἀλλοίωσή τους καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ διδασκαλία τους σὲ μικρὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀκόμη σὲ θέση νὰ διακρίνουν τὶς διαφορὲς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὶς θρησκειακὲς δοξασίες, ἀποτελεῖ προστάθεια σύγχυσης καὶ ἀλλοίωσης ἢ ἀλλαγῆς τῆς πίστεώς τους.

β) Ἡ τεχνητὴ-ἐπιφανειακὴ σύγκλιση τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὶς θρησκεῖες ὁδηγεῖ σὲ ἐσφαλμένα ἐπιστημονικὰ συμπεράσματα καὶ στὸ συγκρητισμό.

8. Ἰσχυρίζονται πὼς ὑπάρχουν «τρεῖς κύκλοι» στὰ ΠΣ, ποὺ ὁ πρῶτος ἀναφέρεται στὴν παράδοση τῆς Ὀρθόδοξης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ δεύτερος στὴ γνωριμία μὲ τὶς μεγάλες χριστιανικὲς παραδόσεις καὶ ὁ τρίτος στὰ μεγάλα θρησκεύματα. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ἀποκρύπτουν μεθοδευμένα ὅτι οἱ κύκλοι αὐτοὶ δὲν εἶναι παράλληλοι οὔτε διαδοχικοί, ἀλλὰ κύκλοι τεμνόμενοι, ἀφοῦ δὲν διδάσκονται οἱ μαθητὲς ξεχωριστὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη τους καὶ ἔπειτα ξεχωριστὰ καὶ διακριτὰ τὶς χριστιανικὲς ὁμολογίες καὶ τὶς θρησκεῖες, ἀλλὰ ὅτι ἐσκεμμένα τὰ περιπλέκουν καὶ τὰ διδάσκουν ὅλα μαζί, ὡς ἕνα πολυθρησκειακὸ πολτό.

9. Τὸ ΜτΘ μὲ τὰ συγκεκριμένα ΠΣ παύει νὰ εἶναι χριστοκεντρικὸ καὶ γίνεται ἀνθρωποκεντρικὸ - πολυθρησκειακὸ- συγκρητιστικό. Τὸ συνονθύλευμα αὐτὸ δὲν ἔχει καμιὰ συμβατότητα μὲ τὴν διαχρονικὴ ὀρθόδοξη παράδοση καὶ διδασκαλία. Συγκεκριμένα:

α) Τὸ ΠΣ συσκοτίζει περίτεχνα τὴν ἀντίληψη τῶν μικρῶν μαθητῶν γιὰ τὸ ποιὸς εἶναι ὁ Θεὸς ποὺ σῴζει τὸν ἄνθρωπο, καθὼς καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ κοινωνία μαζί Του. Ἡ ξεκάθαρη ὀρθόδοξη ἀπάντηση σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα χαρακτηρίζεται «ὁμολογιακὴ ἐμμονή, κατηχητισμός, φανατισμὸς ἢ μισαλλοδοξία» καὶ φυσικὰ ἀποκλείεται. Ὁ Χριστιανισμὸς συνεξετάζεται μὲ ἔξι θρησκεῖες ὡς «ποικιλία θρησκευτικῶν προσανατολισμῶν», χωρὶς νὰ ἀπασχολεῖ τὸ θέμα τῆς ἀντιληπτικότητας ἢ τῆς θρησκευτικῆς σύγχυσης καὶ τῆς πνευματικῆς βλάβης ποὺ προκαλεῖται στοὺς μαθητές.

β) Τὰ νέα ΠΣ, δέσμια τῆς πολυθρησκειακῆς τους ἰδεολογίας, «θολώνουν τὰ νερὰ» - ἀποκρύπτουν, σκόπιμα, τὴ θεμελιώδη ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς πίστης, πὼς ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος Θεάνθρωπος καὶ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Ἐξετάζουν τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς δάσκαλο, παράλληλα μὲ τὸν Βούδα, τὸν Λάο Τσὲ καὶ τὸν Μωάμεθ, καί, ἀντίστοιχα, παραθέτουν δίπλα –δίπλα ἰσότιμα καὶ ἰσόκυρα μὲ τὶς διδασκαλίες τοῦ Χριστοῦ, κάποια ἀποφθέγματα τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν.

γ)Τὰ νέα ΠΣ ἀλλοιώνουν ὅλα τὰ θέματα τῆς ὀρθόδοξης πίστης. Συνεξετάζοντας κάθε ἐπιμέρους θέμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως μὲ ἐπιλεγμένα ἑτερόκλητα θέματα τῶν θρησκειῶν καὶ ἐπιδιώκοντας νὰ τὰ ἐμφανίσουν ὡς ἀντίστοιχα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βιώματος καὶ πνεύματος, ἀκυρώνουν τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία.

10. Τὰ νέα ΠΣ μὲ ὅλη τὴν πολυθρησκειακὴ τους πλοκὴ καὶ μὲ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦν ὁδηγοῦν τὰ παιδιὰ στὸν θρησκευτικὸ συγκρητισμὸ καὶ τὰ κατηχοῦν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ σχετικισμοῦ καὶ τῆς ἐξίσωσης τῆς ἐξ Ἀποκαλύψεως πίστεώς τους μὲ ἀνθρωποκεντρικὲς θρησκευτικὲς δοξασίες.

11. Τὰ νέα ΠΣ ἀφενὸς μὲ τὴν κριτικὴ ποὺ ἀσκοῦν στὴν ὀρθόδοξη πίστη, δηλητηριάζουν τὰ παιδιά, διδάσκοντάς τους ὅτι εἶναι ἀποκρουστικὴ καὶ ξεπερασμένη, ὡς μονοφωνικὴ καί, ἀφετέρου, μὲ τὴν διαρκῆ καὶ μόνιμη πρόκριση τῶν θρησκειῶν, προσηλυτίζουν τοὺς μαθητὲς στὴν πολυθρησκεία.

12. Τὰ νέα ΠΣ μεθοδεύουν τὴ χειραγώγηση τῶν συνειδήσεων τῶν μικρῶν παιδιῶν, ἐπειδὴ ἐπιλέγουν καὶ χρησιμοποιοῦν κατὰ τὴ διδασκαλία εἰδικὲς διαστρεβλωμένα παιδαγωγικὲς μεθόδους καὶ κριτικὲς θεωρίες, μὲ ἀνατρεπτικὲς τάσεις ὡς πρὸς τὴν παράδοση, γιὰ νὰ ἀποσυνδέονται τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ νὰ πείθονται νὰ ἐπιλέγουν αὐτὰ τὰ ἴδια μὲ τὴ βοήθεια τῶν δασκάλων καὶ τῶν ΠΣ μία δική τους σύνθεση θρησκείας μέσα ἀπὸ τὴν ποικιλία τῶν θρησκευτικῶν στοιχείων ποὺ διδάσκονται.

13. Ἡ ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀντιπαιδαγωγικὴ ἐπίδραση ποὺ ἀσκεῖται, μέσῳ τῆς πολτοποίησης τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὶς θρησκεῖες στὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν οὔτε νομικὴ ἰσχὺ ἔχει, οὔτε σχετίζεται μὲ τὸν σεβασμὸ τῆς ἑτερότητας, τὴν ὁποία ἡ Ὀρθόδοξη ἀντίληψη ἀποδέχεται συνειδητά. Εἶναι μία ἐπίθεση στὴν ὀρθόδοξη παράδοση, ὄχι ἀπευθείας, ἀλλὰ διὰ τῆς πλαγίας ὁδοῦ, γιὰ νὰ διευκολύνεται μὲ μαεστρία ὁ τελικὸς στόχος. Ἐπιδίωξη τῶν νέων ΠΣ εἶναι νὰ προβάλλονται ὡς ἀθῶα πρόβατα, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα εἶναι ἐπικίνδυνοι λύκοι.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΑΣ:

Τὸ ΠΣ εἶναι σχεδιασμένο μὲ πολυθρησκειακὴ δομή. Πρέπει νὰ συνταχθεῖ ἐξ ἀρχῆς νέο Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν, τὸ ὁποῖο νὰ διδάσκει χωριστὰ τὸν Χριστιανισμό, μὲ βάση τὴν ὀντολογία καὶ κοσμοθεωρία του καί, ἀντίστοιχα, τὶς θρησκεῖες μὲ τὶς δικές τους θέσεις. Εἰδικότερα, μπορεῖ νὰ ὑπάρξουν κάποιες ὀλιγάριθμες ξεχωριστὲς θεματικὲς ἑνότητες στὸ τέλος τοῦ κάθε βιβλίου, ἀντίστοιχες μὲ τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῶν μαθητῶν ποὺ θὰ παρέχουν πληροφορίες γιὰ τὶς θρησκεῖες, μὲ ἀποφυγὴ ὅλων ὅσων μποροῦν ποὺ προκαλέσουν θρησκευτικὴ σύγχυση, σχετικισμὸ ἢ συγκρητισμό. Ἡ σύνταξη τοῦ νέου ΑΠΣ πρέπει νὰ γίνει, ἔχοντας ὡς βάση τὸ ΑΠΣ τοῦ 2003 καὶ τὰ βιβλία τοῦ 2003-2006, μὲ τὶς ἀπαιτούμενες διορθώσεις, βελτιώσεις καὶ τὸν κατάλληλο ἐμπλουτισμό τους μὲ παιδαγωγικὴ καὶ διδακτικὴ μεθοδολογία. Αὐτὴ ἡ ἐξ ἀρχῆς σύνταξη νέου ΠΣ θὰ εἶναι μία ἑνωτικὴ προσπάθεια, ποὺ θὰ πραγματοποιηθεῖ, ἀφοῦ συσταθεῖ μεικτὴ θεολογικὴ Ἐπιτροπὴ Παιδείας, χωρὶς ἀποκλεισμούς, μὲ τὴν παρουσία σὲ αὐτὴν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, τῆς ΠΕΘ, καὶ ὁπωσδήποτε θεολόγων ἐμπειρογνωμόνων ἐξειδικευμένων στὴν Παιδαγωγικὴ καὶ διδακτικὴ μεθοδολογία τοῦ ΜτΘ.

Μὲ τὸν δέοντα σεβασμὸν
Ἀσπαζόμεθα τὴν δεξιάν Σας
Γιὰ τὸ ΔΣ τῆς ΠΕΘ
Ὁ Πρόεδρος
Κωνσταντῖνος Σπαλιώρας
Δρ Θεολογίας

Ὁ Γενικὸς Γραμματέας
Παναγιώτης Τσαγκάρης
Mr Θεολογίας

Σημείωσις:

[5]https://ethicseducationforchildren.org/en/news/latest-news/289-the-learning-to-live-together-manual-is-introduced-to-formal-education-teachers-in-athens

Βοηθοῦσε τοὺς κλέπτες

• Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ κάποιο διαφορετικὸ τρόπο ἀντιμετώπιζαν τὰ προβλήματα, διότι ἦσαν ἄνθρωποι πνευματικοὶ καὶ πνευματικὰ τὰ ἀντιμετώπιζαν. Γιατὶ ὅπως λέγει καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος, τρεῖς κατηγορίες ἀνθρώπων ὑπάρχουν. Οἱ σαρκικοί, οἱ ψυχικοὶ καὶ οἱ πνευματικοί. Οἱ σαρκικοὶ καὶ οἱ ψυχικοὶ ἄνθρωποι ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰ πάθη. Σὲ ἐμᾶς ἴσως νὰ μᾶς φανῆ περίεργο τὸ πῶς ἐνεργοῦν οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι, διότι ἐνῶ ἐμεῖς προσπαθοῦμε νὰ λύσουμε τὰ προβλήματά μας μὲ τὸν ἐμπαθῆ νοῦ μας, αὐτοὶ τὰ λύνουν μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ θείου φωτισμοῦ. Παραδείγματος χάριν ὁ Ἀββᾶς Εὐτρέπιος συμβουλεύει: «Τὰ σωματικὰ εἶναι ὕλη. Ὅποιος ἀγαπᾶ τὸν κόσμο, ἀγαπᾶ προσκόμματα. Ἂν λοιπὸν συμβῆ νὰ χάσουμε τίποτε, τὸ γεγονὸς αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ δεχθοῦμε μὲ χαρὰ καὶ δοξολογία, γιατὶ ἔτσι ἀπαλλαχθήκαμε ἀπὸ φροντίδες».

Νὰ πῶς ἐνήργησε ὁ Ἀββᾶς Εὐτρέπιος, ὅταν οἱ κλέφτες πῆγαν νὰ τὸν κλέψουν: Κάποτε ἦλθαν κλέφτες καὶ ἔπαιρναν τὰ πράγματά του. Αὐτὸς τότε ἄρχισε νὰ τοὺς βοηθᾶ. Ἀφοῦ ἐκεῖνοι πῆραν ὅλα ὅσα ἦταν μέσα στὸ κελλί του, παράτησαν τὸ ραβδί του καὶ μόλις τὸ εἶδε ὁ Ἀββᾶς Εὐτρέπιος, στενοχωρήθηκε. Τὸ πῆρε λοιπὸν καὶ ἔτρεχε πίσω τους, θέλοντας νὰ τοὺς τὸ παραδώσῃ. Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν θέλησαν νὰ τὸ δεχθοῦν καὶ εἶχαν φόβο μήπως συμβῆ τίποτα τὸ δυσάρεστο γι' αὐτούς. Τότε αὐτός, συναντῶντας κάποιους, ζήτησε νὰ δώσουν αὐτὸ τὸ ραβδί, καθὼς βάδιζαν στὸν ἴδιο δρόμο μὲ τοὺς κλέφτες.

• Μὲ ἀγάπη λοιπὸν νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὸν ἀδελφὸ καὶ ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής «ἐν τούτῳ φανερὰ ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου, πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ» (Α΄Ἰωαν. γ΄, 10). Δηλαδὴ αὐτὸ εἶναι τὸ διακριτικὸν γνώρισμα, μὲ τὸ ὁποῖον γίνονται εἰς ὅλους φανερὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ διαβόλου. Καθέναις δηλαδή, ποὺ δὲν ἀσκεῖ στὸν βίο του κάδε ἀρετή, αὐτὸς δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ δὲν ἔχει πατέρα τὸν Θεόν. Τὸ ἴδιο καὶ ἐκεῖνος, ποὺ δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφό του, δὲν εἶναι παιδὶ τοῦ Θεοῦ.

• Ἐπίσης ἕνα ὡραῖο παράδειγμα βλέπουμε στὸν βίο τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ὁ Ἅγιος μετὰ τὴν Ἀντιόχεια γύρισε πάλι στὴν Πατρίδα του, τὴν Κύπρο. Ἐκεῖ εἶχε ἀρκετὰ ζῶα. Χαιρόταν τὴν ἀγνότητα τῶν ἀρνιῶν του. Σκεφτόταν πολλὲς φορὲς πόσο ἀδῶα καὶ ἄκακα ἦταν τὰ ζῶα αὐτὰ καὶ ἔφερνε στὸ μυαλό του τὰ λόγια τοῦ προφήτου Ἠσαΐα καὶ τοῦ Κυρίου ποὺ ὀνόμαζαν τὸν Χριστὸ «Ἀμνὸν» καὶ «Πρόβατον»…

Μιὰ μέρα τὸν ἐπισκέφθηκε στὸ σπίτι του ἕνας ἔμπορος ζώων. Τοῦ ζήτησε ν' ἀγοράσῃ μερικὲς γίδες. Ὁ Ἅγιος, ἀφοῦ συμφώνησαν τὴν τιμὴ τῆς κάδε γίδας, τοῦ εἶπε:

«Βάλε ἐκεῖ ἐπάνω στὸ πεζούλι χρήματα, γιὰ ὅσα κεφάλια ζῶα θέλεις, καὶ ἔλα νὰ μποῦμε στὸ μαντρὶ νὰ τὰ πάρῃς».

Ὁ ἔμπορας ὅμως, μόλις ἄκουσε αὐτό, σκέφθηκε πονηρά.

«Εὐκαιρία εἶναι, νὰ βγάλω καὶ ἐγὼ κάτι παραπάνω. Ἂς ἀφήσω λοιπόν, λιγότερα χρήματα».

Καὶ πράγματι ἄφησε στὸ πεζούλι λιγότερα. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ ἔπαιρνε καὶ μιὰ γίδα παραπάνω, χωρὶς νὰ δώσῃ γι' αὐτὴν χρήματα.

Μετὰ μπῆκαν στὸ μαντρὶ καὶ ὁ Ἅγιος καὶ ὁ ἔμπορος. Ὁ ζωέμπορος διάλεξε τὰ ζῶα, ποὺ ἔκαναν γιὰ τὴν δουλειά του, καὶ πῆρε καὶ ἕνα παραπάνω.

Ἡ παραπανίσια ὅμως αὐτὴ γίδα, ξέφυγε ἀπὸ τὸν ἔμπορο καὶ ἔτρεξε γιὰ τὴν μάνδρα. Ἐκεῖνος γύρισε καὶ τὴν πῆρε ἀμέσως. Ὅταν ὅμως προχώρησε καὶ πάλι λίγο, μὲ ὅλες του τὶς γίδες, ἐκείνη ξεκόπηκε ἀπὸ τὸ κοπάδι καὶ γρήγορα ἔφυγε γιὰ τὸ σπίτι τοῦ Ἁγίου. Μπῆκε στὴν μάνδρα του.

Ἀπὸ πίσω της κυνηγώντας την ἔφθασε ἱδρωμένος καὶ ὁ ἀγοραστής. Τὴν ξαναπῆρε καὶ τὴν ἔβαλε στὸν ὦμο του. Αὐτὴ ὅμως ἀντιδροῦσε. Τὸν κτυποῦσε μὲ τὰ κέρατα καὶ κτυποῦσε μὲ ὁρμὴ τὰ πόδια της, γιὰ νὰ ξεφύγῃ.

Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων δὲν εἶχε ἀκόμη μετρήσει τὰ λεφτά, ἀλλὰ ἤξερε τί εἶχε κάνει ὁ ἔμπορος, διότι εἶχε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ χάρισμα νὰ γνωρίζῃ, προτοῦ ἰδῆ, σκέψεις καὶ πράξεις. Κοίταξε λοιπὸν ὁ Ἅγιος κατάματα τὸν ἔμπορο καὶ τοῦ εἶπε:

«Παιδί μου, μήπως ξέχασες νὰ τὴν πληρώσῃς καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔρχεται»;

Τὰ ἔχασε ὁ ἀγοραστής. Ἔμεινε γιὰ λίγο ξερός. Ἔπειτα ὁμολόγησε τὴν ἀλήθεια καὶ ζήτησε συγχώρηση. Ἔβγαλε κατόπιν χρήματα ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του καὶ τὴν πλήρωσε. Καὶ τότε ἡ γίδα δὲν χώθηκε στὴν μάνδρα, γιὰ νὰ κρυφτῆ, ἀλλὰ τὸν ἀκολούθησε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016
Ἀπόστολος: Φιλιπ. δ΄4-9
Εὐαγγέλιον: Ἰωαν. ιβ΄ 1 - 18
Ἦχος – Ἑωθινόν: Τῶν Βαΐων
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

Ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων σήμερα καὶ ἑορτάζουμε τὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θριαμβευτικὴ εἴσοδο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης τιμᾶται καὶ ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, Ἀγ. Σάββα τοῦ Στρατηλάτου καὶ Νικολάου Νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

Ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέστησε τὸν τετραήμερο Λάζαρο στὴ Βηθανία ὁ Κύριός μας καὶ Θεός, ὁ Νικητὴς τοῦ θανάτου, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς καὶ καθαιρέτης τοῦ Ἅδου, τὴν ἑπομένη ἡμέρα εἰσόδευσε στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ μὲ τὴν παρουσία ἑνὸς τόσου μεγάλου θαυματουργοῦ καὶ τὴν εἴδησι τοῦ παραδόξου θαύματος σείσθηκε ὅλη ἡ πόλις. Ὁ ἕνας ἐρωτοῦσε τὸν ἄλλο «ποιὸς εἶναι αὐτός;» καὶ ὅλος ὁ πολυάριθμος λαός, συγκεντρωμένος ἐκεῖ γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, παρακινούμενος ἀπὸ τὸ θεῖο Πεῦμα, τὸν ὑποδέχεται μὲ μία ἔνδοξη δορυφορία ὡς Βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ. Ἄλλοι προπορεύονται, ἄλλοι κόβουν κλαδιά, ἄλλοι σείουν τὰ βαΐα, ἄλλοι στρώνουν τὰ ἐνδύματά τους στὸ δρόμο, ὅλοι μὲ μιὰ φωνή, ὅπως τὰ μικρὰ παιδιὰ κράζουν· *«Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».*

Ὁ ἀείμνηστος ἐκκλησιαστικὸς διδάσκαλος Ἠλίας Μηνιάτης, Ἐπίσκοπος Κερνίτσης καὶ Καλαβρύτων, λέγει τὰ ἑξῆς σχετικὰ μὲ τὴν Βαϊοφόρο:

«Τρία περιστατικὰ σημειώνω ἐγὼ στὴ σημερινὴ Βαϊοφόρο πανήγυρι· πρῶτο, τὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα ρίχνονται στὴ γῆ· δεύτερο, τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, ποὺ εἶναι σύμβολα νίκης καὶ τρίτον, τὸ χαροποιὸ ἐκεῖνο *«Ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος».*

Τρία ἀναγκαιότατα πράγματα, ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί, ὅταν δεχώμεθα τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ στὴν Ἱερὴ Μετάληψι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Πρῶτο, μὲ μία ἀληθινὴ ἐξομολόγησι νὰ ρίπτωμε τὰ ἐνδύματα τῶν ἁμαρτιῶν, ποὺ τόσο καιρὸ ἐφορέσαμε. Νὰ ἀφήνωμε δηλαδὴ τὴν παλιὰ κακὴ συνήθεια καὶ νὰ ἀποβάλωμε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο μὲ τὶς πράξεις του (Γαλ. 5,24). Δεύτερο, μὲ μιὰ τέλεια ἐπιστροφὴ (καὶ ἀνάνηψι), νὰ σηκώνωμε τὰ βαΐα τῆς νίκης καταπατοῦντες τοὺς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς, τὴν σάρκα, τὸν κόσμο καὶ τὸν διάβολο. Καὶ τρίτο, μὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι πνευματικὴ καρδιᾶς συντετριμμένης νὰ πλησιάζωμε στὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Ἄρτου τῆς ζωῆς λέγοντες: *«Ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».* (ἐνθ' ἀνωτ.).

Αὐτὰ ἔλεγε ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος ἐκκλησιαστικὸς διδάσκαλος γιὰ τὴν πραγματικὰ μεγαλειώδη ἐκείνη ὑποδοχὴ τοῦ Θείου Διδασκάλου ἀπὸ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ.

Ὁ Ἱερὸς Αὐγουστῖνος ἔλεγε ὅτι *«οἱ κλάδοι τῶν φοινίκων εἶναι ἐπευφημιστικὰ σύμβολα τῆς νίκης».* Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας σημειώνει ὅτι ὁ πολυάριθμος λαὸς ἦταν ἀρκετὰ εὐπειθὴς καὶ ἀφοῦ συγκλονίσθηκε ἀπὸ τὸ θαυμαστὸ σημεῖο τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου *«ὑποδέχθηκε τὸν Χριστὸ μὲ ὕμνους καὶ μὲ τὰ βαΐα»* γιατὶ εἶχε κατανικήσει τὸν θάνατο. Ἔχει ἔλθει *«ἐν ὀνόματι Κυρίου».*

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος παρατηρεῖ ὅτι *«πῆραν στὰ χέρια τους τὰ βαΐα τῶν φοινίκων δείχνοντας μὲ τὸ τρόπο αὐτὸ ὅτι μεγαλύτερη γνώμη εἶχαν γι' αὐτόν, παρ' ὅ,τι θὰ εἶχαν γιὰ ἕνα προφήτη».*

Ὁ δὲ ἱερὸς Θεοφύλακτος, σχολιάζοντας τὴν κραυγὴ τοῦ πλήθους *«εὐλογημένος»,* λέγει τὰ ἑξῆς: *«Ὁ ἐρχόμενος, ὄχι ὁ ἀγόμενος. Γιατὶ τὸ μὲν δεύτερο εἶναι κᾶπως δουλικό, τὸ δὲ πρῶτο εἶναι ἐξουσιαστικὸ* (ἔρχεται ὡς κυρίαρχος). *Καὶ τὸ νὰ εἴπῃς ὅτι ἔρχεται «ἐν ὀνόματι Κυρίου» αὐτὸ τὸ ἴδιο δείχνει, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀληθινὸς Θεός. Διότι δὲν εἶπε ὅτι ἔρχεται "ἐν ὀνόματι δούλου" ἀλλὰ Κυρίου. Καὶ ἀκόμη φανερώνει ὅτι δὲν εἶναι ἀντίθεος, ἀντίθετος μὲ τὸν Θεό, ἀλλ' ὅτι ἦλθε στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Καὶ βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ τὸν ἀποκαλοῦσαν, σὰν νὰ φαντάζονταν κάποια αἰσθητὴ βασιλεία».* Καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας προσθέτει ὅτι *«τὸν ἀποκαλοῦσαν δικό τους βασιλέα, γιατὶ παραδέχονται τὴν κυριότητα τοῦ Χριστοῦ».*

Συνεχίζοντας ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Ἠλίας Μηνιάτης, ἀναφέρεται στὸ θέμα τῆς προετοιμασίας, ποὺ πρέπει νὰ ἔχωμε, ὅταν θέλουμε νὰ μεταλάβωμε τὸ φρικτὸ αὐτὸ καὶ μεγάλο Μυστήριο. *«.....Ἂς δοκιμάση πρῶτα ὁ καθένας καλὰ τὸν ἑαυτό του, ἂς ἐξετάση πρῶτα τὴ συνείδησί του. Ἂν ἔχῃ κανένα ἐμπόδιο, ἂς τὸ σηκώση, ἂν ἔχῃ κανένα δεσμὸ (ἁμαρτίας), ἂς τὸν λύση....*

» Χριστιανέ, ποὺ θέλεις νὰ μεταλάβῃς. Βλέπεις ἐκεῖνο τὸν ἅγιο Ἄρτο; Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ ἅγιο Ποτήριο, ὅπου εἶναι ἐπάνω στὴν Ἱερὰ Τράπεζα; Ἐκεῖ εἶναι τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς σωματικῶς. Ἐκεῖ εἶναι τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ποὺ φωτίζει καὶ καθαρίζει τοὺς ἀξίους, ποὺ κατακαίει καὶ καταφλέγει τοὺς ἀναξίους. «Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε», μὴ πλησιάσης, πρῶτα λύσε τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου. Μὲ μιὰ ἀληθινὴ ἐξομολόγηση λύσε τοὺς δεσμοὺς τῶν ἁμαρτιῶν σου, ποὺ σοῦ δένουν τὴν ψυχή. Ἔχεις ἐχθρότητα μὲ κάποιο; Λύσε πρῶτα τὸν δεσμὸ τῆς ἔχθρας καὶ συμφιλίωσου μὲ τὸν πλησίον σου. Ἀδίκησες κανένα; Ἔκλεψες, ἁρπαξες, κρατᾶς ξένο πρᾶγμα; Λύσε τὸν δεσμὸ τῆς ἀδικίας καὶ ἀποκατέστησε τὴν ἀδικία. Συνδέθηκες μὲ πόρνη ἢ μοιχαλίδα καὶ ἔζησες στὴν ἁμαρτία τόσο καιρὸ σκανδαλίζοντας τοὺς συνανθρώπους σου; Λύσε τὸν δεσμὸ τῆς σαρκικῆς ἁμαρτίας καὶ ἐλευθέρωσε τὴ σκλαβωμένη ψυχή ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ διαβόλου... Διότι ἐκεῖνο τὸ θυσιαστήριο, στὸ ὁποῖο εἰσέρχεσαι, ἐκείνη ἡ Ἁγία Τράπεζα ποὺ πλησιάζεις, ἐκεῖνος ὁ τόπος ποὺ στέκεις καὶ ποὺ πλησιάζεις, καὶ μεταλαβαίνεις εἶναι τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων· «γῆ ἁγία ἐστί». Ἐκεῖ παραστέκουν ἀόρατα Ἄγιοι Ἄγγελοι καὶ καλύπτουν τὰ πρόσωπα ἀπὸ φόβο, τρόμο καὶ εὐλάβεια...».

Μέχρι τώρα μιλήσαμε γιὰ τὴν συγκινητικὴ παλλαϊκὴ ὑποδοχὴ ποὺ ἐπεφύλαξαν τὰ πλήθη τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Μεσσία Χριστό, κατὰ τὴν τελευταία πρὸ τοῦ Πάθους θριαμβευτική του εἴσοδο στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ παραθέσαμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Διδαχὴ τοῦ Μηνιάτη γιὰ τὴν σωστὴ προετοιμασία τοῦ πιστοῦ γιὰ τὴν Θεία Μετάληψι.

Στὴ συνέχεια θὰ δι

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνθήκη τοῦ Maastricht 1992: Τί ὑπέγραψεν ἡ Ἑλλὰς καὶ ποίας ἀλλαγὰς ὑπέστη ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ὑπογραφῆς

14ον

Γιὰ τὴν σημερινὴ ἄθλια οἰκονομικὴ κατάσταση, ποὺ βρίσκεται ἡ πλειοψηφία τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν εὐθύνεται ἕνας προγραμματισμένος σχεδιασμὸς καὶ ὄχι κάποια ἀποτυχημένη πολιτική.

Στὸ ἄρθρο 109Ι ὁριοθετοῦνται σαφῶς οἱ προϋποθέσεις, ποὺ ἀπαιτοῦνται προκειμένου μία χώρα νὰ προσχωρήσει στὴν Νομισματικὴ Ἕνωση καὶ ὅπως θὰ δοῦμε τίποτε ἀπὸ ὅσα προβλέπονται δὲν εἶναι τυχαῖο.

«1. Ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Νομισματικὸ Ἵδρυμα (ΕΝΙ) ὑποβάλλουν στὸ Συμβούλιο ἔκθεση γιὰ τὴν πρόοδο ποὺ ἔχουν ἐπιτελέσει τὰ κράτη μέλη στὴν ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεών τους γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς ἕνωσης. **Οἱ ἐκθέσεις αὐτὲς ἐξετάζουν ἰδίως, ἐὰν ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐθνικῆς κεντρικῆς τράπεζάς του, συμβιβάζεται μὲ τὰ ἄρθρα 107 καὶ 108 τῆς παρούσας συνθήκης καὶ μὲ τὸ καταστατικὸ τοῦ ΕΣΚΤ.** Οἱ ἐκθέσεις ἐξετάζουν ἐπίσης κατὰ πόσον ἔχει ἐπιτευχθεῖ ὑψηλὸς βαθμὸς σταθερῆς σύγκλισης, μὲ γνώμονα τὴν πλήρωση τῶν ἀκόλουθων κριτηρίων ἀπὸ κάθε κράτος μέλος:

— ἐπίτευξη ὑψηλοῦ βαθμοῦ σταθερότητας τιμῶν αὐτὸ καταδεικνύεται ἀπὸ ἕνα **ποσοστὸ πληθωρισμοῦ τοῦ κράτους αὐτοῦ ποὺ προσεγγίζει τὸ ἀντίστοιχο ποσοστὸ τῶν τριῶν, τὸ πολύ, κρατῶν μελῶν μὲ τὶς καλύτερες ἐπιδόσεις ἀπὸ ἄποψη σταθερότητας τιμῶν,**

— σταθερότητα τῶν δημόσιων οἰκονομικῶν αὐτὸ καταδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπίτευξη **δημοσιονομικῆς κατάστασης χωρὶς ὑπερβολικὸ δημοσιονομικὸ ἔλλειμμα,** κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 104Γ, παράγραφος 6,

— τήρηση τῶν κανονικῶν περιθωρίων διακύμανσης ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ μηχανισμὸ συναλλαγματικῶν ἰσοτιμιῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νομισματικοῦ Συστήματος **ἐπὶ δύο τουλάχιστον χρόνια, χωρὶς ὑποτίμηση ἔναντι τοῦ νομίσματος ὁποιουδήποτε ἄλλου κράτους μέλους,**

— διάρκεια τῆς σύγκλισης ποὺ θὰ ἔχει ἐπιτευχθεῖ ἀπὸ τὸ κράτος μέλος, καὶ τῆς συμμετοχῆς του στὸ μηχανισμὸ συναλλαγματικῶν ἰσοτιμιῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νομισματικοῦ Συστήματος, ἀντανακλώμενη στὰ ἐπίπεδα τῶν μακροπρόθεσμων ἐπιτοκίων.

Τὰ τέσσερα κριτήρια ποὺ ἀναφέρονται στὴν παροῦσα παράγραφο καὶ τὸ χρονικὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖο πρέπει αὐτὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ἀναπτύσσονται περαιτέρω σὲ πρωτόκολλο προσαρτημένο στὴν παροῦσα συνθήκη. Οἱ ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ΕΝΙ λαμβάνουν ἐπίσης ὑπόψη τὴν ἐξέλιξη τοῦ Ecu, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁλοκλήρωσης τῶν ἀγορῶν, τὴν κατάσταση καὶ τὴν ἐξέλιξη τῶν ἰσοζυγίων τρεχουσῶν συναλλαγῶν, καὶ μία ἐξέταση τῶν ἐξελίξεων τοῦ κατὰ μονάδα κόστους ἐργασίας καὶ ἄλλων δεικτῶν τιμῶν».

Σὲ ἁπλὰ Ἑλληνικὰ ὅλα τὰ παραπάνω σημαίνουν πὼς κάθε χώρα, ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐνταχθεῖ στὴν Νομισματικὴ Ἕνωση, ἔπρεπε τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1999 νὰ πληροῖ τὶς ἑξῆς προϋποθέσεις:

1. ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ: Νὰ μὴ ξεπερνᾶ τὸ 3% τοῦ ΑΕΠ ἢ σὲ περίπτωση μικρῆς ἀπόκλισης νὰ ὀφείλεται σὲ προσωρινοὺς παράγοντες.

2. ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ: Νὰ μὴ ξεπερνᾶ τὸ 60% τοῦ ΑΕΠ ἢ νὰ παρουσιάζει τάση συνεχοῦς μείωσης.

3. ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ: Νὰ μὴ ξεπερνᾶ τὸν μέσο ὅρο τῶν τριῶν χωρῶν μὲ τὶς καλύτερες ἐπιδόσεις σ' αὐτὸ τὸν τομέα, μὲ περιθώριο ὑπέρβασης μιάμιση ποσοστιαία μονάδα.

4. ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ: Νὰ μὴ ἀποκλίνουν περισσότερο ἀπὸ δύο μονάδες ἀπὸ τὸν μέσο ὅρο τῶν τριῶν χωρῶν μὲ τὶς καλύτερες ἐπιδόσεις σ' αὐτὸ τὸν τομέα.

5. ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΟΤΙΜΙΑ: Νὰ ἔχει παραμείνει ἐντὸς τῶν ὁρίων διακύμανσης τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ νομισματικοῦ συστήματος, γιὰ περίοδο τουλάχιστον δύο ἐτῶν.

Ἡ Χώρα μας εἶχε σοβαρότατα προβλήματα προσαρμογῆς στὶς παραπάνω ἀπαιτήσεις, ὡστόσο αὐτὸ δὲν στάθηκε ἱκανὸ νὰ ἀποτρέψει τὴν ὁλέθρια εἴσοδο τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωζώνη, ἐκεῖ ὅπου ἀπώλεσε τελικὰ τὴν Ἐθνικὴ Κυριαρχία της.

Τὸ δημόσιο ἔλλειμμα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως φαίνεται καὶ στὸ παρακάτω διάγραμμα, ἐμφάνισε τὴν "ἀπαραίτητη" σύγκλιση μὲ τὰ ὅρια τῆς Συνθήκης μόνο κατὰ τὸ 1999 κι αὐτό, ὅπως ἀποδείχθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐπειδὴ **ἡ τότε κυβέρνηση τῆς Χώρας (κυβέρνηση τοῦ Γερμανοτραφοῦς Σημίτη) ἀλλοίωσε τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομίας, γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ παγίδευση τῆς Χώρας μας στὰ σχέδια τῆς Γερμανίας, δηλαδὴ τοῦ Δ' Reich (βλέπε ΠΙΝΑΚΑΣ 1).**

Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ στὸ **δημόσιο χρέος τ**ῆς Ἑλλάδος ὡς ποσοστὸ ἐπὶ τοῦ ΑΕΠ, ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι σήμερα ἀποτυπώνεται στὸ γράφημα **(βλέπε ΠΙΝΑΚΑΣ 2)**.

Εἶναι ἐμφανὲς ἀκόμα καὶ στοὺς ἀδαεῖς περὶ τὰ οἰκονομικὰ πὼς ἡ Χώρα μας δὲν πλησίασε ποτὲ οὔτε ἀπὸ μακρυὰ τὸ ὅριο τοῦ 60%, ποὺ ἔθετε ἡ Συνθήκη τοῦ Maastricht καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀδιάσειστη ἀπόδειξη ὅτι ἡ παγίδευση τῆς Χώρας μας ἦταν ἐσκεμμένη. Ἀκόμα καὶ ἡ εἰκονικὴ –ὅπως ἀποδείχθηκε– πτώση στὸ 97% –τὸ 2008– ὀφείλεται ὄχι σὲ σοβαρὴ δημοσιονομικὴ πολιτική, ἀλλὰ στὴν ἀναθεώρηση μὲ τὴ μέθοδο τῆς "δημιουργικῆς λογιστικῆς" (κοινῶς σὲ "λογιστικὸ trick"), ποὺ αὔξησε τὸ ΑΕΠ κατὰ 9% καταγράφοντας αὐτόματα μειωμένο δημόσιο χρέος.

Σὲ ὅτι ἀφορᾶ στὴν **συναλλαγματικὴ ἰσοτιμία** οἱ Ἑλληνικὲς κυβερνήσεις ἔπαιξαν ἕνα ἄτιμο παιχνίδι σὲ βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ δραχμὴ ἀφοῦ ἀκολούθησε τὸν δύσκολο δρόμο τῆς ἄθλιας κομματικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, γνώρισε τέσσερις μεγάλες ὑποτιμήσεις τῆς ἀξίας της:

1. Τὸ **1953** ὅπου ἔγινε ἡ πρώτη μεταπολεμικὴ ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς κατὰ **50%** ἔναντι τοῦ δολλαρίου,

2. Τὸ **1983** ὅπου ἔγινε ἡ δεύτερη ἐπίσημη ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς κατὰ **15%** ἔναντι τοῦ δολλαρίου καὶ **16%** τῆς ECU, καὶ

3. Τὸ **1985** ὅπου ἔγινε ἡ τρίτη ἐπίσημη ὑποτίμηση κατὰ **15%**.

Ἔτσι, φτάνουμε στὸ **1998** ὅπου γίνεται ἀκόμα μία ὑποτίμηση καὶ ἡ παράλληλη ἔνταξή της στὸν Μηχανισμὸ Συναλλαγματικῶν Ἰσοτιμιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς ἔναντι τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν νομισμάτων, ἀπὸ τὸ 1980 μέχρι τὴν κατάργησή της, συγκεντρώνεται στὸν πίνακα **(βλέπε ΠΙΝΑΚΑΣ 3)**.

Ἐν κατακλεῖδι, ἡ Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεων σχετικὰ μὲ τὴν εἴσοδό της στὴν Νομισματικὴ Ἕνωση ὑστεροῦσε κατὰ πολὺ σὲ σχέση μὲ τὶς ὑπόλοιπες χῶρες μὲ δεδομένο ὅτι:

• Τὸ **δημόσιο χρέος** ἦταν πάνω ἀπὸ τὸ **110%** τοῦ ΑΕΠ, ἐνῷ στὶς ὑπόλοιπες χῶρες ἦταν στὸ **64%**.

• Τὸ **ἔλλειμμα τοῦ δημοσίου τομέα** ἦταν στὸ **13,8%** τοῦ ΑΕΠ, ἐνῷ στὶς ὑπόλοιπες χῶρες ἦταν στὸ **6%**.

• Ὁ πληθωρισμὸς ἦταν στὸ **14,2%**, ἐνῷ στὶς ὑπόλοιπες χῶρες ἦταν στὸ **4%**.

Πῶς, λοιπόν, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση, τὰ θεσμικὰ ὄργανά της καὶ οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ παράβλεψαν αὐτὰ τὰ στοιχεῖα καὶ προχώρησαν στὴν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν Νομισματικὴ Ἕνωση; Προφανῶς λόγω πολιτικῆς σκοπιμότητος, ποὺ πλέον εἶναι ὁλοφάνερη!

«2. Μὲ βάση τὶς ἐκθέσεις αὐτές, τὸ Συμβούλιο, μὲ εἰδικὴ πλειοψηφία μετὰ ἀπὸ σύσταση τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτιμᾶ:

— κατὰ πόσον κάθε κράτος μέλος πληροῖ τὶς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γιὰ τὴν υἱοθέτηση ἑνιαίου νομίσματος,

— κατὰ πόσον ἡ πλειοψηφία τῶν κρατῶν μελῶν πληροῖ τὶς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γιὰ τὴν υἱοθέτηση ἑνιαίου νομίσματος, καὶ διαβιβάζει τὰ πορίσματά του στὸ Συμβούλιο, συνερχόμενο σὲ ἐπίπεδο ἀρχηγῶν κρατῶν ἢ κυβερνήσεων. Ζητεῖται ἐπίσης ἡ γνώμη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, τὸ ὁποῖο τὴ διαβιβάζει στὸ Συμβούλιο, συνερχόμενο σὲ ἐπίπεδο ἀρχηγῶν κρατῶν ἢ κυβερνήσεων.

3. Λαμβάνοντας δεόντως ὑπόψη τὶς ἐκθέσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1 καὶ τὴ γνώμη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ποὺ ἀναφέρεται στὴν παράγραφο 2, τὸ Συμβούλιο, συνερχόμενο σὲ ἐπίπεδο ἀρχηγῶν κρατῶν ἢ κυβερνήσεων, ἀποφασίζει, **μὲ εἰδικὴ πλειοψηφία,** ὄχι ἀργότερα ἀπὸ τὶς 31 Δεκεμβρίου 1996:

— βάσει τῶν συστάσεων τοῦ Συμβουλίου ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 2, κατὰ πόσον ἡ πλειοψηφία τῶν κρατῶν μελῶν πληροῖ τὶς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γιὰ τὴν υἱοθέτηση ἑνιαίου νομίσματος,

— κατὰ πόσον εἶναι σκόπιμο γιὰ τὴν Κοινότητα νὰ εἰσέλθει στὸ τρίτο στάδιο,

καί, ἐὰν ναί,

— ὁρίζει τὴν ἡμερομηνία ἔναρξης τοῦ τρίτου σταδίου.

4. Ἄν, ἕως τὸ τέλος τοῦ 1997, δὲν ἔχει ὁριστεῖ ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως τοῦ τρίτου σταδίου, τὸ τρίτο στάδιο ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου 1999. Πρὶν ἀπὸ τὴν 1η Ἰουλίου 1998, τὸ Συμβούλιο, συνερχόμενο σὲ ἐπίπεδο ἀρχηγῶν κρατῶν ἢ κυβερνήσεων, ἀφοῦ ἐπαναλάβει τὴ διαδικασία τῶν παραγράφων 1 καὶ 2, ἐκτός τῆς δεύτερης περίπτωσης τῆς παραγράφου 2, καὶ λαμβάνοντας ὑπόψη τὶς ἐκθέσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1 καὶ τὴ γνώμη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, ἐπιβεβαιώνει, ἀποφασίζοντας μὲ εἰδικὴ πλειοψηφία καὶ βάσει τῶν συστάσεων τοῦ Συμβουλίου ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 2, ποιὰ κράτη μέλη πληροῦν τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν υἱοθέτηση ἑνιαίου νομίσματος».

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 109Ι φανερώνει τὴν πραγματικὴ πρόθεση τῶν ἐμπνευστῶν τῆς Συνθήκης, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλη παρὰ ἡ **ἄμεση πραγματοποίηση τῆς Εὐρωζώνης**. Μία καλοστημένη παγίδα γιὰ νὰ χαθεῖ ἡ **Ἐθνικὴ Κυριαρχία τῶν κρατῶν μελῶν** μὲ τὴν ἄμεση καὶ ἐνσυνείδητη συμμετοχὴ τῶν κυβερνήσεών τους, γιὰ νὰ περιοριστεῖ ἡ ἐξουσία τοῦ Πλανήτου Γῆ στοὺς λίγους, ποὺ διοικοῦν σήμερα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση.

Μ. Β.

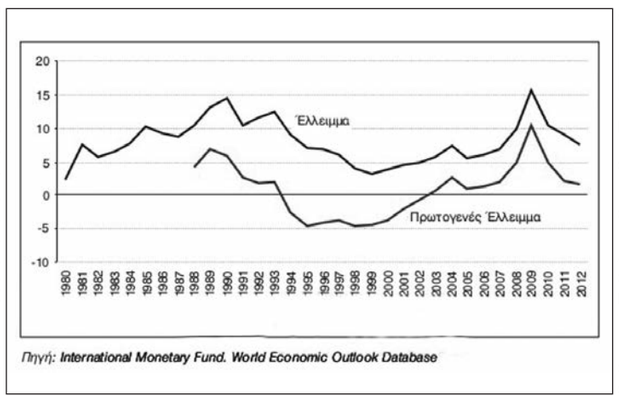

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

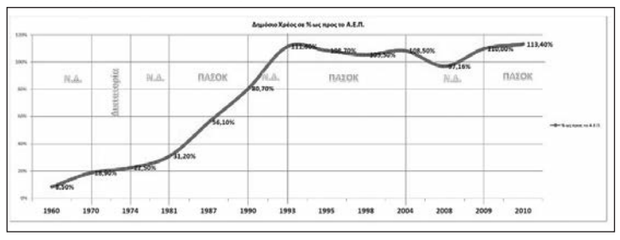

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Η ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΟΤΙΜΙΑ ΤΗΣ ΔΡΑΧΜΗΣ ΑΠΟ ΤΟ 1980 ΩΣ ΤΟ 2000						
	1980	1999	15-1-00	2001 (*)	Δ '80/'00	Δ '80/'01
Μάρκο Γερμανίας	23,7	166,6	169,8	174,2	-86,0	-86,4
Φράγκο Γαλλίας	10,2	49,7	50,8	51,9	-79,8	-80,4
Λιρέτα Ιταλίας (100 μον.)	5,0	16,8	17,1	17,6	-70,6	-71,4
Πεσέτα Ισπανίας (1)	1,0	2,0	2,0	2,0	-49,8	-51,1
Φιορίνι Ολλανδίας (2)	22,2	147,8	150,8	154,6	-85,2	-85,6
Φράγκο Βελγίου	1,5	8,1	8,2	8,4	-82,1	-82,6
Σελίνι Αυστρίας (2)	3,5	23,7	24,1	24,8	-85,6	-85,9
Εσκούδο Πορτογαλίας (1)	0,9	1,6	1,7	1,7	-43,3	-44,8
Μάρκο Φινλανδίας (3)	45,1	54,8	55,8	57,3	-19,3	-21,4
Λίρα Ιρλανδίας (2)	89,1	413,6	421,3	436,0	-78,8	-79,6
ECU - ΕΥΡΩ (2)	61,7	325,8	331,8	340,8	-81,4	-81,9

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ

Τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Ἰωάσαφ τῶν Μετεωριτῶν.

Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, 16ος αἰών.

Ἐπέρχεται ἰσλαμοποίησις

Γράφει ὁ ***κ. Παναγιώτης Ράπτης***

Πολὺς λόγος γίνεται τώρα τελευταῖα γιὰ τὴν ξενοφοβία. Ἡ εἰρηνικὴ καὶ ὁμαλὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας διεταράχθη μὲ τὸ ἄνοιγμα τῶν συνόρων μας μὲ τὴν Ἀλβανία καὶ μάλιστα ὅταν οἱ ἀλβανικὲς συμμορίες (μαφίες) ἄρχισαν τὶς ληστεῖες, βιασμοὺς τῶν γυναικῶν, κλεψιὲς καὶ ἔγιναν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος μὲ τὰ ἐγκλήματά τους στοὺς φιλήσυχους καὶ νομοταγεῖς πολίτες. Ποιὸς εἶναι ὁ δημιουργὸς τῆς τρομοκρατίας καὶ τῆς ξενοφοβίας;

Οἱ μετανάστες δὲν δημιούργησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος παρόμοια ἐπεισόδια, οὔτε καὶ οἱ πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Συρία.

Ἡ Ἑλλάδα παρ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴ κρίση ποὺ τὴν μαστίζει ἔδειξε τὸ φιλάνθρωπο καὶ χριστιανικό της πρόσωπο σὲ ὅλους αὐτοὺς καὶ τοὺς βοηθᾶ παντοιοτρόπως μὲ ὅσες οἰκονομικὲς δυνάμεις τῆς ἔχουν ἀπομείνει.

Οἱ Εὐρωπαῖοι ἀντιθέτως ἀνεγείρουν συρματοπλέγματα στὰ σύνορά τους, ὡς ἐμπόλεμη κατάσταση ἐμποδίζοντάς τους νὰ φθάσουν αἰσίως στὸν προορισμό τους. Γιατί; Ἔχουν δίκαιο ἢ ἄδικο καὶ ἔχουν ἐγκλωβίσει πάνω ἀπὸ σαράντα χιλιάδες πρόσφυγες καὶ μετανάστες στὴν Πατρίδα μας χωρὶς νὰ σταματήσει ἡ ροή τους ἀπὸ τὴν Τουρκία. Γιατὶ ὅλ' αὐτά; Ποῦ εἶναι ἡ χριστιανική τους ἀγάπη καὶ ὁ ἀλτρουϊσμὸς καὶ οὐμανισμὸς τῶν Εὐρωπαίων; Τί φοβοῦνται;

Φοβοῦνται ὅτι μέσα σὲ αὐτούς, ποὺ κατὰ πλειοψηφία εἶναι μωαμεθανοί, κρύβονται καὶ τζιχαντιστές, ποὺ καιροφυλακτοῦν καὶ διοργανώνουν τρομακτικὰ κτυπήματα, ὅπως στὴν Ἀμερικὴ μὲ τοὺς Δίδυμους Πύργους, στὸ Παρίσι τῆς Γαλλίας καὶ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν στὴν Ἄγκυρα τὴν καρδιὰ τῆς Τουρκίας. Γι' αὐτὸ θέλουν καὶ προτιμοῦν τοὺς Χριστιανοὺς ποὺ εἶναι φιλήσυχοι καὶ νομοταγεῖς πολίτες. Σ' αὐτὸ ἔχουν δίκαιο.

Ἡ κατηγορία τους ὅτι καὶ ἡ Ἑλλάδα ἔπρεπε νὰ ἀνεγείρει συρματόπλεγμα, ὅπως στὸν Ἕβρο, στὴ θάλασσα εἶναι ἀνήκουστο, ἢ νὰ παρατάξῃ τὸν στόλο τοῦ λιμενικοῦ καὶ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ νὰ κτυπήσῃ τὰ γυναικόπαιδα καὶ τὸν ἄμαχο πληθυσμό, αὐτὸ δὲν γίνεται οὔτε σὲ ἐμπόλεμη κατάσταση καὶ θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς γενοκτονία καὶ δὲν εἶναι οὔτε στὴ φύση οὔτε στὴν ἰδιοσυγκρασία τοῦ Ἕλληνα.

Φοβοῦνται τὴν ἀλλοίωση τοῦ πληθυσμοῦ τῶν χωρῶν τους, γιατὶ ἡ ὑπογεννητικότητα τῶν αὐτόχθονων λαῶν εἶναι χαμηλή, ἐνῶ τῶν μωαμεθανῶν ὑψηλότατη καὶ τοὺς φοβίζει ἡ ἐπανάληψη τοῦ Κοσσόβου τῆς Σερβίας ἀπὸ τὸν ὑπερπληθυσμὸ τῶν ἀλβανῶν.

Παρατηροῦν ὅτι στοὺς πρόσφυγες ὑπάρχουν πολίτες, ποὺ μποροῦν νὰ ἐπιστρατευτοῦν καὶ νὰ ὑπερασπιστοῦν τὴν Πατρίδα τους, ἀλλὰ πῶς νὰ διώξουν τὶς οἰκογένειές τους σὲ μιὰ ἄγνωστη χώρα περνώντας τόσους κινδύνους σὲ θάλασσα καὶ σὲ στεριὰ περνώντας τόσες χῶρες; Εἶναι εὔκολο;

Ὅλοι ὑποψιάζονται ὅτι εἶναι σχέδιο τοῦ Ο.Η.Ε. γιὰ τὴν ἰσλαμοποίηση τῆς Εὐρώπης καὶ ὅλους αὐτοὺς ποὺ προωθοῦνται πρὸς τὴν Εὐρώπη καὶ ὄχι πρὸς τὶς μωαμεθανικὲς χῶρες τοὺς θέλει γιὰ τὴν ἐκ τῶν ἔσω κατάρρευση, ὡς Δουρείου ἵππου, μὲ τὸ σύνθημα τῶν τζιχαντιστῶν.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι στὴν πιὸ ἐπικίνδυνη ζώνη καὶ κινδυνεύει ἀφάνταστα, γιατὶ ὑπάρχουν καὶ οἱ Ἐφιάλτες καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Πήλιου Γούση, προδότες τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Ἔπειτα ἡ Τουρκία ποὺ ὀνειρεύεται νὰ ξανακτίσει τὴν μεγάλη Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία θὰ μείνει μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια; Ἀδύνατον καὶ ἀλλοίμονό μας!

Ἤδη ἡ Κυβέρνηση ἑτοιμάζει τὸν δρόμο μὲ τὸ νὰ ἱδρύσει τὸ μουσουλμανικὸ τέμενος στὴν Ἀθήνα, νὰ ἀναστηλώνει τζαμιά, ἐνῶ γιὰ τὸ τάμα τοῦ ἔθνους τσιμουδιά. Στὴ Θεσσαλονίκη ἑτοιμάζουν νὰ ἀνοίξουν τμῆμα μουσουλμανικῶν σπουδῶν στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων θέλει τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νὰ τὸ κάνει θρησκειολογικό, δηλ. νὰ ὑποχρεώσει τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ μαθαίνουν γιὰ ὅλα τὰ θρησεύματα τοῦ κόσμου, ἐνῶ δὲν μπορεῖ νὰ ὑποχρεώσει τοὺς μαθητὲς τῶν ἄλλων θρησκευμάτων νὰ εἶναι ἀκροατὲς τῆς πίστεώς μας.

Οἱ μουσουλμάνοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων αἱρέσεων εἶναι διηρημένοι σὲ Σιῖτες καὶ Σουνίτες καὶ βρίσκονται σὲ ἀέναη πολεμικὴ κατάσταση. Εἶναι δυνατὸν τὸ κλῖμα αὐτὸ νὰ μὴ τὸ μεταφέρουν καὶ στὴ Χώρα μας καὶ νὰ πληρώνουμε καὶ ἐμεῖς τὰ τυφλὰ κτυπήματά τους μὲ τοὺς καμικάζι, τὰ σπασμένα τους;

Δὲν θὰ ἔχουν αὐτὰ ἐπίπτωση στὸν τουρισμό μας καὶ τὴν οἰκονομία μας, ποὺ ἡ κρίση μαστίζει ἀδυσώπητα τὴν Χώρα μας; Ὅταν ἐγκατασταθοῦν στὴν Χώρα μας δὲν θὰ ἀπαιτήσουν τζαμιά, σχολεῖα καὶ ἄλλα δικαιώματα;

Ἤδη στὴν Ἀγγλία ἀποκαθηλώνουν τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα, σταυροὺς καὶ εἰκόνες, γιατὶ προσβάλλονται οἱ μουσουλμάνοι!... Ἐδῶ σχεδιάζουν νὰ ἀπαγορεύσουν τὰ καμπανοκτυπήματα, ἐνῶ ἀπὸ τὰ τζαμιὰ θὰ ἀκοῦνε τὸν χότζα ἀπὸ τὰ μεγάφωνα πεντάκις τῆς ἡμέρας νὰ καλεῖ τοὺς μουσουλμάνους γιὰ προσευχή!...

Δυστυχῶς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κρατῶν τῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης δὲν ἔχουν τὸ ἀνάστημα, παρρησία καὶ εὐθύτητα τῆς πρωθυπουργοῦ τῆς Αὐστραλίας καὶ τοῦ Πούτιν τῆς Ρωσίας, οἱ ὁποῖοι διεμήνυσαν ὅτι τὸ κράτος ἔχει τοὺς νόμους καὶ αὐτοὺς τοὺς νόμους τηροῦν ὅλοι οἱ πολίτες τῆς χώρας καὶ ὅποιος δὲν ὑπακούει, καλὰ θὰ κάνει νὰ ἐπιστρέψει στὴ χώρα του, γιατὶ δὲν ἔχει θέση ἀνάμεσά μας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἐγγραφῆτε συνδρομηταί εἰς τὸν Ὀρθόδοξον Τύπον.

Ἐνημερώνει, διαφωτίζει, οἰκοδομεῖ, μάχεται ὑπέρ τῆς Πίστεως, ὑπέρ τῆς Πατρίδος, κατά τῶν Αἱρέσεων, κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἐάν ἐπιθυμῆτε νά γίνετε νέοι συνδρομηταί καί νά συμβάλλετε εἰς τό δύσκολον αὐτό πνευματικόν ἔργον συμπληρώσατε τά στοιχεῖα σας καί ἀπεστείλατέ τα εἰς τήν διεύθυνσιν: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 10, 10677 ΑΘΗΝΑΙ

Ἐπώνυμον ..... Ὄνομα .....

Ὁδός ..... Ἀρ ..... Τηλ.....

Πόλις ..... Τ.Κ. ..... Νομός .....

Ἐτήσιος συνδρομή 50 εὐρώ

Τρόποι πληρωμῆς

1. Μέσῳ λογαριασμοῦ τραπέζης: Ἐθνική Τράπεζα, «Πανελλήνιος Ὀρθόδοξος Ἕνωσις» Ἀρ. Λογαριασμοῦ: 129/296140/76
2. Μέσῳ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς
3. Εἰς τά Γραφεῖα τοῦ «Ο.Τ.»: Τηλ. 210.3816206, Φαξ. 210.3828518

Ὁ «Ο.Τ.» δέν πρέπει νά λείπῃ ἀπό κανένα σπίτι

Νεανικά Ζητήματα

Ἡ κουλτούρα τοῦ ... 0%!

Ἡ κουλτούρα, ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε παιδιά, εἶναι τρόπος σκέψης καὶ ζωῆς. Ἕνας τρόπος ποὺ στὰ σίγουρα ἐξελίσσεται. Μία κατάσταση ποὺ διαμορφώνεται ἀπὸ διάφορους παράγοντες, ἀλλὰ ποὺ καταλήγει καὶ νὰ μᾶς διαμορφώνει! Ἕνα σύστημα, ὅπως θὰ τὸ λέγαμε, ποὺ διαπλάθεται μὲ στόχο νὰ μᾶς διαπλάσσει ὅλους - ἂν μποροῦσε - καὶ γιὰ τὰ καλά!

Στὴν ἐποχή μας, τὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποίησης καὶ τῆς ἐμπορευματοποίησης τῶν πάντων, τὸ μάρκετινγκ παίζει καθοριστικὸ ρόλο στὴν διαμόρφωση κάθε εἴδους κουλτούρας κι ἐν τέλει κάθε εἴδους ζωῆς. **Ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ κουλτούρα τοῦ ... 0%!**

Τί εἶναι πάλι αὐτό; Θὰ πεῖτε… Γιὰ νὰ γίνει κατανοητὴ ἡ ἀπάντηση, ἂς δοῦμε μερικὰ παραδείγματα, καὶ βέβαια σὲ ὅρους μάρκετινγκ.

* * *

Πρῶτο παράδειγμα εἶναι τὰ «λάϊτ» προϊόντα, μὲ τὰ … 0% λιπαρά! Ἡ γνωστὴ «λάϊτ» διατροφή, ἡ ὁποία ἔγινε τὸ συνώνυμο τῆς ὑγείας καὶ τῆς ὀμορφιᾶς! Αὐτὴ ποὺ φιγουράρει στὰ γιαούρτια, στὶς φρυγανιές, στοὺς χυμούς, στὰ γάλατα, στὰ μακαρόνια, στὰ παγωτὰ κ.λ.π.

Παρατηρεῖ κανεὶς πὼς στὸν «λάϊτ» κόσμο τῆς διατροφῆς, οἱ κανόνες εἶναι πολλοί, σκληροὶ καὶ συγκεκριμένοι: Φαγητὰ μὲ ἐλάχιστα λιπαρά, ὅλα στὸν ἀτμό, ζυγισμένα, χωρὶς σάλτσες, χωρὶς λάδι, χωρὶς ἀλάτι κ.λπ.!

Δεύτερο παράδειγμα, εἶναι αὐτὸ τῆς ἄσκησης μέχρι νὰ χάσει κανεὶς τὸ χρῶμα του, τὸ ἐξουθενωτικὸ περπάτημα κ.λπ. Καὶ γιατί ὅλα αὐτά; Μὰ γιὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ μέχρι ὑπερβολῆς καύσεις στὸν ὀργανισμό!

Τρίτο παράδειγμα εἶναι ἡ ἐνδυμασία. Ἐκεῖ τί παρατηρεῖ κανείς; Πώς ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἄποψη

Παρέμβασις εἰς τὴν Ἱ. Σ. τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

«Τὰ ἰδικά μας ἰδανικὰ εἶναι τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ… ὅσοι πιστεύουν εἰς αὐτὰ τὰ ὑπερασπίζουν» (Γεώργ. Παπανδρέου)

Ἐπειδὴ γίνεται πολὺς δόρυβος διὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ γενικώτερα διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν κατὰ συστηματικὸν τρόπον, ὁ κ. Ἠλίας Μπάκος ἐκφράζει τὶς ἀνησυχίες του καὶ μὲ ἐπιστολήν του καλεῖ εἰς ἐγρήγορσιν τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπιστολή:

«Διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου αὐτῆς παρεμβαίνω στὸ ἔργο σας ὄχι γιὰ νὰ ὑποδείξω κάτι ἢ γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο λόγο, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀγωνία μου γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῶν ἡμερῶν μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν τύχη τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου στὰ σημερινὰ δρώμενα.

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι μὲ τὴ μέθοδο τοῦ σαλαμιοῦ ἀπὸ τὴν **μετὰ Καποδίστρια ἐποχὴ γίνεται συνεχῶς ἀνατροπὴ τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν:** ἄλλοτε μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ, ἄλλοτε μὲ τὰ σοσιαλομαρξιστικὰ ἰδεολογήματα, ἄλλοτε μὲ τὸν ὑλικὸ εὐδαιμονισμὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας μὲ τὴ νέα τάξη τῶν πραγμάτων καὶ τὴν παγκοσμιοποίηση ἐπιβαίνουσα στὴ Χώρα μας ἐπὶ τῶν σοσιαλομαρξιστικῶν ἰδεοαντιλήψεων.

Ἡ πολιτικὴ καὶ πολιτειακὴ ζωὴ τῆς Χώρας ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ ἔτη εἶναι ἐθνικὰ καὶ χριστιανικὰ ἀνάτηρη. Ἐκφράζεται δημοσίως ἰδεοληπτικὰ μὲ ποικίλες ἐκπλήξεις: δεξιά, ἀριστερὰ καὶ μὲ τὰ παράγωγά τους ἀκροδεξιά, κεντροδεξιά, ἀριστερά - ἀναρχοαριστερά, σοσιαλμαρξιστὲς κ.ἄ. Στὴν πραγματικότητα οὔτε δεξιοὶ ὑπάρχουν οὔτε ἀριστεροί· ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν στὴν πράξη ἐκφράζουν σοσιαλμαρξιστικὲς ἀντιλήψεις καὶ φιλελεύθερες οἰκονομικὲς μὲ φόντο ἅπαντες τὸν ὑλικὸ εὐδαιμονισμό. Ἀσφαλῶς ἀνάμεσα στοὺς ὀποδοὺς τῶν ἀνωτέρω τάσεων ὑπάρχουν εὐτυχῶς καὶ δεξιοί· αὐτοὶ ὁρίζονται ἀπὸ τὰ φρονήματά τους στὸν Ἑλληνορθόδοξο πολιτισμό, ὅπως αὐτὸς ὑπαγορεύεται στὸ Νεοελληνικὸ Κράτος ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη Ἰωάννη Καποδίστρια, καταγράφεται καὶ ἱστορεῖται ἀπὸ τὸν Σπυρίδωνα Ζαμπέλιο καὶ τὸν Κωνσταντῖνο Παπαρρηγόπουλο, καὶ βιώνεται μὲ πολλὲς δυσκολίες γλωσσικὰ καὶ ἱστορικὰ μέχρι σήμερον.

Ὅ,τι διατηρεῖται ἀπὸ τὴ γλώσσα, τὴν ἐθνικὴ ἱστορία καὶ τὴν Ὀρθόδοξη χριστιανικὴ πίστη καὶ Λατρεία ὀφείλεται στὴν Ἐκκλησία καὶ στὸ «λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος» (Ρωμ. 11,5).

Σεβασμιώτατοι, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, γιὰ τὶς ἀνωτέρω γενικὲς παρατηρήσεις καὶ γιὰ ὅσα ἀκολουθοῦν ἰδιαίτερα γιὰ τὴ χριστιανικὴ ἀγωγὴ τῆς νεολαίας καὶ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν λαμβάνω τὸ θάρρος ἀπὸ τὴ θητεία μου στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴν ἐκπαίδευση μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ θεολόγου καὶ τοῦ Φιλολόγου. Ὅμως, ἰδιαίτερη ἀφορμὴ νὰ ἀπευθυνθῶ στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δίδει ἡ ἐμπιστευτικὴ ἐγκύκλιος τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Γεωργίου Παπανδρέου (ΕΠ 1010/11-3-1965): **«Ὁ ἐθνικὸς φρονηματισμός, καθὼς καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ ἀγωγὴ τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ πρώτη ἀποστολὴ τοῦ Διδασκάλου. Καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλουν νὰ ἐπιδοθοῦν. Τὰ ἰδικά μας ἰδανικὰ εἶναι τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μας: ἐλευθερία** (ἐθνικὴ καὶ πολιτική) καὶ **Δικαιοσύνη· Ἀγάπη** καὶ **θυσία.** Αὐτὰ εἶναι τὰ ἰδεώδη μας καὶ μὲ αὐτὰ πρέπει νὰ ἐμποτισθῇ ἡ νέα Γενεά. **Ἐλλὰς καὶ Δημοκρατία.** Ἀληθὴς Δημοκρατία». Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ γνωρίσματα τῆς Παιδείας λοιδοροῦνται καὶ ἀπορρίπτονται ἐπισήμως ἀπὸ τὴν Πολιτεία. Ἀφήνω ἀσχολίαστο -αὐτὸ θὰ γίνει σὲ ἄλλο βῆμα-, τὸ λεκτικὸ σύνολο **«…Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἐχθρὸς καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας…».** (Ἂν θέλουν ἂς τὸ σχολιάσουν ὅσοι διακηρύττουν καὶ μάλιστα ὑπερήφανα (!): «πρώτη φορὰ ἀριστερὰ Κυβέρνηση», «ἡ ἀριστεία εἶναι ρετσινιά», «καὶ ἐγὼ εἶμαι κομμουνιστὴς» καὶ πολλὰ ἄλλα ἀνείπωτα καὶ ἀνιστόρητα). Ἡ φράση αὐτὴ τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου μὲ παρέπεμψε στὴν περίφημη εἰσήγηση τοῦ ἰδίου στὶς 4 Μαΐου τοῦ 1944 στὸ Λίβανο, στὴν Πρωθυπουργικὴ του ἐγκύκλιο τὸ ἴδιο ἔτος πρὸς τὴν Ἀριστερά, τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, καὶ τὴν ἐπίσης πρωθυπουργικὴ ἐγκύκλιο-διακήρυξη τοῦ Θεμ. Σοφούλη τὸ 1947. Καὶ τὸ χειρότερο, ἄθελά μου ἀνακάλεσα στὴν μνήμη μου σκληρὲς εἰκόνες τοῦ συμμοριοπολέμου -καὶ ὄχι ἐμφυλίου, διότι τὸ 1944-1949 στὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχαν νόμιμες κυβερνήσεις. Μικρὸ παιδὶ τότε ἀποτύπωσα ζωντανὰ καὶ θυμᾶμαι μέσα στὸ πετρόχτιστο σπίτι τοῦ πατέρα μου στὴ Σκουληκαριὰ τῆς Ἄρτας τὸν Στρατηγὸ Ναπολέοντα Ζέρβα, τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο, μετέπειτα, Σεραφείμ, τὸν Ἄρη Βελουχιώτη, τὸν Καπετὰν Γιώτη (Χαρίλαο Φλωράκη)- μορφὲς σκληρὲς καὶ τραγικὲς ἀλλὰ καὶ **τὸν καπετάνιο τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Ἀλέξη Τσίπρα.** Ὅλα αὐτὰ τὰ θυμᾶμαι καλὰ ὡς θῦμα καὶ ἐγὼ τοῦ συμμοριοπολέμου. Ἀλλὰ ὡς συμμοριοπόληκτος γνώρισα τὴ θεία ἀγάπη ἀπὸ τὸν παπα-Θόδωρο τοῦ χωριοῦ μου. Αὐτὸς ὁ ἁπλὸς παπᾶς μᾶς δίδαξε στὸ πεζούλι τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀγαποῦμε περισσότερο αὐτοὺς ποὺ μᾶς

Τοῦ κ. Ἠλία Μπάκου, δρ. Θεολογίας

ἔβλαψαν, ἀλλὰ καὶ νὰ προσευχόμαστε γιὰ ὅλους. Ὅταν ὅμως τὸ 1949 δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία ἡ ὁμιλία τοῦ Κωνσταντίνου Τσάτσου «Λόγος καὶ Ἀγάπη», ἔδωσε τὸ μήνυμα ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἀγάπη ἀνατρέπει κάθε κακό. Θεραπεύει τα πάντα.

Ἀγάπη καὶ ἀλήθεια ἐν Χριστῷ εἶναι καὶ ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ Ἀρχιερεῖς κεῖνται εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ καὶ ἀσφαλῶς Συνοδικῶς ἀποφαίνονται, σύμφωνα καὶ μὲ τοὺς ὅρους τῶν Συνόδων «ὡς νοῦν Χριστοῦ ἔχοντες» (Α΄ Κορ. 2, 16). Ἀναμένεται ἀπὸ τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκφράσει τὸ Δίκαιον τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς θείας Χάριτος πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων. Ἡ σημερινὴ ἀποστασία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀναχαιτίζεται μὲ ἀφορισμοὺς καὶ ἀντιπαλότητες, «δεξιούς» καὶ «ἀριστερούς», «πιστοὺς καὶ ἀπίστους».

Ὅμως τὸ **ἐμπιστευτικὸν** (Ε.Π. 1010/ 11-3-1965) τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου εἶναι λίαν ἐπίκαιρο καὶ χαρακτηριστικὸ τῶν ἡμερῶν μας γιὰ τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, εἶναι ἱστορικὸ κείμενο μὲ διαχρονικὴ ἀξία. Διαλαμβάνει, τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἐκφράζει διαχρονικὲς ἀξίες γιὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὰ πιστεύματά του καὶ χαράσσει πολιτικὴ στάση καὶ συμπεριφορά, πνευματικὴ καὶ ἱστορικοπολιτικὴ κατεύθυνση. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὸ παραθέτουμε αὐτούσιο ὡς παρακαταθήκη (κύκνειο ἆσμα).

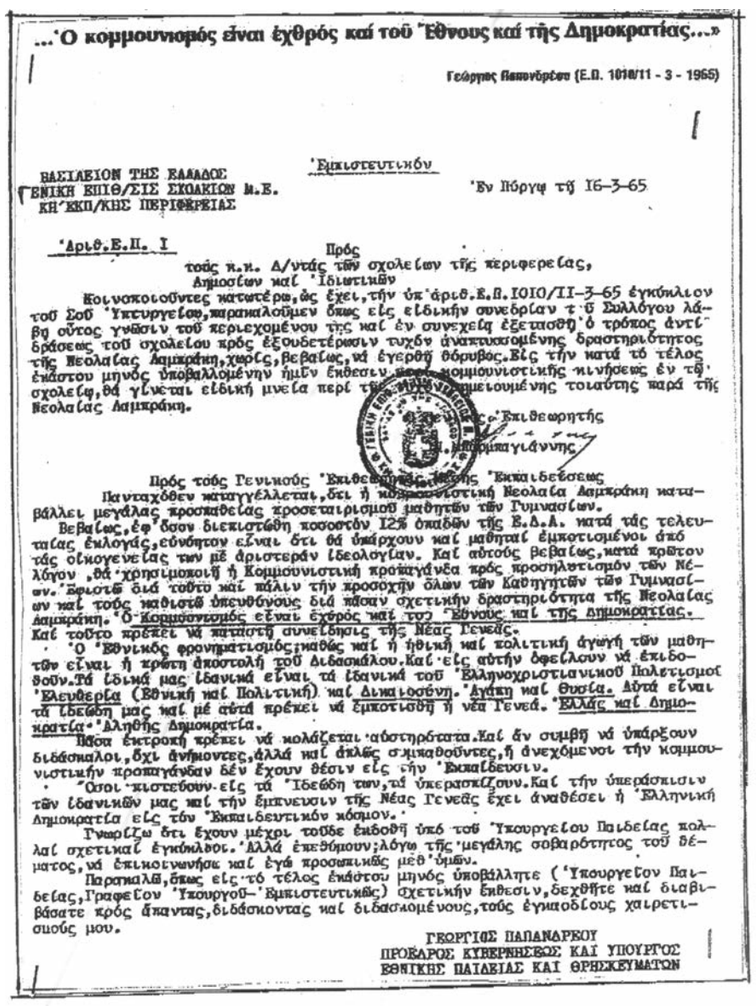

...'Ο κομμουνισμός εἶναι ἐχθρός καί τοῦ Ἔθνους καί τῆς Δημοκρατίας...»

Γεώργιος Παπανδρέου (Ε.Π. 1010/11 - 3 - 1965)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘ/ΣΙΣ ΣΧΟΛΙΩΝ Μ.Ε.
ΚΗ΄ΕΚΠ/ΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ἐμπιστευτικόν

Ἐν Πύργῳ τῇ 16-3-65

Ἀριθ.Ε.Π. 1

Πρός
τοὺς κ.κ. Δ/ντὰς τῶν σχολείων τῆς περιφερείας,
Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν

Κοινοποιοῦντες κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ.Ε.Π.1010/11-3-65 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου, παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς εἰδικὴν συνέδριαν τοῦ Συλλόγου λάβῃ οὗτος γνῶσιν τοῦ περιεχομένου της καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξετάσῃ ὁ τρόπος ἀντιδράσεως τοῦ σχολείου πρὸς ἐξουδετέρωσιν τυχὸν ἀνακυπτουσῶνης δραστηριότητος τῆς Νεολαίας Λαμπράκη, χωρὶς, βεβαίως, νὰ ἐγερθῇ θόρυβος. Εἰς τὴν κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὑποβαλλομένην ἡμῖν ἔκθεσιν περὶ κομμουνιστικῆς κινήσεως ἐν τῷ σχολείῳ, θὰ γίνεται εἰδικὴ μνεία περὶ τῆς ἀναπτυσσομένης τοιαύτης παρὰ τῇ Νεολαίᾳ Λαμπράκη.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς
Δημ. Μπαγιάννης

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

Πανταχόθεν καταγγέλλεται, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Νεολαία Λαμπράκη καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας προσηλυτισμοῦ μαθητῶν τῶν Γυμνασίων.

Βεβαίως, ἐφ' ὅσον διεκριθῇ ποσοστὸν 12% ὁπαδῶν τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, εὐνόητον εἶναι ὅτι θὰ ὑπάρχουν καὶ μαθηταὶ ἐμποτισμένοι ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των μὲ ἀριστερὰν ἰδεολογίαν. Καὶ αὐτοὶ βεβαίως, κατὰ πρῶτον λόγον, θὰ χρησιμοποιῇ ἡ Κομμουνιστικὴ προπαγάνδα πρὸς προσηλυτισμόν τῶν Νέων. Ἀριστερὸν διὰ τοῦτο καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν Καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων καὶ τοὺς καθιστῶ ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν σχετικὴν δραστηριότητα τῆς Νεολαίας Λαμπράκη. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι ἐχθρὸς καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας.

Καὶ τοῦτο πρέπει νὰ πιστωθῇ συνείδησις τῆς Νέας Γενεᾶς.

Ὁ Ἐθνικὸς φρονηματισμός, καθὼς καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ ἀγωγὴ τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ πρώτη ἀποστολὴ τοῦ Διδασκάλου. Καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλουν νὰ ἐπιδοθοῦν. Τὰ ἰδικά μας ἰδανικὰ εἶναι τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ Ἐλευθερία (Ἐθνικὴ καὶ Πολιτικὴ) καὶ Δικαιοσύνη. Ἀγάπη καὶ Θυσία. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἰδεώδη μας καὶ μὲ αὐτὰ πρέπει νὰ ἐμποτισθῇ ἡ νέα Γενεά. Ἐλλὰς καὶ Δημοκρατία· Ἀληθὴς Δημοκρατία.

Ἀδιστόκτητος πρέπει νὰ κολάζεται αὐστηρότατα. Καὶ ἂν συμβῇ νὰ ὑπάρξουν διδάσκαλοι, ὄχι ἀνήμποντες, ἀλλὰ καὶ ἄκλεῖς σκιαπροῦντες, ἢ ἀνεχόμενοι τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν.

Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰ Ἰδεώδη των, νὰ ὑπερασπίζουν. Καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἰδανικῶν μας καὶ τὴν ἐμπνευσιν τῆς Νέας Γενεᾶς ἔχει ἀναθέσει ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία εἰς τὸν Ἐκπαιδευτικὸν κόσμον.

Γνωρίζω ὅτι ἔχουν μέχρι τοῦδε ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πολλαὶ σχετικαὶ ἐγκύκλιοι. Ἀλλὰ ἐπεδόμουν λόγῳ τῆς μεγάλης σοβαρότητος τοῦ θέματος, νὰ ἐπικοινωνήσω καὶ ἐγὼ προσωπικῶς μεθ' ὑμῶν.

Παρακαλῶ, ὅπως εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὑποβάλλητε ('Υπουργεῖον Παιδείας, Γραφεῖον 'Υπουργοῦ-Ἐμπιστευτικῆς) σχετικὴν ἔκθεσιν, δεχθῆτε καὶ διαβιβάσατε πρὸς ἅπαντας, διδάσκοντας καὶ διδασκομένους, τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμούς μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀπὸ τὸ παραπάνω κείμενο προκύπτει ἀβίαστα ὅτι συγκεκριμένες ὁμάδες ἀριστερῆς πολιτικῆς ἰδεοληψίας ἐπιδιώκουν τὴν ἀνατροπὴ τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν μέσῳ τῆς Παιδείας. Στὴ συνέχεια ἀκολουθεῖται μεθοδικὰ ἡ μέθοδος τοῦ σαλαμιοῦ κατὰ περιόδους. Τὸ 1974 μετὰ τὴν μεταπολίτευση μεταφράζεται «τὸ κόκκινο βιβλιαράκι γιὰ τοὺς μαθητές», γνωστὴ δανέζικη ἔκδοση, προβάλλεται ἀπὸ κεντρικὸ ἐκδοτικὸ οἶκο καὶ ἀπὸ πολλὰ «δημοκρατικά» μέσα κοινῆς ἐνημέρωσης, καὶ ὑποστηρίζεται ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων δημοκρατικῆς κατεύθυνσης. Προπαγανδίζεται «ὁ Μαθητικὸς Ἀναρχισμός» μὲ κέντρον τὰ Ἐξάρχεια τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ βιβλιαράκι αὐτὸ ἀναφέρεται καὶ προπαγανδίζει μὲ κάθε μέσο θεμιτὸ καὶ ἀθέμιτο τὸ τρίπτυχο Οἰκογένεια, Πατρίδα-Ἔθνος, Ἐκκλησία. Στόχος καὶ πάλι τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν (Βλ. Ἠλία Δ. Μπάκου, Ἀντιδράσεις καὶ κρίσεις κατὰ βιβλιαρίου, Ἀθῆναι 1976, Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐφημέριος»). Γιὰ τὴν κρίση τῆς Παιδείας καὶ τὴν πολεμικὴ κατὰ τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τῆς θρησκευτικῆς Ἀγωγῆς, γενικώτερον βλ. Φωνὴ Κυρίου 1974-1976, **ὁ κόσμος τῶν Νέων** τῆς 4ης σελίδας, καὶ Ἠλία Δ. Μπάκου, **Ὁ κόσμος τῶν Νέων, Ἀγωγὴ καὶ Παράδοσι)** Ἀθήνα 1979. Τὸ 1986 ὁ νέος νόμος περὶ Παιδείας τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν κατὰ τὸ περιεχόμενο τὸ περιόρισε «στὰ γνήσια Ὀρθόδοξα στοιχεῖα». Στὴ συνέχεια ἐμμέσως πλὴν σαφῶς τὸ σχολικὸ βιβλίο τῆς Α΄ Λυκείου «Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους» ἀποδομεῖ τὴ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν περὶ δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ σχολικὰ βιβλία θεωρητικῆς κατευθύνσεως. Τὸ 1988 ἐκδίδεται τὸ σχολικὸ βιβλίο γιὰ τὴ Γ΄ Λυκείου **«Εἰσαγωγὴ στὶς Ἱστορικὲς Σπουδές»** Μαρξιστικῆς Κατευθύνσεως ποὺ ἀποτελεῖ μεθοδολογία συγγραφῆς κατὰ τὴ μαρξιστικὴ θεωρία καὶ πράξη, μὲ θεματικὴ δομὴ τοῦ περιεχομένου τῶν ἱστορικῶν βιβλίων. Μὲ τὴν μέθοδο αὐτὴ ἀπὸ τὴν Ἱστορία καὶ τὰ Θρησκευτικὰ καταργεῖται ἡ δομὴ τῶν θεμάτων καὶ ἐξετάζονται ἐπιλεκτικὰ θέματα εἰς βάρος τῆς πληροτήτας. Ἡ μέθοδος τοῦ σαλαμιοῦ καὶ τῆς θεματικῆς πρακτικῆς ἐπεξεργάζεται ἀπὸ τὸ 1996 μέχρι τὸ 2003 καὶ συντάσσεται τὸ νέο πρόγραμμα Σπουδῶν. Βάσει τοῦ Προγράμματος αὐτοῦ ἐγράφησαν τὰ σχολικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα κυκλοφορήθηκαν τὸ 2008 μὲ τὰ γνωστὰ προβλήματα, ποὺ ἀποδομοῦν ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ συνείδηση. Παράλληλα κυκλοφορήθηκαν καὶ τὰ βιβλία τοῦ καθηγητοῦ καὶ τοῦ Δασκάλου μὲ σαφεῖς ὁδηγίες στὸν Μαρξισμό. Μὲ τὰ κείμενα τῶν νεοελληνικῶν, τῆς ἱστορίας καὶ τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀποδομεῖται εὐθέως καὶ θρασύτατα τὸ ἐθνικὸ καὶ θρησκευτικὸ φρόνημα. Προσβάλλεται δὲ βάναυσα τὸ πρόσωπο τῶν μαθητῶν καὶ τῶν θεσμικῶν προσώπων· ὑπάρχει πλήρης στρέβλωση τῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ ἤθους. Τὰ βιβλία αὐτὰ ἔχουν ἀξιόποινο περιεχόμενο. Καὶ παρὰ τὶς ἔγγραφες καὶ συλλογικὲς ἀναφορὲς στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας δὲν ἄλλαξε τίποτε.

Εἶναι μέγα λάθος Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς εἰσηγητὲς νὰ ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ καὶ τὰ προγράμματα αὐτῶν νὰ ἀποτελέσουν τὴ βάση γιὰ τὴ συγγραφὴ τῶν νέων βιβλίων. Μεγαλύτερο ὅμως λάθος εἶναι ἡ τελευταία Συνοδικὴ εἰσήγηση (12 Ἰανουαρίου 2016) γιὰ Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν στὰ θρησκευτικά, ποὺ καταλήγει σὲ συναινετικὴ λύση τοῦ θέματος! Τὸ θέμα αὐτὸ περὶ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴν καταλληλότητα τοῦ Ἀναλυτικοῦ προγράμματος 2003 καὶ τῶν σχολικῶν βιβλίων τοῦ 2016 ἔχει ἀποφανθεῖ ἄκρως ἀρνητικὰ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸ 2007, ὁμοίως ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Θεολόγων μὲ κείμενα χιλιάδων σελίδων, ἀδιάψευστου περιεχομένου. Αὐτὰ τὰ Προγράμματα ἀποδόμησαν τὸ περιεχόμενο τῆς Πίστεως, ἐξοστράκισαν τοὺς ἁγίους πατέρες, ἀπέβαλαν τὸ Ἑορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὰ σχολικὰ βιβλία καὶ πολλὰ ἄλλα, ποὺ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Ἡ δὲ πρόταση τῆς εἰσηγήσεως τῆς Συνεδρίας τῆς 12ης Ἰανουαρίου 2016 περὶ βελτιώσεως τοῦ προγράμματος στὴν καλύτερη περίπτωση εἶναι ἀδόκιμος.

Σεβαστιώτατοι, Ἅγιοι Πατέρες, ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ ἀναφερθῶ καὶ σὲ προσωπικές μου ἐμπειρίες προκειμένου νὰ στηρίξω τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων μου, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχω τὸ ἐπίφθονο προνόμιο νὰ γνωρίζω πολὺ καλὰ τὰ τεκταινόμενα εἰς βάρος τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας γενικώτερα ἀπὸ κύκλους ἀθέων καὶ πολεμίων τῆς ἐν Χριστῷ Ἀληθείας. Γιὰ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ἱστορικοῦ ἢ οἰκονομικοῦ ὑλισμοῦ, ποὺ μάταια καὶ εἰς βάρος τῆς Εὐαγγελικῆς ἀλήθειας ἐπιδιώκουν νὰ ἐπικρατήσουν, ὑπενθυμίζω τὴ ρήση τοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου M. Adler ὅτι: «τὸ ἰδανικὸν ἄνευ τοῦ ὑλικοῦ εἶναι, ἀδρανές, τὸ δὲ ὑλικὸν ἄνευ τοῦ ἰδανικοῦ εἶναι τυφλόν». Καὶ τὸ συμπέρασμα: «τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός» καὶ ἡ Ἐκκλησία Του».

Ὑπόμνημα διὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συνοδικοῦ κειμένου «σχέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον»

*Γράφει ὁ **Πρωτοπρ. π. Θεόδωρος Ζήσης,** Ὁμ. Καθ.Α.Π.Θ.*

6ον

Γνωρίζοντας, λοιπὸν αὐτὴν τὴν φρικτὴ προδοσία τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ποὺ συντελέσθηκε τὶς τελευταῖες δεκαετίες στὸ λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν», τὰ ἴδια πρόσωπα κατευθύνουν τὴν σύνταξη καὶ ἀποδοχὴ τῶν κειμένων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, γι' αὐτὸ φροντίζουν ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ μὲ διφορούμενη καὶ ἀσαφῆ γλώσσα, ποὺ διδάχθηκαν ἐκεῖ, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ ἀφαίρεση κειμένων καὶ προσθήκη ἄλλων νὰ συσκοτίσουν καὶ νὰ μειώσουν τὴν ἔκφραση τῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀθωωθοῦν ἀπὸ Πανορθόδοξη Σύνοδο γιὰ τὰ προδοτικὰ κείμενα ποὺ ὑπέγραψαν. Δὲν ἤθελαν στὰ κείμενα τῆς Συνόδου νὰ ὑπάρχει δύο φορὲς αὐτὴ ἡ αὐτοσυνειδησία, γι' αὐτὸ τὴν περιέκοψαν. Ἐπειδὴ μάλιστα αὐτὴ ἡ δεύτερη φορὰ στὸ κείμενο γιὰ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνηση ἐνοχλοῦσε τοὺς Προτεστάντες τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν», ἀλλὰ ἐνοχοποιοῦσε καὶ τοὺς ἴδιους ποὺ ὑπέγραψαν καὶ δέχθηκαν κείμενα μὲ νέα ἐκκλησιολογία. Περὶ τοῦ ὅτι δὲ αὐτὴ ἡ Ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία ἐνοχλοῦσε τοὺς Προτεστάντες καὶ τοὺς ἐξ ἡμῶν προθύμους Οἰκουμενιστὰς προκύπτει ἀπὸ τὴν τότε εἰλικρινῆ ἐκτίμηση τοῦ π. Γεωργίου Τσέτση, προβεβλημένου στελέχους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τώρα δὲ καὶ μέλους τῆς πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας, στὴν προσυνοδικὴ διαδικασία, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος στὸ κείμενο *«Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις»* ποὺ τοῦ ἄλλαξαν τὰ φῶτα καὶ ἀφήρεσαν καὶ τὸ πρῶτο του ἄρθρο, γράφει ὅτι τὸ κείμενο αὐτὸ ὑπογράμμιζε μιὰ ἀλήθεια, ἡ ὁποία μέχρι τὸ τέλος τῆς δεκαετίας τοῦ πενήντα, μέχρι δηλαδὴ τὸ Νέο Δελχί (1961) βρισκόταν πάντοτε στὸ ἐπίκεντρο τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου, γιὰ τὴν ὁποία ὅμως ἀπὸ τότε δὲν ἔγινε σαφῆς μνεία. Καὶ ἐπεξηγώντας ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια ποὺ ἐγκαταλείφθηκε γράφει ἐπὶ λέξει:

«Πρόκειται γιὰ τὴν βαθειὰ πεποίθηση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅτι εἶναι φορεὺς καὶ μάρτυς τῆς πίστεως καὶ τῆς παραδόσεως τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ κείμενο τοῦτο τονίζει ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, πιστὴ στὴν ἐκκλησιολογία της, στὴν ταυτότητα τῆς ἐσωτερικῆς δομῆς της καὶ στὴν ἐκκλησιαστική της συνείδηση, ἀπορρίπτει τὴν ἰδέα τῆς «ἰσότητος τῶν Ὁμολογιῶν» καὶ δὲν μπορεῖ νὰ διανοηθεῖ τὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας σὰν ἕνα εἶδος διομολογιακῆς προσαρμογῆς. Ἔτσι ἡ ἑνότης ποὺ ἀναζητεῖται μέσα στὸ Συμβούλιο δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι προϊὸν θεολογικῶν συμφωνιῶν μόνο, γιατὶ ὁ Θεός «καλεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐν τῷ Μυστηρίῳ καὶ τῇ Παραδόσει τῆς πίστεως βιουμένην ἑνότητα ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ». Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ὑπενθύμιση αὐτὴ θὰ ἀπογοητεύσει πολλοὺς οἰκουμενικοὺς ἑταίρους καὶ θὰ ἐμπλέξει τὸν θεολογικὸ διάλογο. Μ' ὅλα ταῦτα, πρόκειται γιὰ μιὰ πραγματικότητα μὲ τὴν ὁποία πρέπει κανεὶς νὰ προσαρμοστεῖ, γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ παγίδες ἑνὸς φτηνοῦ οἰκουμενισμοῦ»[26].

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν πραγματικότητα τῆς βαθιᾶς καὶ ἀδιαπραγμάτευτης συνείδησης γιὰ τὴν ἐκκλησιολογική μας ταυτότητα ἀγνοοῦν καὶ οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τῆς Συνόδου, δὲν προσαρμόζονται καὶ πέφτουν στὶς παγίδες ἑνὸς φτηνοῦ Οἰκουμενισμοῦ, χάριν τοῦ ὁποίου κατέστρεψαν καὶ ἐνόθευσαν αὐτὸ τὸ κείμενο, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ π. Γεώργιος, ἐντασσόμενος ὅμως καὶ αὐτὸς τώρα ἀδιαμαρτύρητα στοὺς φτηνοὺς Οἰκουμενιστάς.

10. Τὸ παναιρετικὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν» ἀποτιμᾶ

Τά ἀποκαλυπτήρια μιᾶς ἐξυφανθείσης συγκαλύψεως!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Μέ τήν Πρόσκλησή της δέ ἐπισημαινόταν ὅτι *«Πρόκειται γιά ἕνα ἰδιαίτερα σημαντικό γεγονός γιά τήν Ἐκκλησία καί τή Θεολογία, γι' αὐτό καί ἀπαιτεῖται μία ἐπίσημη, ἀξιόπιστη καί ὑπεύθυνη ἐνημέρωση».*

Ἡ ἀνωτέρω ἐπισήμανση ἔδινε στούς, τουλάχιστον, ὑποψιασμένους προσκαλουμένους τήν πρώτη ἔνδειξη ὅτι αὐτή ἡ Ἡμερίδα ἐρχόταν νά «ἀντι-παραταχθεῖ» σέ ἄλλες προηγηθεῖσες ἀνεπίσημες, ἀναξιόπιστες καί ἀνεύθυνες ἐνημερώσεις. Ἡ ἔνδειξη αὐτή κατέληξε, τελικῶς, σέ ἀπόδειξη, γιά ὅσους εἶχαν τήν εὐκαιρία νά παρακολουθήσουν τήν ἐν λόγω Ἡμερίδα, ἰδιαιτέρως δέ γιά ὅσους εἶχαν συμμετάσχει (καί) στή σχετική Ἡμερίδα τήν ὁποία, ἐπιτυχῶς, διοργάνωσαν πρό ἡμερῶν τέσσερις Μητροπόλεις στό Στάδιο Εἰρήνης καί Φιλίας, μέ τή συμμετοχή ἑκατοντάδων Κληρικῶν, μοναχῶν καί λαϊκῶν. Ἡ τελευταία, χάρη στούς ἀξιολόγους Εἰσηγητές της, κράτησε ἀμείωτο τό ἐνδιαφέρον τῶν συμμετασχόντων καθ' ὅλη τή μεγάλη διάρκειά της (ὁλοήμερος).

Τήν Τρίτη, λοιπόν, 5 Ἀπριλίου 2016 καί ἀπό ὥρα 10 π.μ. μέχρι 3 μ.μ. ἔλαβε χώρα ἡ ἐν λόγῳ Ἡμερίδα στό μεγάλο Ἀμφιθέατρο «Χρυσόστομος Παπαδόπουλος» τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν στά Ἰλίσια (Πανεπιστημιούπολη). Ἡ πλήρωση τοῦ ἀμφιθεάτρου καί ἡ συνεπαγόμενη ὕπαρξη πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἐξασφαλίσθηκε μέ τήν ἀπόφαση τῆς Σχολῆς νά μή πραγματοποιηθοῦν, κατά τή συγκεκριμένη ἡμέρα, μαθήματα, προκειμένου νά παρακολουθήσουν οἱ φοιτητές καί φοιτήτριες τήν Ἡμερίδα.

Κατά τό πρόγραμμα προβλεπόταν, νά γίνουν Χαιρετισμοί, πρό τῶν ὑπευθύνων τῆς Σχολῆς, ἐκ μέρους τῶν τεσσάρων Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, δηλαδή ἐν συνόλῳ πέντε. Ἔγιναν, ὅμως, μόνον τρεῖς. Καί τοῦτο διότι **οὔτε ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας παρευρέθη, οὔτε χαιρετισμός ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀπευθύνθηκε.** Τόν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως ἐκπροσώπησε ὁ γηραιός Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος. Τό παρόν ἔδωσε **ὁ Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών,** ὁ ὁποῖος **παρακολούθησε** μέ ἐνδιαφέρον τήν Ἡμερίδα **ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, τηρήσας, ὅμως, ἀπόλυτη σιωπή.**

Στίς δύο Συνεδρίες τῆς Ἡμερίδος περιλαμβάνονταν συνολικῶς ἕξι Εἰσηγήσεις ἀπό ἰσάριθμους Καθηγητές καί Καθηγήτριες τῶν δύο Τμημάτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Προήδρευσαν ἀντιστοίχως οἱ Καθηγητές κ. Μπέγζος καί κ. Φίλιας. Γενικῶς τά ἀναγνωσθέντα Κείμενα τῶν Εἰσηγήσεων τῶν κ.κ. Καθηγητῶν,-τριῶν ἔδωσαν τήν ἐντύπωση μιᾶς διεκπεραιωτικῆς ἀνταποκρίσεως καί συμμετοχῆς στό σκοπό τῆς ἐν λόγῳ Ἡμερίδος, διατίστωση πού ἐνέτεινε τήν αἴσθηση ὅτι ἡ διοργάνωσή της μᾶλλον ἔγινε γιά τήν *«τιμή τῶν ὅπλων»*. Ὑπῆρξε, ὅμως, μία ἐξαίρεση.

Ὡστόσο, ἐλέχθησαν ἔστω καί παρεμπιπτόντως πράγματα πού «φώτισαν», μᾶλλον χωρίς νά εἶναι αὐτή ἡ πρόθεση ἐκείνων πού τά ἀνέφεραν, τήν ἰδιόρρυθμη καί πάντως διαφορετική, κατά τά ἱστορικῶς γνωστά καί ἐκκλησιαστικῶς παραδεδομένα, πορεία προετοιμασίας καί συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, μέ ἐπίκεντρο κυρίως τήν θεματολογία της.

Πρίν, ὅμως, μιλήσουμε γι' αὐτά καί κυρίως γιά τήν προαναφερθεῖσα ἐξαίρεση, εἶναι δίκαιο νά σημειωθεῖ ὅτι **ἡ πρώτη Εἰσήγηση τοῦ Καθηγητοῦ π. Γρηγορίου Παπαθωμᾶ (τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου) περί τῆς Ὀρθοδόξου Διασπορᾶς, συνιστᾶ ἀξιόλογη καί ἐπί τῆς οὐσίας κριτική** στή Θεματική τῆς Μεγάλης Συνόδου, μέ αἰχμή τό ζήτημα τῆς Αὐτοκεφαλίας καί τίς παρενέργειές του σέ μία σειρά ἄλλων κανονικῶν Θεμάτων.

Σταχυολογώντας ἐκ τῶν ὅσων παρεμπιπτόντως, ὅπως προαναφέραμε, ἐλέχθησαν, ἐνδεικτικῶς παραθέτουμε τά ἑξῆς χαρακτηριστικά: *«Ἡ σημασία τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου εἶναι μεγάλη ὄχι μόνο γιά τήν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία ἀλλά καί τήν καθόλου Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ»* (Χαιρετισμός Κοσμήτορος **κ. Ἀπ. Νικολαΐδη**), *«Ἡ σύγκληση τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου ἔρχεται μετά ἀπό 12 αἰῶνες Συνοδικῆς σιωπῆς»* (Χαιρετισμός Προέδρου Τμ. Θεολογίας **κ. Ἰωαννίδη**), *«Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος εἶναι ἡ πρώτη πού δέν ἀσχολεῖται μέ δογματικά θέματα...δέν ἔχουν κληθεῖ νά συμμετέχουν ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι...τό λαϊκό στοιχεῖο δέν ἔχει ἐνημερωθεῖ ἐπαρκῶς»* (Χαιρετισμός Προέδρου Τμ. Κοινωνικῆς Θεολογίας, **κ. Σωτ. Δεσπότη**), *«Σαράντα χρόνια (προετοιμασίας) γιά νά συζητηθοῦν δέκα θέματα, τά ἑξῆς πέντε, τό Αὐτοκέφαλο!...Τελικῶς δέ, θά ἀσχοληθεῖ μέ ὅλα ἐκτός ἀπό τό πρωτεῖον (τό Αὐτοκέφαλο). Ἀποκλείστηκε τό αἴτιο καί θά συζητηθοῦν τά αἰτιατά»* (Εἰσήγηση **π. Γρηγ. Παπαθωμᾶ**), *«Ἀρχικός σκοπός καί διατύπωση τοῦ θέματος περί Νηστείας ἦταν, βάσει τῶν ὑπαρχόντων ντοκουμέντων, ἡ ἀναπροσαρμογή τῶν περί Νηστείας ἰσχυόντων σύμφωνα μέ τίς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς....Συγκεκριμένα εἶχε προταθεῖ **νά τηρούνται μόνο ἀπό τούς μοναχούς ἐπακριβῶς οἱ νηστεῖες** καί γιά τούς ὑπολοίπους νά γίνουν ἀλλαγές, ὅπως: τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἀπό τήν Β΄ Ἑβδομάδα μέχρι καί τῶν Βαΐων κατάλυση ἰχθύων καί ἐλαίου (πλήν Τετάρτης καί Παρασκευῆς), περιορισμός τῆς Νηστείας Χριστουγέννων σέ 20 ἡμέρες μέ κατάλυση ἰχθύων καί ἐλαίου πλήν τῶν πέντε τελευταίων ἡμερῶν, τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων σέ 8 ἡμέρες καί τήν κατάλυση ἰχθύων καί ἐλαίου στή νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου»* (Εἰσήγηση Καθ. **κ. Μ. Κολοβοπούλου**), *«Δέν εἶναι (ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος) νέα Οἰκουμενική Σύνοδος. **Θά γίνουν πολλές παρόμοιες στή συνέχεια**...Οὐδέποτε κατάλαβα, γιατί ἀφαιρέθησαν τά τμήματα πού ἀναφέρονταν στό Πρόσωπο καί τά σχετικά μέ αὐτό...Παρακαλέσαμε τόν σεβαστό Καθηγητή μας Περγάμου Ἰωάννη Ζηζιούλα νά γράψει κάποια τμήματα...(ὁ τελευταῖος) μᾶς εἶπε τά Δόγματα νά τά ἐρμηνεύουμε ὄχι ὡς μουσειακό καί ἀρχειακό ὑλικό, ἀλλά νά κατανοοῦνται μέσα στόν σύγχρονο κόσμο»*(Εἰσήγηση ὁμοτ. Καθ. **κ. Δεληκωσταντῆ**, μέλους τῆς Γραμματείας τῆς Μεγάλης Συνόδου), *«Πρέπει νά συζητηθεῖ τό θέμα τοῦ δευτέρου Γάμου τῶν Κληρικῶν δηλαδή μετά τήν Ἱερωσύνη, ἐάν χηρεύσουν ἤ "χωρίσουν" καί νά ἐπιτραπεῖ, ἀλλιῶς εἴμαστε ὑποκριτές....**Κάποιοι Κανόνες πρέπει νά μποῦν σέ ἀχρησία.** Τό ἕνα μυστήριο (τῆς Ἱερωσύνης) δέν ἀποκλείει τό ἄλλο (τό Γάμο)....**Οἱ καλόγεροι νά ἀφήσουν ἥσυχο τόν κόσμο....Εἶναι δυνατόν κάνοντας γιά παράδειγμα Κατασκηνώσεις γιά παιδιά τόν 15αύγουστο νά τούς ζητᾶμε νά νηστεύσουν; Ὄχι, βέβαια!** Ὁ μέγας Πατριάρχης Ἀθηναγόρας προετοίμασε τό ἔδαφος γιά τήν Σύνοδο αὐτή καί ἔφερε τήν προσέγγιση τῶν Ἐκκλησιῶν»* (**Μητρ/της Περιστερίου Χρυσόστομος**, ἀπό τοποθέτηση στό θέμα τοῦ Γάμου, μέλος τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Μεγάλη Σύνοδο).

Καί ἐρχόμαστε στήν «ἐξαίρεση» τῆς Ἡμερίδος! Σέ ἐκείνη δηλαδή τήν Εἰσήγηση, ἡ ὁποία ἔδωσε τήν ἐντύπωση ὅτι συνεπύκνωσε καί ἐξέφρασε τή συμβολή τῆς διοργανώσεως εὐρύτερα στήν ὑπόθεση τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ἴσως καί τή στόχευση καί σκοπιμότητά της. Πρόκειται, βεβαίως, γιά τήν **Εἰσήγηση τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Τμήματος Θεολογίας, Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου Σαββάτου**, μέ θέμα καί ἀντικείμενο τό ἐπίμαχο Κείμενο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου περί τῶν *«Σχέσεων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρός τόν ὑπόλοιπο χριστιανικό κόσμο. Ὀρθοδοξία καί ἡ Οἰκουμενική Κίνηση»*, ὅπως εἶχε διατυπωθεῖ στό διανεμηθέν Πρόγραμμα τῆς ἐν λόγῳ Ἡμερίδος. (Σημείωση: *Τό κυκλοφορηθέν σχετικό Κείμενο, τό ὁποῖο ἔχει συμφωνηθεῖ νά συζητηθεῖ ἤ μᾶλλον τελικῶς ἐγκριθεῖ στήν Μεγάλη Σύνοδο ἔχει διαφοροποιημένο τίτλο*).

Τό ὕψος καί ἡ ὅλη στάση τοῦ κ. Χρυσοστόμου ὅσον ἀφορᾶ τίς τοποθετήσεις καί τήν ἐπιχειρηματολογία του ἦταν σαφέστατα δυναμικά, ἀπολογητικά μέ ἐπιθετικότητα ὅμως πρός τούς κατηγοροῦντας καί ἀντιπιθεμένους ἀλλά καί ἀναιρετικά, κατ' αὐτόν, τῶν ὅσων ἔχουν γραφεῖ καί λεχθεῖ τελευταίως καί, βεβαίως, τῶν ὅσων ἀκούσθηκαν στήν Ἡμερίδα τῆς 23ης Μαρτίου στό Στάδιο Εἰρήνης καί Φιλίας στό Φάληρο (Πειραιῶς).

Ὁ Μητρ/της Μεσσηνίας ἐπί τῆς οὐσίας ἐπέλεξε ἀντί ἄλλης (μορφῆς) παρεμβάσεως στό θέμα πού ἀνέλαβε νά διαπραγματευθεῖ, νά ἀποδομήσει, κατά τήν ἐκτίμησή του, μέ τήν Εἰσήγησή του τήν κριτική ὅσων ἀντιπαρατίθενται καί ἐπικρίνουν τό κανονικό, ἐκκλησιολογικό καί θεολογικό πλαίσιο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ὅπως αὐτό ἐκφράζεται, κυρίως, στό ἐπίμαχο Κείμενο περί τῶν σχέσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρός τόν λοιπό Χριστιανικό κόσμο, τούς Διαλόγους καί τήν λεγομένη Οἰκουμενική Κίνηση.

Ἦταν πραγματικά ἐντυπωσιακές οἱ τοποθετήσεις καί διατυπώσεις του σέ δύο καίρια ζητήματα, γιά τά ὁποῖα ἔχει καί προσωπικῶς, κατά τό παρελθόν, ἐπικριθεῖ: **α) Τή θεωρία περί «διηρημένης» Ἐκκλησίας,** καί, **β) Τήν «Βαπτισματική Θεολογία».** Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι, τήν μέν πρώτη δέν δίστασε νά τήν ἀποκαλέσει **θεολογικό «νεολογισμό» καί ἀντιθεολογική, μέ τήν ἔννοια τῆς ἀντορθοδόξου, τοποθέτηση**, τήν δεύτερη δέ, (ὡς) **ἀπορριπτέα** καί ὡς ὅρο, ἀκόμη, **ἀπαράδεκτη**! Κατέληξε μάλιστα στήν ὁμιλία του διακηρύσσοντας μέ στόμφο, μᾶλλον ἀσυνήθιστο γιά τό θεολογικό του προφίλ, ὅτι *«ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καί ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας μας».*

Ἐξίσου ἐντυπωσιακή ὑπῆρξε καί ἡ μετ' ἐπιτάσεως ἀναφορά του (κατ' ἐπανάληψη) στό ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν μυστηρίων τῶν ἑτεροδόξων, διευκρινίζοντας ὅτι αὐτό ἀπαραιτήτως πρέπει νά συνδυάζεται μέ Λίβελλο κατά τῶν κακοδοξιῶν, χρίση μέ Ἅγιο Μύρο καί ἀποδοχή ὑπό τοῦ κανονικοῦ Ἐπισκόπου καί, ἀσφαλῶς, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι ἔχει τελεσθεῖ τριαδικό βάπτισμα (τριῶν καταδύσεων καί ἀναδύσεων εἰς τό ὄνομα τῶν τριῶν Θείων Προσώπων). (Σημείωση: *Ἄγνοεῖ ἄραγε ὅτι τέτοιο σήμερα, δυστυχῶς, δέν ὑφίσταται καί ὅτι ἀκόμη καί στίς ὀρθόδοξες ἐκκλησίες, ὅπως καί ἐν Ἑλλάδι, σπανίζει ὁ ὀρθός τύπος τῆς κανονικῆς τελέσεώς του;*]

Ἀπέρριψε, ἐπίσης, μετά βδελυγμίας τήν κατηγορία ἐκ μέρους τῶν ἐπικριτῶν (κατά) τοῦ ἐπιμάχου Κειμένου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, περί θεολογικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς διγλωσσίας, ὅσον ἀφορᾶ στίς θέσεις του περί τῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί περί ὑπάρξεως ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τονίζοντας ὅτι δέν πρέπει νά συγχέεται ἡ ὀντολογική μέ τήν ἱστορική θεώρηση τῶν πραγμάτων.

Δέν δίστασε νά χαρακτηρίσει τήν ἀσκουμένη κριτική στά Κείμενα τῆς Μεγάλης Συνόδου ὡς ἄκριτη καί ἐπιπόλαια, ἀλλά καί ὡς ἔχουσα Ρωμαιοκαθολική ἐπίδραση (!) στά κριτήρια καί τή συλλογιστική της. Μέ ὀξύτητα μίλησε ἀκόμη καί γιά μονομέρεια τῶν ἐπικριτῶν καί διολίσθησή τους σέ ἀτομικό εὐσεβισμό! Ἡ ἀντιπαράθεσή του μάλιστα πέραν τῆς ἀναφορᾶς σέ συγκεκριμένα ἐπιχειρήματα καί στοιχεῖα, τά ὁποῖα ἐπικαλοῦνται οἱ κατ' αὐτόν ἀντιλέγοντες, ἔφθασε καί στήν ὀνομαστική ἀναφορά στόν Καθηγητή τῆς Δογματικῆς, τοῦ Α.Π.Θ., **κ. Δημ. Τσελεγγίδη**!(Μέ ἀναφορά σέ παλαιοτέρα δήλωσή του ὅτι δέν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἀπορριπτέα ἡ Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία!)

Παρ' ὅλα αὐτά, ὅμως, ἡ ὅλη στάση καί οἱ τοποθετήσεις τοῦ κ. Χρυσοστόμου, διακρινόμενες ἐμμέσως πλήν σαφῶς μεταξύ τῶν ἀνωτέρω διακηρύξεων καί, κυρίως, πίσω καί κάτω ἀπό τίς λέξεις στήν Εἰσήγησή του, ὄχι μόνο δέν διασκέδασαν τίς ἐπιφυλάξεις γιά τό ὑπό πολλῶν ἐπισημανθέν ἔλλειμμα ὀρθοδόξου αὐτοσυνειδησίας στό γράμμα καί τό πνεῦμα τῶν κειμένων τῆς Μεγάλης Συνόδου καί τήν οἰκουμενιστική ἐκκλησιολογία της, ἀλλά τά ἐπιβεβαίωσαν πλήρως καί ἐπιπλέον ἀνέδειξαν τήν **προκλητικῶς καί ὑποτιμητική γιά τήν νοημοσύνη τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων πιστῶν προσπάθεια παραπλανήσεώς των ἐκ μέρους πολλῶν ἐκ τῶν ἐμπνευστῶν, θιασωτῶν καί στυλοβατῶν της.** Καί ἀναμφιβόλως ἕνας ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καί ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος Σαββᾶτος.

Τό ὕψος καί τό ἦθος τοῦ ἀνδρός ἀλλά καί τό φρόνημά του ἐξεφράσθησαν πλήρως καί ἀποκαλυπτικῶς σέ ὅσα ἀνέφερε στήν Εἰσήγησή του γιά τό πλέον ἐπίμαχο Κείμενο τῆς Μεγάλης Συνόδου. Ἀποφασισμένος νά τό ὑπερασπισθεῖ, παντί τρόπῳ καί δυνάμει, δέν δίστασε νά καταφύγει σέ παραπλανητικές καθησυχαστικές ἑρμηνεῖες τῶν ἐπιμάχων διατυπώσεών του, σέ ἀπαξιωτικές κρίσεις γιά τούς ἐπικριτές του, σέ ἀντιφατικές καί αὐτοπόδεικτα ἔωλες προσπάθειες τεκμηριώσεως τῶν θέσεών του, ἐπικαλούμενος, δυστυχῶς, διαστρεβλωτικῶς τήν Πατερική καί Κανονική Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, καί φθάνοντας, μέ γενικόλογους ἀφορισμούς, νά ἀπορρίπτει αὐθαιρέτως καί νά ἀμφισβητεῖ τά ἀπό ὀρθοδόξου ἀπόψεως αὐτονόητα.

Συγκεκριμένα, ἀνέφερε ὅτι **ὑπάρχει ὁμόφωνος ἀποδοχή τοῦ Κειμένου ἀπό ὅλες τίς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, τονίζοντας ὅτι καμμία Ἐκκλησία ἐπισήμως καί Συνοδικῶς δέν τό ἔχει ἀπορρίψει μέχρι σήμερα!** Ἀπαντώντας δέ στίς ἐνστάσεις καί διαμαρτυρίες ὅσων κάνουν λόγο περί μή ἐνημερώσεώς των (φωτογραφίζοντας τόν **Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεο**, κ. ἄ.) σχετικῶς μέ τή δυνατότητα ὑποβολῆς παρατηρήσεων καί διορθώσεων, ἀλλά καί γνώσεως τῶν ἀναδιαμορφώσεων τῶν ἀρχικῶν Κειμένων, διευκρίνισε ὅτι **ὅλα ἐστάλησαν στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔγιναν διορθώσεις καί παρατηρήσεις, οἱ ὁποῖες ἀπεστάλησαν ἀρμοδίως καί μάλιστα ἔγιναν ὅλες δεκτές!**

«Σύγχυση δημιουργοῦν ὄχι τά Κείμενα τῆς Μεγάλης Συνόδου», εἶπε χαρακτηριστικά, *«ἀλλά οἱ ἐπιπολαίως καί ἀκρίτως προσεγγίζοντες αὐτά».* Πολλάκις ἐπανῆλθε στήν προφανῆ, κατ' αὐτόν, ἐρμηνεία τῶν ἀναφορῶν τοῦ Κειμένου σέ «Ἐκκλησίες» πέραν τῆς Ὀρθοδόξου, βάσει τῆς αὐτονοήτου διακρίσεως μεταξύ ὀντολογικῆς καί ἱστορικῆς πραγματικότητος! Στήν προσπάθειά του δέ, νά πείσει τό ἀκροατήριο ἤ μᾶλλον νά πεισθεῖ τό ἀκροατήριο ὅτι δῆθεν δέν ἀναγνωρίζονται οἱ αἱρετικοί ὡς Ἐκκλησία, ἔκανε λόγο ἀκόμη καί γιά χαρακτηρισμό τοῦ ὅρου Ἐκκλησίες ὡς "τεχνικοῦ" καί ὄχι δογματικοῦ. Ταυτοχρόνως ἐπικαλέσθηκε Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας (**ὅπως τόν Ἅγιο Ταράσιο καί τόν Μέγα Βασίλειο**), τούς ὁποίους ἐμφάνισε νά συμφωνοῦν, ἀφοῦ ἐκφράζονται παρομοίως *(«ὁρῶ διερρηγμένην τήν Ἐκκλησίαν»* καί *«τάς διϊσταμένας ἀπ' ἀλλήλων ἐκκλησίας»*, ἀντιστοίχως).

Ὡστόσο, μία ἄλλη σχετική ἀναφορά του, ἐπεξηγηματική τῆς τελικῆς υἱοθετήσεως τῆς διατυπώσεως ***«Ἐκκλησίες»*** ὅσον ἀφορᾶ στίς αἱρετικές Κοινότητες, ἦλθε ἀφ' ἑνός μέν νά ρίξει φῶς στά φρονήματα ἄλλων συμμετεχόντων στή Μεγάλη Σύνοδο, ἀφ' ἑτέρου, δέ, νά καταδείξει τόν διακρίνοντα ὅλους δογματικό μινιμαλισμό. Εἰδικότερα, ἀνέφερε ὅτι κάποια προσπάθεια ἀπαλείψεως τοῦ ὅρου «Ἐκκλησίες» συνάντησε τήν ἀντίδραση **Σλαβικῆς Ἐκκλησίας**, ἡ ὁποία (ἄκουσον, ἄκουσον) ἐπικαλέσθηκε τή θέση-ἄποψη περί σαφοῦς ὑπάρξεως ὄχι μόνον στοιχείων ἐκκλησιαστικότητος στόν Ρωμαιοκαθολικισμό, ἀλλά ἀκόμη καί μυστηρίων καί δή βαπτίσματος, ἱερωσύνης καί εὐχαριστίας! Καί, βεβαίως, ὁ ἴδιος ἀπέφυγε ἐπιμελῶς νά διευκρινίσει τήν ἐπ' αὐτῶν δική του τοποθέτηση.

Ἡ σύγχυση, ὅμως, τῶν ἀκροατῶν διευρύνθηκε πλέον, ὄχι μόνο γιά τήν ὀρθοδοξία τῶν φρονημάτων τῶν συντακτῶν τῶν κειμένων τῆς Συνόδου ἀλλά καί προσωπικῶς τοῦ ἐν λόγῳ Εἰσηγητοῦ, ὅταν προσπάθησε νά τεκμηριώσει τό «ὑποστατό» τῶν μυστηρίων τῶν αἱρετικῶν ὑπό προϋποθέσεις (μή διακρίνοντας μεταξύ παραμονῆς στήν αἵρεση καί μετανοίας αὐτῶν καί διαδικασίας ἐπιστροφῆς των στήν Ἐκκλησία) καί νά κάνει λόγο περί **μή ταυτιζομένων κανονικῶν, χαρισματικῶν καί μυστηριακῶν ὁρίων τῆς Ἐκκλησίας!**

Ἄστοχος καὶ ἐσφαλμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ.

*Τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς Σεραφείμ***

Ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 5ης Ἀπριλίου 2016, διά τῆς ὁποίας συγκατατίθεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀντικανονικῶς διακατέχοντος τόν πάλαι ποτέ περίπυστον Πρεσβυγενῆ Πατριαρχικόν Θρόνον τῆς Παλαιᾶς Ρώμης καί τῆς Δύσεως κ. Φραγκίσκου Μπεργκόλιο, στήν μαρτυρική μας Πατρίδα, ἐξεδόθη κατά πρόδηλον ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῆς διακριτικῆς της εὐχέρειας καί κατά παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν 590/1977), καί εἰδικώτερα τοῦ ἄρθρ. 9 παράγραφος 1, πού καθορίζει τίς ἁρμοδιότητες τῆς Δ.Ι.Σ. στό ἐδάφιο δ, καί πού προβλέπει ὅτι ἐπιλαμβάνεται τῶν «τρεχούσης φύσεως Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», διότι ἡ ἐπίσκεψις εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἑλλάδα τοῦ Αἱρεσιάρχου «Πάπα» κ. Φραγκίσκου, τυγχάνει ἐκ τῆς φύσεως τοῦ θέματος ὑψίστης ποιμαντικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς σημασίας καί ἀνήκει εἰς τάς ἁρμοδιότητας τῆς Ι.Σ.Ι. ὅπως προβλέπεται στό ἄρθ. 4 ἐδάφιον α πού ἀναφέρεται ὅτι μόνον ἡ Ι.Σ.Ι. «ρυθμίζει τάς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά τῶν Ἑτεροδόξων». Καί ναί μέν στό ἄρθρ. 9 παράγραφος 2 προβλέπεται ὅτι μέχρι συγκλήσεως τῆς Ι.Σ.Ι., ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσκεῖ πᾶσαν Ἐκκλησιαστικήν - διοικητικήν ἐξουσίαν, ὡστόσο ἡ ἀποδοχή τῆς ἐπισκέψεως ἑνός τοσοῦτον προβληματικοῦ καί κακοδόξου προσώπου διά τήν Ὀρθόδοξον Καθολικήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπαιτεῖ τήν διαγνώμην ὅλου τοῦ Ἱεροῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας.

Διά τήν ἄκριτον καί ἄστοχον ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. ὑπῆρξε ἄμεσος «νέμεσις» ἀπό τό ταυτόχρονο ἀνακοινωθέν (5-4-2016) τῆς Ἀρχιγραμματείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως, πού ἐμφανίζει τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ὡς αὐτουργόν τῆς ὅλης ὑποθέσεως καί τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος συρομένην οὐσίᾳ ὡς οὐραγόν στά κελεύσματά του, ἐντός μάλιστα τῆς κανονικῆς της δικαιοδοσίας ! ! !.

Παρέλκει νά ἀναφέρωμεν τό κωμικόν τῆς συγκεκριμένης πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία βεβαίως ἀντιστρατεύεται τήν συμφωνίαν Ε.Ε. καί Τουρκίας γιά τήν ἐπανεισδοχή τῶν μεταναστευτικῶν καί προσφυγικῶν μουσουλμανικῶν ροῶν πρός τήν Εὐρωπαϊκή Ἤπειρον καί ἐμφανίζει τούς θρησκευτικούς Ἡγέτας τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς παρασυναγωγῆς νά γίνωνται παρακολουθήματα τοῦ Open Society Foundation τοῦ κ. Τζώρτζ Σόρος καί τῶν κρυπτομένων ἐντολέων του, στήν ἀγωνιώδη προσπάθειά τους νά ἀνατρέψουν τήν ἀνωτέρω συμφωνίαν καί νά ὐλοποιήσουν τόν σχεδιασμόν τους, γιά τόν ὁποῖον ὅπως δήλωσε ὁ κ. Σόρος πρόσφατα στήν Τουρκία, ἔχουν ἐκταμιεύσει 11 δισ. δολλάρια σέ ΜΚΟ γιά νά ἐπικοίσουν τήν Εὐρωπαϊκή Ἤπειρο μέ μουσουλμανικούς πληθυσμούς. Οἱ μετανάστες καί πρόσφυγες πού θά ἐπισκεφθοῦν οἱ ἀνωτέρω, στήν νῆσο Λέσβο, πρέπει νά ἐπαναπροωθηθοῦν στήν Τουρκία καί ἐπομένως ἡ παρουσία τῶν θρησκευτικῶν Ἡγετῶν στή Λέσβο ἐπιχειρεῖ νά ἀκυρώσει τήν ἐπαναπροώθηση καί ἐπιδιώκει τό ἄνοιγμα τῶν συνόρων τῆς Εὐρώπης στά πολυεκατομμύρια τῶν μουσουλμάνων τῆς Μ. Ἀνατολῆς, τοῦ Μαγκρέμπ, τῆς Ὑποσαχάριας Ἀφρικῆς, τοῦ Πακιστάν καί τοῦ Μπαγκλαντές. Ἀσφαλῶς κανείς νοήμων δέν πιστεύει ὅτι ἡ συγκεκριμένη ἐπίσκεψις θά σταματήσει τίς πολεμικές συγκρούσεις στή Συρία καί τό Ἰράκ τοῦ χρηματοδοτουμένου ἀπό τό σουνιτικό μπλόκ (Σ. Ἀραβία - Κατάρ - Ὁμάν καί λοιπά Ἐμιράτα τοῦ Ἀραβικοῦ Κόλπου) ISIS κατά τῶν νομίμων κυβερνήσεων τῆς Βαγδάτης καί τῆς Δαμασκοῦ, οὔτε θά μεταβάλει τό δολοφονικό Ἰσλάμ καί τίς κορανικές ἐντολές τοῦ ψευδοθεοῦ στόν ψευδοπροφήτη Μωάμεθ γιά τήν σφαγή τῶν ἀπίστων (σοῦρες: τά λάφυρα στίχ. 12 καί 17, τό στρωμένο τραπέζι στίχ. 33, Μωάμεθ στίχ. 4, ὁ σίδηρος στιχ. 21).

Ἡ παρουσία ὅμως τοῦ αἱρεσιάρχου κ. Φραγκίσκου Μπεργκόλιο στή μαρτυρική μας Πατρίδα προσβάλλει πρῶτον τόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον, διότι προσφάτως ὁ συγκεκριμένος «προσέλαβε» ἕνα Ἱσπανό Βενεδικτῖνο καλόγηρο, τόν κ. Μανουέλ Νίν, τόν ἔντυσε μέ Ὀρθόδοξα Ἀρχιερατικά Ἄμφια καί τόν ἐνθρόνισε στήν ὁδό Ἀχαρνῶν, μέσα στά κανονικά ὅρια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὡς Οὐνίτη Ἑλληνόρυθμο Ἐπίσκοπο, ἀνύπαρκτης Ἑλληνικῆς Οὐνιτικῆς κοινότητας.

Προσβάλλει ἀκόμη τοῦ Ἁγίους καί Ὁσιάθλους Πατέρας τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως πού δολοφονήθησαν φρικωδῶς ἀπό τούς προκατόχους καί ὁμοπίστους τοῦ κ.Φραγκίσκου Μπεργκόλιο ἀνά τούς αἰῶνας.

Τούς 13 Ὁσιάθλους Πατέρας τούς ἐν τῇ Ἰ. Μονῇ Καντάρας τῆς Κύπρου καέντας (19-5-1231), διότι ἠρνήθησαν τά ἄζυμα, τούς ὑπό τοῦ λατινόφρονος Ἰωάννου Βέκκου Πατριάρχου Κ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μεταρρυθμιστὴς Πάπας Φραγκίσκος ξεκίνησε ἡ διερεύνηση τῶν σκανδάλων σὲ ὅλο τὸν κόσμο ἀπὸ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἐξετάζει μία πρὸς μία ὅλες τὶς περιπτώσεις σεξουαλικῆς κακοποίησης ἀπὸ παιδεραστὲς ἱερεῖς».

Ἐνῶ λοιπὸν ὑποτίθεται ὅτι ὁ νέος Πάπας προβαίνει εἰς ἀναψηλάφησιν τῶν ὑποθέσεων τίποτε ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲν ἔχει γίνει. Ὄχι μόνον αὐτὸ ἀλλὰ καὶ νέα πρόσφατα σκάνδαλα συγκλονίζουν τὰ δεμέλια τοῦ Βατικανοῦ. Τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον νέαι πληροφορίαι εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἡ πρώτη ἐμπλέκει «Ἐπίσκοπον» τοῦ Βατικανοῦ εἰς ἀδέσμους σχέσεις ἀκόμη καὶ διὰ χρῆσιν ἀπαγορευμένων οὐσιῶν. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὸ «SPIRTO» τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 2015 νέος ἀπεκάλυψε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ ἤξερε ὁ πατέρας Γκαμπριέλε, τοῦ τὸ εἶπα στὴν ἐξομολόγηση καὶ μοῦ ἀπάντησε ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ θέμα. Τὸ ἤξερε καὶ ὁ ντὸν Τζουζέπε, ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Σὰν Νικόλα. Ἀλλὰ ὅλοι σιωποῦσαν. Ἔπρεπε νὰ περάσουν δέκα χρόνια, γιὰ νὰ βγεῖ ἡ ὑπόθεση στὴν ἐπιφάνεια».

Ἡ Γαλλία ὄζει…

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν νέαι ἀποκαλύψεις γεγονότων εἰς Γαλλίαν ἦλθαν εἰς τὸ φῶς. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐμπλακῆ ἀπὸ σφάλμα τὸ ὄνομα τοῦ Σεβ. Γαλλίας εἰς τὴν δημοσιότητα, ὥστε μαζὶ μὲ τὸν Παπισμὸν νὰ ἀμαυρωθῆ ἡ Ὀρθοδοξία. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ» τῆς 5ης Ἀπριλίου 2016:

«Γάλλοι ἐρευνητὲς πραγματοποίησαν ἔρευνα στὰ γραφεῖα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Λυὼν πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες γιὰ ὑπόθεση συγκάλυψης ὑπόθεσης παιδεραστίας ἀπὸ ἱερέα. Σὲ ἀνακοίνωσή της, ἡ ἀρχιεπισκοπὴ σημειώνει ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φιλὶπ Μπαρμπαρίν, ὁ ὁποῖος δέχεται πυρὰ γιὰ τὸ χειρισμὸ τῆς ὑπόθεσης, «ἔχει πεῖ ἐπανειλημμένως ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ συνεργαστεῖ» μὲ τοὺς ἐρευνητές».

Ἄρα: Μὲ τὴν ταινίαν «Ὅλα στὸ φῶς» νὰ προβάλλεται εἰς τοὺς κινηματογράφους ὅλου τοῦ πλανήτου καὶ νὰ «κόβη» ἑκατομμύρια εἰσιτηρίων, μὲ χιλιάδας μηνύσεις νὰ ἐκκρεμοῦν καὶ μὲ τὰ σκάνδαλα νὰ ἀσκοῦν ἀφορήτους πιέσεις διὰ μίαν νέαν παραίτησιν Πάπα, ὁ κ. Φραγκίσκος ἐπιχειρεῖ νὰ ἀποσοβήση τὰ ὅσα ἡ ἔρευνα εἰς τὴν Λυὼν δὰ ἀποκαλύψη ἀλλὰ καὶ τὴν γενικωτέραν ἀδράνειαν-συνενοχὴν τοῦ Βατικανοῦ, μεταδέτων τὴν προσοχὴν εἰς τὸ προσφυγικόν. Ὁ πόνος τῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι ἔπεσαν θύματα τοῦ Βατικανοῦ, παραμερίζεται μόνον ἀπὸ ἄλλον πόνον, τὸν πόνον τῶν μεταναστῶν, καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζει καλῶς τὸ ἐπικοινωνιακὸν ἐπιτελεῖον τοῦ Ποντίφικος.

Ὁ Γεωπολιτικὸς ρόλος

Τὰ συμφέροντα τοῦ Βατικανοῦ δὲν εἶναι βεβαίως μόνον ὁ ἀποπροσανατολισμός. Μετὰ τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Πάπα εἰς τὸ Κογκρέσσον καὶ εἰς τὴν Κούβαν, ἔχει καταστῆ ἡλίου φαεινότερον ὅτι τὸ Βατικανὸν ἐπιδιώκει νὰ λάβη ἡγεμονικὸν ρόλον εἰς τὴν γεωπολιτικὴν σκακιέραν ποὺ ἐκδιπλώνεται εἰς τὴν νέαν ἐποχήν. Αὐτὸ παραδέχονται πρό πολλοῦ εἰδικοὶ ἀναλυταί. Ὡς ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸ ἄρθρον τῆς κ. Δήμητρας Μακρῆ τῆς ἐφημερίδος «ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 2015:

«Ὁ πρῶτος Πάπας… ποὺ ἔχει ἀναρωτηθεῖ «ποιὸς εἶμαι ἐγὼ γιὰ νὰ κρίνω τοὺς ὁμοφυλόφιλους;», ποὺ ἀναγνώρισε τὴν Παλαιστίνη καὶ μίλησε γιὰ τὴ γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων… εἰδικοί τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας δοκίμασαν νὰ τοποθετήσουν τὸν Πάπα σὲ κάποια κατηγορία. Ἔτσι εἶπαν πὼς ἔχει στοιχεῖα δογματισμοῦ ποὺ τὸν ταυτίζουν μὲ τὸν ἐπίτιμο Πάπα Βενέδικτο ἀλλὰ καὶ στοιχεῖα τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου τοῦ Β' σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ γεωπολιτικὸ ρόλο ποὺ θέλει νὰ παίξει καὶ ἀναφέρουν ὡς παράδειγμα τὶς προαναφερθεῖσες πολιτικὲς κινήσεις ἢ τὴν ἀπόφαση νὰ συνδράμει στὴν προσέγγιση ΗΠΑ καὶ Κούβας. Κάποιοι δημιούργησαν καὶ μία λέξη: «παπουλίσμο». Ἡ «Ἓλ Παῖς» χαρακτηριστικὰ ἔγραψε πὼς εἶναι μία σύνθεση τῶν λέξεων παπισμὸς καὶ λαϊκισμὸς (papismo, populismo στὰ ἰσπανικὰ) σὲ μία ὑβριδικὴ λέξη, ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν ἕνωση τοῦ πολιτισμικοῦ μιμητισμοῦ μὲ τὴν κοινωνικὴ διάσταση τοῦ ρόλου τοῦ Πάπα…».

Μὲ τὸν Πάπαν νὰ ἐλίσσεται ποικιλοτρόπως, ὥστε τὸ Βατικανὸν νὰ τὸν δεμελιώνη εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων ὡς κέντρον τῆς Οἰκουμένης, ἀνάμεσα εἰς δύο γεωγραφικοὺς κόσμους (Παλαιστίνης καὶ ΗΠΑ), ἀλλὰ καὶ ἰδεολογικοὺς κόσμους (τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς Κούβας), ἦτο ἀπαραίτητος καὶ ἡ διεύρυνσις τοῦ ρόλου του εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς κόσμους. Ἤδη ὑπῆρχεν ὁ δίαυλος Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ ἐκκρεμοῦσε ἐκεῖνος μεταξὺ Ρώμης καὶ Μόσχας, ὁ ὁποῖος ἐπετεύχθη μὲ τὴν συνάντησιν τῆς 12ης Φεβρουαρίου μὲ τὸν Πατριάρχην Κύριλλον εἰς τὴν Κούβαν. Ἡ ἡμερὶς τῆς 3ης Μαρτίου τοῦ Λιβανέζικου συλλόγου «Liqaa Orthodoxe» εἰς Βηρυτὸν διὰ τὴν συνάντησιν αὐτήν, ἐφανέρωσε τὰς παγκοσμίους πτυχάς τοῦ συμβάντος. Συμφώνως πρὸς τὸ ἰστολόγιον Mospat.ru τῆς 4ης Μαρτίου 2016:

«Συνοψίζοντας ὁ Ἡγούμενος Ἀρσένιος Σοκολὼφ τόνισε: «. Αὐτὴ ἡ ἄνευ προηγουμένου συνάντηση καὶ τὸ ὑπογραφὲν Κοινὸ Ἀνακοινωθὲν ἔχουν μεγάλη θετικὴ ἀπήχηση ἀνὰ τὸν κόσμο. Παράδειγμα αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἡ πολυαναμενόμενη ἀνακωχὴ στὴ Συρία, ἡ ὁποία ἐπικράτησε πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος».

Βεβαίως μέτ' ὀλίγας ἡμέρας ἠναγκάσθη ὁ λεγόμενος «ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, μετὰ ἀπὸ ἔντονον κριτικὴν τῶν πιστῶν, νὰ ὑπαναχωρήση ἀπὸ τὸ ἐκδήλως θερμὸν κλῖμα τῆς συναντήσεως Πάπα καὶ Πατριάρχου Μόσχας. Ὡς ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸ pentapostagma.gr τῆς 13ης Μαρτίου 2016:

«Οἱ βαθιὲς διαφορὲς παραμένουν μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ Καθολικῶν Χριστιανῶν… Ἡ διείσδυση καὶ ἵδρυση τριῶν ὀρθοδόξων Ἐπισκοπῶν ἀπὸ Οὐνίτες στὴν δυτικὴ Οὐκρανία στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 καὶ ἡ «κατάληψη» πολλῶν ἑκατοντάδων ἐκκλησιῶν ἀπὸ τὸ μακρινὸ παρελθὸν ἀποδεικνύουν αὐτὸ ἀκριβῶς», εἶπε ὁ Ρῶσος Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ».

Πόσον βαθεῖα εἶναι ἡ ἐμπλοκή;

Ἡ προσέγγισις τοῦ Πατριάρχου Μόσχας εἶναι παραλλήλως καὶ προσπάθεια προσεγγίσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσίας Βλαντιμὶρ Πούτιν. Δὲν πρέπει νὰ φαίνεται ὁ Πούτιν ὡς ὁ μόνος ὑπερασπιστὴς τῶν κατατρεγμένων τῆς Συρίας. Τὰ ὅσα διαδραματίζονται εἰς τὸ προσφυγικὸν δὲν ἔχουν μόνον ἀνθρωπιστικὴν ἀπόχρωσιν, ἀλλὰ ἀποτελοῦν κάλυψιν διὰ ὅσους κρύβονται «πίσω ἀπὸ τὸν πόλεμον». Εἶναι καὶ τὸ Βατικανὸν κρίκος τῆς ἁλυσίδος τοῦ πολέμου; Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ» τῆς 7ης Νοεμβρίου 2015 σχετικῶς μὲ βιβλία ποὺ ἐκυκλοφόρησαν ἐναντίον τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων τοῦ Βατικανοῦ:

«Στὴν ἀπόρρητη συνάντηση μὲ τοὺς καρδινάλιους, ὁ ποντίφικας, μᾶς λένε οἱ δύο συγγραφεῖς, ἔφτασε νὰ ἀποκαλύψει ὅτι στενός του συνεργάτης, στὴν Ἀργεντινή, τὸν εἶχε πληροφορήσει ὅτι τὸ 60% τῶν ἐπενδύσεων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας στὴ λατινοαμερικανικὴ αὐτὴ χώρα κατέληγαν σὲ βιομηχανίες ὅπλων… Δὲν ἐκπλήσσει, τελικά, οὔτε καὶ τὸ ὅτι ἀπὸ τὸν «Ὀβολὸ τοῦ Ἁγίου Πέτρου» (τὶς προσφορὲς τῶν πιστῶν ὅλου τοῦ κόσμου ποὺ φτάνουν στὸ Βατικανὸ πρὸς στήριξη τῶν φτωχῶν), μόνον τὸ 20%, σύμφωνα μὲ τὸν Νούτσι, καταλήγει πράγματι σὲ ἀγαθοεργίες. Τὸ ὑπόλοιπο 20% «ἀποταμιεύεται» διαρκῶς ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἕδρα καὶ τὸ 60% χρησιμοποιεῖται, γιὰ νὰ μειωθοῦν τὰ χρέη τῶν διαφόρων «ὑπουργείων» τοῦ παπικοῦ κρατιδίου».

Συμπερασματικῶς, ἡ ἐπιχειρουμένη διαμόρφωσις μιᾶς εἰκόνος (image) τοῦ Πάπα ὡς διαπραγματευτοῦ εἰς τὰς γεωπολιτικάς ἐξελίξεις, ὄχι μόνον ἀποπροσανατολίζει τὴν κοινὴν γνώμην ἀπὸ τὸ βαθὺ διεφθαρμένον κράτος τοῦ Βατικανοῦ, οὔτε ἁπλῶς εἰδωλοποιεῖ τὸν ἀρχηγόν του ὡς τὸν «Πάπαν τῶν φτωχῶν», ἀλλά: τὴν μὲν ἀνθρωπότητα ἐξοικειώνει μὲ τὴν ἰδέαν ἑνὸς παρεμβατικοῦ παγκοσμίου θρησκευτικοπολιτικοῦ ἡγέτου, μὲ ἀδιαμφισβήτητον κῦρος καὶ θεσμικὴν κατοχύρωσιν, εἰς δὲ τὰ οἰκονομικὰ «καρτέλ», ποὺ εὑρίσκονται ὄπισθεν, λύει τὰ χέρια, παρέχουσα τὴν ἀπαραίτητον ἠθικὴν προκάλυψιν. Ἔχουν ἀντιληφθῆ ἐκεῖνοι πού τὸν ἐκάλεσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρᾶξιν τους ἢ μήπως ἐπειδὴ εἶναι «γνῶστες» τὸν προσεκάλεσαν;

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΙ' ΑΠΟΚΡΟΥΣΙΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Συνόδου ἐκείνης.

Παρὰ τὸν φόβον τοῦ ἀειμνήστου π. Μάρκου Μανώλη, ὅπως καταγράφεται στὸ κείμενο τοῦ π. Βασιλείου, ὅτι «θὰ μείνει μόνος», οὐδέποτε ἔμεινε πράγματι «μόνος», διότι τὰ παραπάνω ἐπαναλαμβάνουν συνεχῶς συγγράφοντες ἢ ἀρθρογραφοῦντες ὅσοι ἔχουν ἀσχοληθεῖ ἐρευνητικὰ μὲ τὸ ζήτημα αὐτό. Τὰ γνωρίζουν δὲ καλῶς καὶ ὅσοι διὰ λόγους ταπεινῶν συμφερόντων τὰ συγκαλύπτουν, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τοὺς στόχους τους. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ νῦν σεβαστὸς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Ἱερώνυμος καὶ καλὰ «γράμματα» γνωρίζει καὶ τὸ σθένος ἔχει, παρὰ τὸν παραπλανητικὸν σὲ πολλοὺς ἤπιον χαρακτήρα του, νὰ προστατεύσει τὰ δίκαια (θεολογικά, ἱστορικά, ἐκκλησιαστικά, κανονικά, ἀλλὰ καὶ ἐθνικά) τῆς ἐν Ἑλλάδι Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας χάριτι Θεοῦ προΐσταται.

Ὁ κύριος ὅμως σκοπὸς τοῦ κειμένου μου αὐτοῦ εἶναι, πέρα ἀπὸ τὴν ἐκτεθεῖσα ἤδη **ὁμολογία**, νὰ καταθέσω καὶ μία ἀναγκαία **ἀπολογία**, ὄχι μόνο γιὰ τὴν δικαίωσή μου, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὴν ἀπόκρουση μιᾶς θλιβερῆς ἐναντίον μου συκοφαντίας.

Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ μας ἔχω γράψει περισσότερες ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες σελίδες ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ὑποστηρίζοντας τὰ ἱστορικὰ καὶ κανονικὰ δίκαιά του στὸν χῶρο τῆς εὐρύτερης Ὀρθοδοξίας, ἢ ἱστορώντας τὴν πρώτην εἰκοσαετίαν τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, μαζὶ μὲ τὴν Πρεσβυτέρα μου Βαρβάρα. Ὁ θεσμὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρέπει ἀτελευτήτως νὰ στηρίζεται καὶ ἐνισχύεται, ἔστω καὶ ἂν μᾶς λυποῦν ἐνίοτε τὰ Πρόσωπά του.

Ἄλλωστε, τὸ 1991 σὲ ἐπίσημη ἐκδήλωση τῆς Σχολῆς μας πρός τιμήν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου, ὡς κύριος ὁμιλητής, ἐτόνισα ὅτι, ἀπὸ τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως «πέρασαν» ὄχι μόνον οἱ ἅγιοι Πατέρες Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ Ἰ. Χρυσόστομος, ἀλλὰ καὶ αἱρετικοὶ καὶ κακόδοξοι, ὅπως ὁ Νεστόριος καὶ ὁ Ἰ. Βέκκος...

Λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ ὅσα ἔχω γράψει γιὰ τὸν θεσμὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κάποιοι, ὀλιγότερο ἢ περισσότερο «ἐπίσημοι», ἀγνοοῦντες τὰ κείμενά μου ἢ καὶ τὴν ἱστορία μας καὶ θέλοντας κυρίως νὰ μὲ δυσφημήσουν, ὑποστηρίζουν ἀθεμελιώτως καὶ συκοφαντικῶς, ὅτι προπαγανδίζω τὴν ἐπανυπαγωγὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πρὸ τῆς αὐτοκεφαλίας «Μητέρα (της) Ἐκκλησία» καὶ σήμερα κατὰ τὸν Συνοδικὸ Τόμο «Ἀδελφή» της, μὲ τὴν ἄρση τοῦ αὐτοκεφάλου...

Διακηρύσσω, λοιπόν, καθαρὰ καὶ ἐνσυνείδητα, ὅτι ἂν ἡ ἐπιβολὴ (βαυαρικῶς καὶ φαρμακιδικῶς, δηλ. κοραϊκῶς) τοῦ αὐτοκεφάλου τὸ 1833 ἦταν καταστροφὴ στὴν πορεία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους μας, **μεγαλυτέρα καταστροφὴ - ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ - θὰ εἶναι ἡ - ὅ μὴ γένοιτο, Χριστέ μου - ἄρση σήμερα τοῦ αὐτοκεφάλου μας καὶ ἐπανυπαγωγή μας στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο.**

Εὐχαριστῶ τὸν ἀγαπητό μου π. Βασίλειο γιὰ τὴν εὐκαιρία, ποὺ μοῦ προσέφερε μὲ τὸ ἄρθρον του καὶ τὸν συγχαίρω γιὰ ὅσα ἔχει γράψει, ἐπίσης, γιὰ τὴν Πατριαρχικὴ Πράξη τοῦ 1928. Ἂν ὁ Θεὸς ἐπιτρέψει, θὰ ἐπανέλθω, γράφοντας γιὰ τὸ πολιτικὸ ὑπόβαθρο τῆς Πράξεως αὐτῆς, ποὺ κατ' οὐδένα τρόπο μπορεῖ νὰ ἀνατρέψει τὸν Τόμο τῆς Αὐτοκεφαλίας μας (1850).

Διαμαρτυρία κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς πολεμικῶν τεχνῶν εἰς τὰ σχολεῖα

Ἡ Ἱ. Μ. Γλυφάδας ἀπέστειλε διαμαρτυρίαν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν πολεμικῆς τέχνης εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Α΄ βαθμίου ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἄλωσις τῆς Παιδείας δὲν ἐπιχειρεῖται μόνον εἰς τὰ θρησκευτικὰ ἀλλὰ παντοιοτρόπως. Παραθέτομεν τμῆμα τῆς ἀνακοινώσεως ὡς αὐτὴ ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν τὴν 25ην Ἰανουαρίου 2016:

«Κατόπιν πληροφόρησής μας γιὰ τὴν ἔγκριση ἄδειας εἰσόδου τῶν πολεμικῶν τεχνῶν, συγκεκριμένα τοῦ Ζίου-Ζίτσου, σὲ σχολεῖα τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια, μὲ σχετικὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, θὰ θέλαμε νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἔντονη διαμαρτυρία μας.

Οἱ πολεμικὲς τέχνες «βασίζονται σὲ Ἀνατολικὲς φιλοσοφίες ἢ θρησκεῖες, ἰδιαιτέρως στὸν Ταοϊσμὸ καὶ τὸν Βουδισμὸ Ζέν. Τὸ Ζίου-Ζίτσε, τὸ Καράτε, τὸ Κιοῦντο καὶ τὸ Κέμπο εἶναι ἔντονα ἐπηρεασμένα ἀπὸ τον Βουδισμὸ Ζέν». Μάλιστα, «δημιουργὸς τῶν πολεμικῶν τεχνῶν θεωρεῖται ὁ Βουδιστὴς μοναχὸς Μποντιντάρμα». Καὶ παρότι «πολλοὶ ποὺ ἀσκοῦν τὶς πολεμικὲς τέχνες τὸ κάνουν χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὸ θρησκευτικὸ χαρακτήρα τους», ἡ οὐσία εἶναι ὅτι «τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων μαχητικῶν εἰδῶν συνδέονται μὲ ἕνα πνευματικὸ κέντρο ποὺ ἔχει τὶς ρίζες του στὸν Ταοϊσμὸ καὶ τὸν Βουδισμό»…

Ἀλλὰ καὶ στὴν ἱστοσελίδα τῆς «Ἑλληνικῆς Φιλάθλου Ἐρασιτεχνικῆς Ὁμοσπονδίας Ζίου-Ζίτσου», ἡ ὁποία αἰτήθηκε τὴν ἄδεια εἰσόδου στὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, διαβάζουμε ὅτι τὸ Ζίου-Ζίτσου «πρωτοεμφανίστηκε στὰ μοναστήρια τοῦ Θιβὲτ καὶ καθιερώθηκε σὰν πρώτη μορφὴ πολεμικῆς τέχνης στὴν Ἰαπωνία» καὶ παράλληλα ὅτι «διατηροῦν τὶς παραδόσεις καὶ τὰ πιστεύω ποὺ πρεσβεύει ἡ πολεμική [τους] τέχνη». Ἂν αὐτὰ ἰσχύουν, τότε πῶς μποροῦν οἱ Ὀρθόδοξοι μαθητές, ἀλλὰ καὶ ὅσοι μαθητὲς δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν ἐπαφὴ μὲ βουδιστικὲς κ.λπ. πρακτικές, νὰ ἀσκοῦνται στὸ Ζίου-Ζίτσου καὶ μάλιστα στὸ χῶρο τοῦ σχολείου;…».

«π. Μᾶρκε, ὁ Ἅγιος Πορφύριος σέ ἀγαποῦσε πολύ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

σου, δὲν μπορεῖ νὰ καλυφθεῖ. Μᾶς λείπει τὸ γλυκύτατο, γεμάτο κατανόηση καὶ ἀγάπη, χαμόγελό σου. Μᾶς λείπει ἡ πραότητά σου, ἡ ἀκεραιότητα καὶ τὸ ἀσυμβίβαστο εἰς τὴν ἁμαρτία ἦθος σου. Πολὺ σωστὰ πατερούλη μου, ὁ ἅγιος Πορφύριος ἔλεγε ὅτι σὰν καὶ ἐσένα ἄνθρωποι, ἐμφανίζονται κάθε 400 χρόνια. Μάλιστα, ὅπως ὁμολογεῖ ἡ ἐξαίρετη κυρία Ἀθηνᾶ Σιδέρη, ὁ ἅγιος Πορφύριος σὲ ἀγαποῦσε πολύ, σὲ συμπονοῦσε, στεναχωριόταν γιὰ τὸν διωγμὸ ποὺ περνοῦσες καὶ ποθοῦσε νὰ σὲ βοηθήσει. Γιὰ αὐτὸ ἄλλωστε σοῦ ἔστειλε κατευθεῖαν, μὲ τὸ ποὺ ἀνέλαβες τὴν ἐνορία τοῦ ἁγίου Γεωργίου Διονύσου, τὸ πρῶτο σου ποίμνιο, δηλαδὴ τὴν κυρία Σιδέρη καὶ ἄλλους.

Ἀγαπημένε μου γέροντα, ἐσὺ ἐφάρμοζες τοὺς θεόπνευστους λόγους τῶν θεοφόρων Πατέρων καὶ καλλιεργοῦσες μαζὶ μὲ τὸ ὀρθοδοξότατο δόγμα καὶ τὸ ἄγιο ἦθος. Ἤθελες τὴν ἀφάνεια, ἀκόμα καὶ ὅταν διωκόσουν σκληρὰ καὶ ἄδικα, ἐσὺ συγχωροῦσες, ἀγαποῦσες, ταπεινωνόσουν, οὔτε δημιουργοῦσες φατρίες, οὔτε ξεσήκωνες τὰ πνευματικά σου παιδιά, ἐναντίον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διώκτη σου. Παρὰ μόνο τὰ ὑπέμενες ὅλα ταπεινά, ἥσυχα, μιμούμενος τὸν μεγαλύτερο ἀδικημένο ποὺ ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξει ποτέ, τὸν πολυεύσπλαγχνο Χριστό μας. Γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔδειχνες, σὲ ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς, δὲν ἔχω λόγια. Μᾶς οἰκονομοῦσες μὲ ἀπέραντη φιλανθρωπία, τὸ μόνο ποὺ σὲ ἔνοιαζε ἦταν νὰ μᾶς συνδέσεις μὲ τὸν Χριστό, ἁπλὰ καὶ ἁπαλά, νὰ μᾶς κάνεις νὰ τὸν ἀγαπήσουμε καὶ τότε ὅλα θὰ ἄλλαζαν.

Δὲν ξέρω τί ἄλλο νὰ γράψω ὁ ἀνάξιος γιὰ σένα Πατέρα μου, ὅτι καὶ νὰ πῶ λίγο θὰ εἶναι, μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς σου. Τὸ μόνο ποὺ μπορῶ νὰ σοῦ πῶ εἶναι ὅτι σὲ ἀγαπῶ πολὺ καὶ μοῦ λείπεις ἀκόμα περισσότερο. Ὅμως τὸ ξέρω, τὸ νοιώθω, εἶσαι συνέχεια κοντά μας, ἴσως τώρα πιὸ πολὺ ἀπὸ πρὶν καὶ δέεσαι ἀστάματητα γιὰ ἐμᾶς. Ἀξίωσέ μας νὰ σοῦ μοιάσουμε, ἔστω καὶ στὸ ἐλάχιστο, ἅγιε Γέροντά μου, καὶ νὰ κρατήσουμε τὶς παρακαταθῆκες ποὺ μᾶς ἄφησες, ἀμήν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἅγιε Γέροντα, πατέρα Μᾶρκο Μανώλη. Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Ἕνα πνευματικό σου τέκνο".

Συνέπεια λόγων καὶ πράξεων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Στίς μνῆμες μεγάλων ἁγίων συγκεντρώνεται πολύς κόσμος καί ἀκούγονται, συνήθως ἀπό ἀρχιερεῖς, λόγοι ἐγκωμιαστικοί, πού ἀναφέρονται στίς ἀρετές τῶν ἁγίων. Προφανής σκοπός εἶναι νά πεισθεῖ ὁ λαός καί νά τούς μιμηθεῖ. Δέν ξέρω πόσο ἐπιτυγχάνεται αὐτό, ἀλλά γίνεται ἡ προσπάθεια καί αὐτό εἶναι κάτι. Ὡστόσο, ὑπάρχει ἡ ἀσυνέπεια στά ὅσα λέγονται καί στά ὅσα τηροῦνται. Καί ὅπου ἀκοῦς πολλούς καί μεγάλους λόγους, ἐκεῖ ὑπάρχει μικρή συνέπεια καί αὐτό εἶναι τό ἀδύνατο σημεῖο.

Πρόσφατο παράδειγμα μποροῦμε νά ἀναφέρουμε τήν ἁγιοκατάταξη τοῦ γέροντος Παϊσίου. Ἐλέχθησαν πολλά ἀπό κληρικούς καί λαϊκούς, ἀλλά κυρίως ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καί ὅλοι ἐκαυχήθησαν ἐν Κυρίῳ γιά τό μεγάλο αὐτό γεγονός. Ὅμως ὑπῆρξε καί ἐνόχληση, γιατί ὁ νέος ἅγιος προβλήθηκε ἀπό τούς οἰκουμενιστές, τούς ὁποίους ἐκεῖνος ἔλεγχε καί θεωροῦσε προδοτική τή δράση τους μέ τούς ἀτέλειωτους θεολογικούς διαλόγους, τίς συμπροσευχές καί τό συγχρωτισμό τους μέ τούς αἱρετικούς παπικούς καί προτεστάντες.

Μεταφέρουμε ἐδῶ ἕνα σχετικό σχόλιο, πού περιγράφει τήν ὑποκριτική στάση πολλῶν κληρικῶν ἀπέναντι στούς σύγχρονους ἁγίους, τούς ὁποίους εἶχαν γνωρίσει, ὅταν ζοῦσαν καί εἶχαν πνευματική ἐπικοινωνία. «Πόσο πραγματικά θά τιμοῦσε τόν Ἅγιο Παΐσιο τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ἄν, μετά τήν ἐπίσημη ἐκκλησιαστική πράξη τῆς ἐντάξεώς του στό Ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ἤδη τόν εἶχαν ἐντάξει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἡ συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀκολουθοῦσε τή στάση του καί τήν γραμμή του στό βασικό θέμα τῆς σχέσεως τῶν Ὀρθοδόξων μέ τούς ἑτεροδόξους, πού εἶναι ἡ διαχρονική στάση τῶν Ἁγίων Πατέρων ἀπέναντι στήν αἵρεση καί στήν πλάνη! Διαφορετικά, τά ἔργα διαψεύδουν τούς λόγους καί τά ἐγκώμια καί οἱ τιμές μεταβάλλονται σέ εἰρωνεία καί βλασφημία» (περιοδικό «Θεοδρομία». Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2015, σελ.169-170).

Μακάρι κάποτε νά μπορέσουμε νά ξεπεράσουμε αὐτή τή μεγάλη ἀδυναμία καί νά γίνουμε συνεπεῖς στά ὅσα διδάσκει τό Εὐαγγέλιο καί διαφυλάσσει ἡ Ἐκκλησία.

Μακαριώτατε Πατριάρχα, μόνον οἱ ἔνοχοι σιωποῦν!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

στό Πατριαρχεῖο, Ἱεροσολύμων ἀλλά ἔχουν πλέον διαπιστώσει ὅτι, ὅ,τι καί νά ποῦν καί νά κάνουν, «δέν γίνεται τίποτα», «δέν ἀλλάζει τίποτα». Αὐτό εἶναι κάτι τό ὁποῖο μέ στενοχωρεῖ ἰδιαίτερα γιατί, οὐσιαστικά αὐτή ἡ διαπίστωση ἀνατρέπει καί ἀκυρώνει τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἦλθε στόν κόσμο, γιά νά ἀλλάξει κάθε τι «στραβό» καί λανθασμένο. Ἐμεῖς κηρύττουμε στόν κόσμο νά ἀλλάξει καί νά διορθώσει ὅ,τι εἶναι λάθος καί κακό, καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἐμμένουμε σέ μιά κατάσταση ἡ ὁποία εἶναι, ὄχι ἁπλῶς ἀπαράδεκτη, ἀλλά τραγική. Καί αὐτή τήν διαπίστωση τήν ἐπαναλαμβάνουν καί πολλοί κληρικοί, κάθε βαθμοῦ, χωρίς νά σκέφτονται ὅτι ἔτσι, βασικά, ἀρνοῦνται τόν Χριστό καί τήν διδασκαλία Του.

Ἕνα ἄλλο πρᾶγμα πού μέ θλίβει πολύ εἶναι τό γεγονός ὅτι πολλοί,

Ἡ Ἱ. Σύνοδος περὶ Κάρτας καὶ ἀποτεφρώσεως

Κατὰ τὴν τρίτην συνεδρίαν της ἡ Ἱ. Σύνοδος ἠσχολήθη μὲ τὴν Κάρταν τοῦ Πολίτου καὶ θέματα νεότητος. Ἐπίσης ἀπεφάσισε νὰ παραχωρήση ἐκτάσεις διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν μουσουλμάνων, ἐνῶ ἐδόθη καὶ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπαναλάβη τὴν ἀντίδεσίν της ὡς πρὸς τὴν δημιουργίαν ἀποτεφρωτηρίων ἐντὸς τῶν κοιμητηρίων. Παραδέτομεν τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς 8ης Ἀπριλίου 2016:

«Γιὰ πολλοστὴ φορὰ ἀσχολήθηκε μὲ τὸ θέμα τῆς ἐκδόσεως τῆς ἠλεκτρονικῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη, γιὰ τὸ ὁποῖο ἀκόμη ἀναμένει ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες Ὑπηρεσίες τῆς Πολιτείας τὸ σχετικὸ πρὸς διαβούλευση Νομοσχέδιο καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ Εἰσηγητικὴ Ἔκθεση, γιὰ νὰ τοποθετηθεῖ ὑπευθύνως. Γι' αὐτὸ καὶ συνιστᾶ στὸν Ἱερὸ Κλῆρο, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τοὺς πιστοὺς νὰ ἠρεμοῦν καὶ νὰ ἀναμένουν τὴν τελικὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε γιὰ τὰ πορίσματα καὶ τὶς προτάσεις τῆς πρώτης Πανελλήνιας Σύναξης τῶν Ὑπευθύνων τῶν Γραφείων Νεότητος τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 4 ἕως τὶς 6 Μαρτίου ἐ.ἔ. στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀνέθεσε τὴν περαιτέρω ἐπεξεργασία καὶ ὑλοποίησή τους στὴν ἀρμόδια Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος. Κατόπιν αἰτήματος τῆς Πολιτείας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ συναινέσει, ὥστε ἐντός τῆς ἐκτάσεως, τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε παραχωρήσει τὸ 1992 καὶ σήμερα λειτουργεῖ ὡς διαδημοτικὸ κοιμητήριο Σχιστοῦ, νὰ διατεθεῖ τμῆμα 20 στρεμμάτων γιὰ τὸν ἐνταφιασμὸ μουσουλμάνων. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐμμένει στὴ θέση της ὅτι ἀντιτίθεται στὴ δημιουργία ἀποτεφρωτηρίων ἐντὸς τῶν κοιμητηρίων, καθὼς πέραν τῆς πρόκλησης θρησκευτικῆς σύγχυσης, θὰ προκληθοῦν προστριβὲς καὶ ἀντιπαραθέσεις μὲ συνέπειες τὴ διατάραξη τῆς ἡσυχίας τοῦ χώρου καὶ τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης».

Ὁμιλία εἰς τὴν Μητρ. Φθιώτιδος διὰ τὴν Κάρταν

Παρόντος τοῦ Σεβ. Φθιώτιδος ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης π. Σαράντης Σαράντος ὡμίλησε διὰ τοὺς κινδύνους τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτου καὶ διὰ τὸ ἠλεκτρονικὸν χρῆμα. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ» τῆς 7ης Ἀπριλίου 2016:

«Κατάμεστο ἀπὸ κόσμο ἦταν τὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Μητρόπολης Φθιώτιδας στὴ Νέα Ἀμπλιανὴ στὴν ἐκδήλωση ποὺ διοργάνωσε ἡ Ἐκκλησία γιὰ τὴν Κάρτα τοῦ Πολίτη. Γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ζήτημα μίλησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Σαράντης Σαράντος ἐνῶ παραβρέθηκε καὶ ὁ Μητροπολίτης κ. Νικόλαος. Στὴν ὁμιλία του ὁ Ἀρχιμανδρίτης ἀναφέρθηκε στοὺς κινδύνους ποὺ ἐγκυμονοῦνται ἀπὸ τὸ ἠλεκτρονικὸ φακέλωμα τῶν πολιτῶν, ἀφοῦ ὄντως εἶπτε ἂν ἰσχύσει ἡ ὑποχρεωτικὴ χρήση τῆς κάρτας τὰ προσωπικὰ καὶ οἰκονομικὰ στοιχεῖα ἀκόμη καὶ οἱ ἰατρικὲς παθήσεις ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει ὁ πολίτης θὰ εἶναι προσβάσιμα καὶ συγκεντρωμένα ἀπὸ τὴν ἑκάστοτε ἐξουσία, ὅποια κι ἂν εἶναι αὐτή… Ἀναφερόμενος σὲ παραδείγματα ἄλλων χωρῶν ὁ ὁμιλητής εἶπε ὅτι στὴν Ἀγγλία ἡ συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν πολιτῶν ἀρνήθηκε τὴν παραλαβὴ τῆς ἠλεκτρονικῆς κάρτας καὶ τόνισε ὅτι ἀνάλογη ἀντίσταση θὰ πρέπει νὰ ὑπάρξει καὶ στὴ Χώρα μας, γιὰ νὰ μὴ γίνουμε βορὰ ὄντως εἶπτε στὰ χέρια ἑταιρειῶν καὶ μηχανισμῶν ἐξουσίας».

Σεβ Δημητριάδος, Οἰκουμενιστικὰ θρησκευτικά;

Πολλαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἀντιδράσεις διὰ τὸ νέον πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν εἰς ἡμερίδα εἰς τὸν Βόλον, παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βόλου νὰ «περάση» τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν γραμμήν της. Πλέον ἀνησυχητικὴ ὑπῆρξεν ἡ δέσις τοῦ Σεβ. Δημητριάδος περὶ «χριστιανικοῦ προσανατολισμοῦ» τοῦ μαθήματος, ἀναδύουσα οἰκουμενιστικὴν ὀσμήν. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ» τῆς 6ης Ἀπριλίου 2016:

«Ἐπιφυλάξεις ἀλλὰ καὶ διαφωνίες γιὰ τὰ νέα προγράμματα σπουδῶν γιὰ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα, ἐξέφρασαν θεολόγοι τῆς Μαγνησίας, στὴ διάρκεια ἡμερίδας ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ ἑνοριακὸ κέντρο τοῦ Ἰ.Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης… ὁ Σεβασμιώτατος μετέφερε τὴν ἀνησυχία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ τὴ δική του, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀναγκαία παρουσία τοῦ μαθήματος στὰ σχολεῖα ὡς ὑποχρεωτικό, μὲ Χριστιανικὸ προσανατολισμὸ παρὰ τὸ θρησκειολογικὸ περιεχόμενό του… Ἀκολούθησαν τοποθετήσεις ἐκπαιδευτικῶν, ἀπορίες γύρω ἀπὸ τεχνικὰ θέματα διδασκαλίας τους, ἐπισημάνθηκαν κάποια σημεῖα τῶν προγραμμάτων σπουδῶν ἀμφιλεγόμενης σκοποθεσίας καὶ περιεχομένου γιὰ τοὺς μαθητές, ἐνῶ ἀρκετοὶ διαφώνησαν καὶ κάθετα στὸ περιεχόμενο καὶ στὸν τρόπο ποὺ παρουσιάζεται. Ἐπίσης τέθηκε καὶ τὸ θέμα τῆς διδασκαλίας τοῦ τόσο πολυποίκιλου καὶ σύνθετου θρησκειολογικοῦ περιεχομένου, ἂν θὰ εἶναι ἐφικτὸ καὶ διαχειρίσιμο παιδαγωγικὰ στὶς τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ καὶ ἐπισημάνθηκε ὅτι ἴσως προκύπτει ἡ ἀνάγκη διορισμοῦ θεολόγων στὴν Πρωτοβάθμια γιὰ τὴν ἐπαρκῆ καὶ ἀναλυτικὴ διδασκαλία του. Τὸ θέμα πάντως παραμένει ἀνοικτό, ὑπάρχει ἔντονος προβληματισμὸς στὴ θεολογικὴ κοινότητα…».

Σεβ. Μεσσηνίας: «Δὲν ἤμουν ποτὲ κατηχητής»

Ὁμιλία εἰς τὸ πανεπιστήμιον Πελοποννήσου ἐπραγματοποίησεν ὁ Σεβ. Μεσσηνίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπερασπίσθη τὸν ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν. Ἐξέπληξεν ὅμως ἀλγεινῶς ἡ δήλωσίς του ὅτι δὲν ἔχει φοιτήσει ποτέ εἰς κατηχητικὸν σχολεῖον καὶ οὔτε ὑπῆρξε ποτὲ κατηχητής! Ποῖαι ἄραγε αἱ καταβολαὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου; Εἶναι ὑπὲρ τῆς κατηχήσεως ἢ ὄχι; Συμφώνως πρὸς ἄρθρον τῆς κ. Πέπης Ἀλευρᾶ εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ» τῆς 7ης Ἀπριλίου 2016:

«Μία ὑψηλοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου διάλεξη ἔδωσε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, στὸ ἀσφυκτικὰ γεμάτο ἀμφιθέατρο «Ν. Πολίτης» τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στὴν Καλαμάτα, στὸ πλαίσιο τοῦ ἑβδομαδιαίου σεμιναρίου ποὺ διοργανώνει τὸ Τμῆμα Φιλολογίας σὲ συνεργασία μὲ τὸ Δῆμο Καλαμάτας γιὰ τὸν πολιτικὸ λόγο… Τέλος ὁ κ. Χρυσόστομος ἀναφέρθηκε καὶ στὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ὡς «ὑποχρεωτικὸ καὶ ἀναγκαῖο γιὰ τὴ διαμόρφωση μιᾶς ὁλοκληρωμένης ἀνθρώπινης προσωπικότητας», ὅπως ἀκριβῶς ἡ Ἱστορία, ἡ Φιλοσοφία καὶ ἡ Κοινωνιολογία. Ἀπέρριψε μάλιστα τὶς αἰτιάσεις περὶ «κατήχησης» καὶ «κατηχητικῶν», λέγοντας πὼς δὲν ὑποστηρίζει κάτι τέτοιο ὡς πρὸς τὸ σχολικὸ μάθημα -καὶ συμπληρώνοντας πὼς ὁ ἴδιος δὲν ἔχει πάει στὸ κατηχητικό, οὔτε ἔγινε ποτὲ κατηχητής».

Πιέζουν τὴν Μητρ. Ζακύνθου;

Ἀπὸ ἀναβολὴν εἰς ἀναβολὴν ὀδεύει συνεχῶς ἡ δίκη διὰ τὰ 15.000 στρέμματα τῆς Ἱ. Μ. Ζακύνθου εἰς τὴν παγκοσμίου φήμης περιοχὴν τοῦ «Ναυαγίου», ἡ ὁποία δά ἐκδικασθῇ τὴν 2αν Νοεμβρίου ἐ.ἔ. Φαίνεται ὅτι προωθεῖται καὶ ἐκεῖ ἡ λύσις, ἡ ὁποία ἐπελέγη καὶ διὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, δηλ. διὰ συνδιαχείρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας μὲ δημοσίους φορεῖς. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΗΜΕΡΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ» τῆς 5ης Ἀπριλίου 2016:

«…μετὰ τὴν κατάθεση πρόσθετης παρέμβασης ἀπὸ τὴν Περιφερειακὴ Ἑνότητα Ζακύνθου ζητώντας τὴν ἀκύρωση τῆς ἀγοραπωλησίας, στὴν ὁποία ἀποδίδουν στοιχεῖα παρατυπιῶν, ἔγινε ἀναβολή. Μὲ αὐτὴ ζητεῖται νὰ διερευνηθεῖ ἡ διάπραξη τῶν ἀδικημάτων τῆς κακουργηματικῆς ἀπάτης σὲ βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, τῆς ψευδοῦς βεβαίωσης, τῆς παράβασης καθήκοντος κ.λ.π… Σὲ περίπτωση ποὺ ἀκολουθήσει ἡ κατάθεση πρόσθετης παρέμβασης καὶ ἀπὸ τὸ Δῆμο, τότε θὰ ὑπάρξει καὶ νέα ἀναβολὴ καὶ ὁρισμὸς τρίτης νέας δικασίμου σὲ χρόνο μεταγενέστερο τοῦ Ἀπριλίου. Παράλληλα, συνεχίζονται οἱ προσπάθειες δημιουργίας ἑνὸς ἑνιαίου φορέα, ποὺ θὰ συγκροτηθεῖ ἀπὸ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση καὶ τὴν Ἐκκλησία καὶ θὰ ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς διαχείρισης τῆς περιοχῆς. Ὑπενθυμίζουμε ὅτι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ συναντῶνται στὶς δικαστικὲς αἴθουσες, ἀφοῦ εἶχε προηγηθεῖ ἡ ὑπ' ἀριθμὸ 97/2015 ἀπόφαση, μὲ τὴν ὁποία ἔγινε δεκτὴ ἡ αἴτηση τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων καθὼς ἐπίσης οἱ αὐτοτελεῖς πρόσθετες παρεμβάσεις τῆς Περιφερειακῆς Ἑνότητας, τοῦ Δήμου, καὶ συγκεκριμένων ἰδιωτῶν… Ἀναπτύξτε κοινὸ Φορέα γιὰ τὴν διαχείριση καὶ ἀνάδειξη τῆς περιοχῆς τοῦ "Ναυαγίου", εἶχε δηλώσει ὁ δικηγόρος κ. Γκοῦσκος ἀπευθυνόμενος σὲ Μητρόπολη, Ἀντιπεριφέρεια καὶ Δῆμο, ὡστόσο κάτι τέτοιο δὲν ἔχει ἐπιτευχθεῖ μέχρι σήμερα».

Τόμοι τοῦ Ο.Τ.

Διατίθενται 3 τόμοι τοῦ Ὀρθοδόξου Τύπου τῶν ἐτῶν 2010 - 2012 καὶ 3 τόμοι τῶν ἐτῶν 2013 - 2014. Πωλοῦνται πρὸς 100€ ἕκαστος.

Ὅταν ὁ Ὑπ. Παιδείας εἶναι ἄθεος

Τοῦ κ. Δημητρίου Ἰ. Κάτσουρα, Θεολόγου

Σὲ πρόσφατη συνέντευξή του ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Νικόλαος Φίλης μεταξὺ ἄλλων ἐρωτήθηκε καὶ ἀνέφερε τὰ κάτωθι:

«– Στὸ θέμα τῶν σχέσεων Πολιτείας-Ἐκκλησίας κάνετε ἕνα βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνση ἄμβλυνσης τοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως π.χ. στὰ Θρησκευτικὰ καὶ κατόπιν ὑπαναχωρεῖτε. Εἶναι κινήσεις κατευνασμοῦ τοῦ ἀριστερόστροφου ἀκροατηρίου σας ποὺ ἐπιθυμεῖ τὸν διαχωρισμὸ καὶ ἀπὸ οὐσία μηδέν;

– Οἱ σχέσεις Πολιτείας-Ἐκκλησίας εἶναι συνταγματικὰ προσδιορισμένες. Ἐν ὄψει τῆς συνταγματικῆς ἀναθεώρησης θὰ συζητήσουμε πὼς ἀνάγκη νὰ ἀποσαφηνιστοῦν οἱ ἑκατέρωθεν διακριτοὶ ρόλοι πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ. **Ὑπάρχει πάντοτε βέβαια ἡ δυναμικὴ τῶν ἐξελίξεων, ὅπως τώρα ποὺ ἡ Ἐκκλησία δραστηριοποιεῖται μὲ φιλανθρωπικὴ δράση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προσφυγικοῦ.** Τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν πρέπει νὰ ἀναμορφωθεῖ καὶ ἤδη στὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς ἔχουν ἐκπονηθεῖ πιλοτικὰ προγράμματα προκειμένου **τὰ Θρησκευτικὰ νὰ πάψουν νὰ εἶναι ὁμολογιακὸ μάθημα καὶ νὰ γίνουν μάθημα γνώσης τῶν θρησκειῶν,** μὲ ἔμφαση στὴν ἰδιαίτερη παρουσίαση τοῦ πολιτισμικοῦ ρόλου τῆς Ὀρθοδοξίας στὴ Χώρα μας. Εἴμαστε σὲ διάλογο μὲ ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι προφανὲς ὅτι **ἡ ἀναμόρφωση τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι προϋπόθεση, γιὰ νὰ παραμείνουν ὑποχρεωτικὸ μάθημα».**

Ἡ συγκεκριμένη τοποθέτηση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ ἐκφραστικὴ τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ἀκαταλληλότητός του νὰ διαχειρίζεται τόσο σοβαρὰ ζητήματα, ὅπως τῶν σχέσεων Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τῆς θρησκευτικῆς παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ἀποδεικνύεται σὲ τέτοιες περιπτώσεις πόσο τραγικὸ καὶ ἐγκληματικὸ τελικὰ ἀποβαίνει τὸ νὰ τοποθετοῦνται σὲ μία τέτοια θέση πρόσωπα ποὺ στεροῦνται, ὅπως γνωρίζουμε, ἀλλὰ καὶ προκύπτει, ἐπαρκοῦς ἐπιστημονικῆς γνώσεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ χαρτοφυλακίου των.

Ὁ κ. Φίλης ὁμιλεῖ γιὰ τὴν Ἐκκλησία, θεολογικῶς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἱστορικῶς, ὅσον ἀφορᾶ στὴν διαχρονικὴ πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα δύο χιλιάδες χρόνια, τοῦ περιέχοντος τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ ζωντανοῦ ὀργανισμοῦ, σὰ νὰ πρόκειται γιὰ ἕνα κοινωνικὸ φορέα τῆς σειρᾶς!

Ἐμφανίζεται μάλιστα νὰ τοῦ κάνει χάρη αὐτοῦ τοῦ «φορέως», τὸν ὁποῖο οὔτε ὡς προϋπάρχοντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους θεσμοῦ δὲν σέβεται, καὶ νὰ τοῦ ἀναγνωρίζει, κάποιο νόημα ὑπάρξεως, ἀκόμη, ἐπειδὴ δραστηριοποιεῖται φιλανθρωπικῶς, ἐν σχέσει μὲ τὸ προσφυγικὸ ζήτημα! Δηλαδή, θεωρεῖ ὅτι κάπως δικαιολογεῖ τὴν διεκδίκηση κάποιων δικαιωμάτων ἐκ μέρους του, ἐφ'ὅσον μπορεῖ ἐνδεχομένως νὰ ἀναλάβει νὰ παίζει κάποιο κοινωνικὸ ρόλο!

Περὶ δὲ τοῦ θέματος τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν φαίνεται ὅτι παρὰ τὶς φραστικὲς ἐπικλήσεις περὶ ἰνσπιούτων καὶ διαλόγων μὲ ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας, ὁ κ. ὑπουργὸς ἔχει ἤδη λάβει «δημοκρατικὰ» τὶς ἀποφάσεις του. Ἐξ οὗ καὶ τὰ «θὰ παύσει» πλέον καὶ «θὰ εἶναι» στὸ ἑξῆς, «γιὰ νὰ παραμείνει (τὸ μάθημα) ὑποχρεωτικό»! Διαφορετικὰ τοῦ ἐπιφυλάσσεται νὰ τὸ φάει τὸ μαῦρο σκοτάδι τοῦ... διαφωτισμοῦ!

Βεβαίως, γίνεται ἡ χάρη στὴν Ὀρθοδοξία νὰ μπορεῖ νὰ διδάσκεται, περιορισμένως ἀσφαλῶς, ἡ πολιτιστικὴ τῆς προσφορὰ στὸν τόπο. Αὐτὸ δηλαδὴ ποὺ θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ εἶναι περὶ Ὀρθοδοξίας τριτεῦον καὶ βάλε.

Ποιὸς μπορεῖ καὶ γιατί ἄραγε στὴν Ἑλλάδα τοῦ 2016 νὰ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ πρέπει νὰ πεισθεῖ ὁ ἑκάστοτε Ὑπουργὸς Παιδείας προσωπικῶς καὶ παρὰ τὰ προφανῆ ἀντίθετα πιστεύματά του περὶ τοῦ τί σημαίνει Ἐκκλησία Χριστοῦ καὶ ὅτι δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὶς θρησκεῖες, τί σημαίνει Ὀρθοδοξία ποὺ δὲν νοεῖται ἐκτὸς Ἐκκλησίας καὶ ἐπίσης δὲν σχετίζεται καθόλου μὲ τὴν θρησκεία, ὅπως αὐτὴ θεωρεῖται καὶ προσδιορίζεται στὰ ἄλλα θρησκεύματα;

Μπορεῖ ὁποιοσδήποτε, μὲ ἐπάρκεια σχετικὴ καὶ ἀνάλογη ἐπιστημονικὴ γνώση, ἐὰν κατέχει τὴν ἱστορία καὶ τὸ περιεχόμενο τῶν ἐννοιῶν καὶ πραγματικοτήτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς παραδόσεως, νὰ διανοηθεῖ ὅτι στὰ πλαίσια τῶν σχέσεων μὲ τὴν πολιτεία καὶ ἑνὸς σοβαροῦ μαθήματος θρησκευτικῶν (μὲ τὴν ἔννοια τῆς θρησκευτικῆς παιδείας τῶν Ἑλλήνων) αὐτὰ θὰ ἀντιμετωπίζονται ὡς «κοινωνικὸς φορέας» καὶ «πολιτισμικὸς παράγων» ἀντιστοίχως καὶ δὲν θ'ἀνοίξει ἡ γῆ αὐτὴ ποὺ ἀναξίως πατοῦμε νὰ μᾶς καταπιεῖ;

Τὰ σχέδια καὶ τοὺς ὁραματισμούς του γιὰ τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ὁ συγκεκριμένος κύριος Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συγκεκριμένων θεμάτων θὰ πρέπει νὰ τὰ συνδυάζει καὶ νὰ τὰ προσομοιάζει σὰ μία προσπάθεια, ὄχι ἀκατόρθωτη ἢ δυσχερεστάτη, ἀλλὰ πάντως ἀνιστόρητη καὶ ἀνίερη, ἡ ὁποία θὰ προϋποθέτει τὴν διὰ ὑπουργικοῦ διατάγματος **κατάργηση τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, τὴν ἀπαγόρευση λειτουργικῆς χρήσης τῶν Βυζαντινῶν Ναῶν, τὸ ἀσβέστωμα τῶν βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν, τὸ κάψιμο τῶν βυζαντινῶν φορητῶν Εἰκόνων,** τὴν κατεδάφιση τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀριστουργηματικῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐξωκκλησίων κυρίως στὴ νησιωτικὴ Ἑλλάδα, τὸν ἐξοστρακισμὸ ἀπὸ τὴν ποίηση καὶ τὴ λογοτεχνία μας ἐκείνων τῶν ἔργων ποὺ ἐμπεριέχουν στοιχεῖα τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως (δηλαδή, σχεδὸν ὅλων!), τὴν ἐξορία τῶν Ἁγίων ἀπὸ τὴν καθημερινή μας ζωή καὶ τὴν ἐργασία μας, κ. ἄ. π.

Δραματικοὶ τόνοι, θὰ πεῖτε καὶ ὑπερβολές. Ὅπως ἀκόμη θὰ παρατηρήσετε ὅτι ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐπιβεβαιώνουν τὴν πολιτισμικὴ διάσταση τῆς Πίστεώς μας. Δὲν θὰ συμφωνήσω, διότι ἡ Ὀρθοδοξία γιὰ τοὺς Ἕλληνες δὲν εἶναι πολιτισμός. Εἶναι κάτι πολὺ ἀνώτερο καὶ ἀχώριστο ἀπὸ τὴν ἰδιοπροσωπία τους: Εἶναι παράδοση, συνέχεια καὶ ζωή!

Κατανοοῦμε ὅτι ὁ κ. Φίλης δὲν μπορεῖ αὐτὸ νὰ τὸ αἰσθανθεῖ, οὔτε ἴσως νὰ τὸ κατανοήσει. Πρέπει, ὅμως, νὰ τὸ προσπαθήσει, διότι εἶναι στὴν Ἑλλάδα καὶ στοὺς Ἕλληνες ποὺ εἶναι ὑπουργός. Ὅπως καὶ ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ προσέξει πῶς καὶ τί διαπραγματεύεται. Διότι εἶναι προτιμότερο καὶ «χωρισμὸς» νὰ γίνει καὶ κατάργηση τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, παρὰ ὁ συμβιβασμὸς νὰ καθιστᾶ δῶρον ἄδωρον τὴ συνέχιση μιᾶς ὑποκριτικῆς καὶ ψευδοῦς συνεργασίας ποὺ μᾶς ζητᾶ νὰ ἀρνηθοῦμε τὸν ἑαυτό μας.

Ἂς μὴ χρεωθοῦμε τὴν εὐθύνη νὰ τοποθετοῦμε τοὺς μαργαρίτες ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, ὅπως λέει τὸ Εὐαγγέλιο. Ἄλλωστε ἔχει ὁ καιρὸς (ὁ κανονικός...ὄχι ὁ ἄλλος ὁ ἤδη μεταλλαγμένος) γυρίσματα, καὶ ὅπως γνωρίζουμε πάντοτε τελικῶς νικητὴς εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Ἐμεῖς ἂς φροντίσουμε ἁπλὰ νὰ τὴν ἐκφράζουμε καὶ νὰ τὴν διακονοῦμε.

Παράνομα τά πέντε μέλη τοῦ Ι.Ε.Π.

Ἀξ. κ. Ὑπουργέ,

Διὰ τῆς παρούσης μας εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ θέσουμε ὑπ' ὄψιν σας τὰ κάτωθι λίαν σοβαρὰ (καὶ κατὰ τὴν ἄποψή μας ὑψίστης σημασίας) θέματα καὶ νὰ παρακαλέσουμε, ὅπως προβεῖτε εἰς τὶς κατὰ νόμον διορθωτικὲς ἐνέργειες: Ζητήσαμε ἐγγράφως ἀπὸ τὸ ΙΕΠ νὰ μᾶς γνωστοποιήσει τὰ μέλη τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διά τήν ἀξιολόγηση τοῦ νέου προγράμματος διά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν χωρίς, ὡστόσο, νὰ λάβουμε ἕως σήμερα καμία ἀπάντηση. Ὅμως, μέσα ἀπὸ κάποια δημοσιεύματα, πληροφορηθήκαμε ὅτι μὲ εἰσήγηση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς, κ. Γ. Κουζέλη πρὸς ὑμᾶς, ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ κάτωθι μέλη: 1. Γεράσιμος Κουζέλης, Καθηγητὴς Ἐπιστημολογίας καὶ Κοινωνιολογίας τῆς Γνώσης τοῦ Τμήματος Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Δημόσιας Διοίκησης ΕΚΠΑ, Πρόεδρος τοῦ ΙΕΠ, 2. Σταῦρος Γιαγκάζογλου, Σύμβουλος ΥΠΠΕΘ, Προϊστάμενος Γραφείου Α τοῦ ΙΕΠ, 3. Μάριος Μπέγζος, Καθηγητὴς Συγκριτικῆς Φιλοσοφίας τῆς Θρησκείας τοῦ Τμήματος Θεολογίας ΕΚΠΑ, 4. Ἐμμανουὴλ Περσελῆς, Καθηγητὴς τῆς Θεωρίας καὶ Πράξης τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας ΕΚΠΑ, 5. Ἀγγελικὴ Ζιάκα, Ἐπικ. Καθηγήτρια Θρησκειολογίας τοῦ Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ, 6. Ἄγγελος Βαλλιανάτος, Σχολικὸς Σύμβουλος Θεολόγων Β΄ Ἀθήνας, Ἀν. Ἀττικῆς, Εὐβοιας, 7. Γεώργιος Στριλιγκᾶς, Σχολικὸς Σύμβουλος Θεολόγων Κρήτης.

Ἀπὸ τὰ ἑπτὰ (7) μέλη τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, τὰ τέσσερα (4) ἀνήκουν στὴν ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων γιὰ τὴν ἐκπόνηση νέου προγράμματος σπουδῶν στὰ θρησκευτικὰ Δημοτικοῦ καὶ Γυμνασίου, ὅπως αὐτὸ ἐφαρμόστηκε πιλοτικὰ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 113714/Γ2/3-10-2011 ἀπόφασης τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, διὰ βίου Μάθησης καὶ Θρησκευμάτων, καὶ ἕνα (1) ἀνήκει στὴν ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων γιὰ τὴν ἐκπόνηση τοῦ προγράμματος σπουδῶν στὰ θρησκευτικὰ τοῦ Γενικοῦ Λυκείου (τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὴ φυσικὴ συνέχεια τοῦ προηγούμενου προγράμματος 2011) μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. 807/ 20-2-2012 ἀπόφαση τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, καθορίστηκε δὲ ἡ ἐφαρμογή του μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. 8562/Δ2/23-1-2015 ἀπόφαση τοῦ ἀνωτέρω Ὑπουργείου. **Τὸ πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ 2011, τὸ ὁποῖο ἀναθεωρήθηκε (ὄχι σὲ σημαντικὸ βαθμὸ) τὸ 2014, ἔχει κριθεῖ ἐπιστημονικὰ καὶ θεολογικὰ ἀπαράδεκτο ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Ἐπιστασία τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τὴν Πανελλήνια Ἕνωση Θεολόγων, (7) ἑπτὰ ἐπιστημονικά, παιδαγωγικὰ Συνέδρια καὶ Ἡμερίδες, (3) τρεῖς συλλογικοὺς ἐπιστημονικοὺς τόμους(ἀποτελούμενος ἕκαστος ἀπὸ (500) πεντακόσιες σελίδες), καθὼς καὶ ριζικὰ ἀντίθετο πρὸς τὴν ὀρθόδοξη πίστη,** τὴν ὁποία δικαιοῦνται νὰ διδάσκονται οἱ ὀρθόδοξοι μαθητές, ἐνῷ ἡ Πολιτεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίζει τὴ διδασκαλία της, σύμφωνα μὲ τὶς πρόσφατες, ὑπ' ἀρ. 115/2012 Δ. Ἐφ. Χανίων καὶ 1/2015 Τρ. Σύμβ. Δ. Ἐφ. Χανίων δικαστικὲς ἀποφάσεις, καθὼς καὶ μὲ τὶς πρόσφατες ἀπὸ 13/1/2016 καὶ 9/3/2016 συνοδικὲς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Συγκεκριμένα οἱ: 1) Σταῦρος Γιαγκάζογλου, Σύμβουλος ΥΠΠΕΘ, Προϊστάμενος Γραφείου Α τοῦ ΙΕΠ, 2) Ἐμμανουὴλ Περσελῆς, Καθηγητὴς τῆς Θεωρίας καὶ Πράξης τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας ΕΚΠΑ. 3) Ἀγγελικὴ Ζιάκα, Ἐπικ. Καθηγήτρια Θρησκειολογίας τοῦ Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ, 4) Ἄγγελος Βαλλιανάτος, Σχολικὸς Σύμβουλος Θεολόγων Β΄ Ἀθήνας, Ἀν. Ἀττικῆς, Εὐβοι